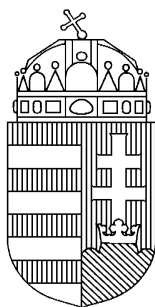

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2003. június 30.,
hétfő

76. szám

Ára: 700,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2003: XLIII. tv.	Az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről	5872
2003: XLIV. tv.	Az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról, valamint az orvosi tevékenység végzésének formáiról szóló 2001. évi CVII. törvény hatályon kívül helyezéséről	5885
2003: XLV. tv.	A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról	5886
2003: XLVI. tv.	A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény módosításáról	5915
2003: XLVII. tv.	A pártok működését segítő tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítványokról	5915

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2003. évi XLIII. törvény

az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről*

Az Országgyűlés az egészségügyi ellátórendszer korszerűsítésének, az új típusú működési formák elterjedésének és a befektetések ösztönzésének céljából, a betegellátás szakmai követelményeit szem előtt tartva a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. § (1) E törvény hatálya az egészségügyi szolgáltatókra, az egészségügyi közszolgáltatásokra és az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervekre terjed ki.

(2) Az orvosok, a gyógyszerészek, valamint más egészségügyi dolgozók jogállásáról külön törvény rendelkezik.

2. § (1) E törvény alkalmazásában

a) *egészségügyi szolgáltató*: az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. évi törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § e) pontjában meghatározott tevékenység;

b) *egészségügyi közszolgáltatás*: a részben vagy egészben az államháztartás terhére finanszírozott egészségügyi szolgáltatás;

c) *egészségügyi szakterület*: amelyre nézve külön jogszabály szerint egészségügyi szakképesítés szerzhető;

d) *egészségügyi szakma*: az Eütv. 3. § q) pontjában meghatározott egészségügyi szakképesítéssel, továbbá jogszabályban meghatározott szakmai (személyi és tárgyi) minimumfeltételekkel ellátható olyan egészségügyi szolgáltatások összessége, mely szerepel az egészségügyi szakmai kódjegyekben;

e) *gyógyintézet*: az Eütv. 3. § g) pontjában meghatározott, rendelőintézeti járóbeteg-szakellátást vagy fekvőbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi intézmény;

f) *fenntartó*:

fa) költségvetési szerv egészségügyi szolgáltató esetén az alapító okiratban felügyeleti szervként megjelölt állami szerv, helyi önkormányzat vagy önkormányzati társulás,

fb) egyházi jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyházi egészségügyi szolgáltató esetén az alapító okiratban fenntartóként megjelölt egyházi jogi személy,

fc) alapítványi, közalapítványi egészségügyi szolgáltató esetén az alapítvány, közalapítvány,

fd) más szervezet egészségügyi szolgáltató egységeként működő gyógyintézet esetén a tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl e törvény alkalmazásában az Eütv. 3. §-ában foglalt fogalom meghatározásokat kell figyelembe venni.

II. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI SZOLGÁLTATÓK

Általános rendelkezések

3. § (1) Egészségügyi szolgáltatás kizárólag az egészségügyi hatóság által kiadott működési engedély birtokában, az abban meghatározottak szerint kezdhető meg, illetve folytatható.

(2) Egészségügyi szolgáltatásra bármely természetes személy, jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság kaphat működési engedélyt, ha megfelel a külön jogszabályban előírt szakmai (tárgyi és személyi) minimumfeltételeknek, szakképesítési előírásoknak és rendelkezik az egészségügyi szolgáltatás nyújtásával összefüggésben okozott kár megtérítésére felelősségbiztosítási szerződéssel (a továbbiakban: egészségügyi szolgáltató).

(3) A működési engedélyben fel kell tüntetni a szolgáltató által folytatható egészségügyi szakmát, szakmákat.

(4) Több telephelyen működő egészségügyi szolgáltató esetén a telephelyekre külön működési engedélyt kell kérni.

4. § (1) Egészségügyi szolgáltatás — a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel — bármilyen tulajdoni és szervezeti formában megszervezhető.

(2) Gyógyintézet csak jogi személyiséggel rendelkező egészségügyi szolgáltató vagy annak szervezeti egysége lehet.

(3) Jogszabály előírhatja, hogy valamely egészségügyi szolgáltatás csak gyógyintézetben vagy fekvőbeteg-gyógyintézetben nyújtható.

(4) A gyógyszerterek létesítését és működtetését külön törvény szabályozza.

Egyes egészségügyi szolgáltatókra vonatkozó külön rendelkezések

Egyetemi klinika

5. § (1) Az egyetemi klinika az orvostudományi (egészségtudományi) képzést folytató egyetem (a továbbiakban:

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. június 23-i ülésnapján fogadta el.

egyetem) olyan szervezeti egysége, mely a progresszív ellátás (Eütv. 75. §) felső szintjén és a területi ellátási kötelezettség keretében nyújtott gyógyító-megelőző feladatain keresztül biztosítja az adott egészségügyi szakterület — elméleti és gyakorlati képzését is magába foglaló — graduális, illetve posztgraduális oktatását.

(2) Az egyetemi klinika a szakterületét illetően kapcsolatot tart más egészségügyi szolgáltatókkal, részt vesz az orvostudomány adott ágának elméleti és gyakorlati fejlesztésében, illetve e területen kutatómunkát végez.

(3) Egészségügyi szolgáltató a „klinika” elnevezés használatára csak az (1)—(2) bekezdésekben foglaltak teljesítése esetén jogosult.

Oktató és gyakorló egészségügyi szolgáltató

6. § (1) Az egészségügyi képzés, szakképzés és továbbképzés gyakorlati szakmai ismereteit — a felsőoktatási vagy oktatási intézménnyel kötött szerződés alapján — olyan gyógyintézet vagy egyéb egészségügyi szolgáltató is nyújthatja, amely nem minősül egyetemi klinikának.

(2) Az (1) bekezdés szerinti gyógyintézet vagy egyéb egészségügyi szolgáltató a szerződésben foglaltak szerint a neve kiegészítéseként használhatja az „oktató” vagy „gyakorló” minősítést.

(3) Amennyiben a képzési feladatokat csak az egészségügyi szolgáltató egyes szervezeti egységei látják el, az (1)—(2) bekezdésben foglalt szabályok értelemszerű alkalmazásával ezen szervezeti egységek jogosultak az „oktató” vagy „gyakorló” minősítés használatára.

Egyéni egészségügyi vállalkozó

7. § (1) Egyéni egészségügyi vállalkozási tevékenység folytatására az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásában szereplő és a külön jogszabályokban meghatározott egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy jogosult.

(2) Az egyéni egészségügyi vállalkozó egyéni vállalkozói igazolvány, érvényes működési engedély és felelősségbiztosítási szerződés birtokában, a saját nevében és kockázatára nyújtja a működési engedélyében meghatározott egészségügyi szakmákhoz tartozó szolgáltatásokat.

(3) Az egyéni egészségügyi vállalkozó köteles személyesen közreműködni az egészségügyi szolgáltató tevékenység folytatásában.

(4) Az egyéni egészségügyi vállalkozó a munkaviszonyra vonatkozó szabályok szerint alkalmazottat foglalkoztathat. Az általa foglalkoztatott, egészségügyi szolgáltató tevékenységet végző személynek rendelkeznie kell a külön

jogszabályban meghatározott alkalmassági vizsgálattal. Az egyéni egészségügyi vállalkozó által alkalmazott szakirányú szakképesítéssel nem rendelkező személy egészségügyi szolgáltató tevékenységet csak akkor végezhet, ha szakmai tevékenységének közvetlen irányítását az egyéni egészségügyi vállalkozó vagy az általa alkalmazott megfelelő szakképesítéssel rendelkező személy látja el.

(5) Az egyéni egészségügyi vállalkozás folytatásához szükséges szakképesítés meglétét a működési engedélyezés során az egészségügyi hatóság vizsgálja.

III. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI KÖZSZOLGÁLTATÁSOK SZERVEZÉSE

Egészségügyi közszolgáltatás nyújtására jogosult egészségügyi szolgáltatók

8. § (1) Egészségügyi közszolgáltatás nyújtására bármely egészségügyi szolgáltató jogosult, ha a külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően

a) egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedéllyel rendelkezik, és

b) az Országos Egészségbiztosítási Pénztár igazgatási szerveivel [a továbbiakban együtt: megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztár (MEP)] finanszírozási szerződést köt, vagy

c) az egészségügyi szolgáltatásra költségvetési támogatásban részesül.

(2) Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltató szociális szolgáltatásokon kívül csak a működési engedélyében meghatározott egészségügyi szolgáltatásokkal összefüggő tevékenységet végezhet.

(3) Egészségügyi közszolgáltatás nyújtásában közreműködik az az egészségügyi szolgáltató is, aki tevékenységét az e törvény szerinti közreműködői szerződés alapján valamely egészségügyi közszolgáltatás nyújtására jogosult egészségügyi szolgáltató számára és költségére végzi.

Felelősség az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséért

9. § (1) Az egészségügyi közszolgáltatások szervezése magában foglalja különösen

a) a progresszív ellátás adott szintjének megfelelő egészségügyi ellátás szervezését;

b) az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó központi vagy önkormányzati költségvetési szervek fenntartását, illetőleg az állami, önkormányzati tulajdoni részesedéssel

működő gazdasági társaságokban a tulajdonosi jogok gyakorlását, valamint

c) a közszolgáltatás finanszírozását.

(2) Az egészségügyi közszolgáltatás szervezéséről az állam

a) a helyi önkormányzatok,

b) az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium,

c) az egészségügyi szolgáltatót fenntartó minisztériumok (a továbbiakban együtt: ágazati minisztérium), illetve

d) az orvostudományi (egészségtudományi) képzést folytató felsőoktatási intézmények

[a továbbiakban az a)–d) pont alattiak együtt: egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv], valamint

e) az egészségbiztosítási rendszer működtetése útján gondoskodik.

(3) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervek az a)–d) pontokban foglalt feladataik tekintetében külön törvényben meghatározott mértékben és szakmai összetételben kötelesek gondoskodni az egészségügyi közszolgáltatásokról (a továbbiakban: ellátási kötelezettség):

a) a helyi önkormányzatok szervezik a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) alapján a területükön élő lakosság egészségügyi alap- és szakellátását;

b) az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium feladatköre azokra az egészségügyi közszolgáltatásokra terjed ki, amelyek a progresszív ellátás felső szintjein elhelyezkedő országos és/vagy regionális feladatot látnak el, illetőleg az országos népegészségügyi programok kiemelt céljait szolgálják vagy speciális ellátási igényt elégítenek ki;

c) az ágazati minisztériumok feladatköre elsősorban az adott ágazat munkavállalóinak, szolgálati jogviszonyban lévő dolgozóinak, illetve igényjogosultjainak az ágazat jellegéből adódó egészségügyi ellátására terjed ki;

d) az orvostudományi (egészségtudományi) képzést folytató felsőoktatási intézmények feladatkörére a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvényben (a továbbiakban: Ftv.), valamint az 5. §-ban foglaltakat kell alkalmazni.

(4) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervek ellátási kötelezettségének mértéke és szakmai összetétele csak külön törvényben meghatározott feltételekkel és módon változtatható meg.

(5) Az egyházak a 13. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint vesznek részt az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásában.

Egészségügyi szakmai program

10. § (1) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv az ellátási kötelezettségébe tartozó egészségügyi

ellátások összehangolt és tervszerű fejlesztése érdekében öt évre szóló egészségügyi szakmai programot (a továbbiakban: szakmai program) készít. Nem kötelező a szakmai program elkészítése, ha az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv csak egészségügyi alapellátásról gondoskodik.

(2) A szakmai program tartalmazza:

a) az ellátandó lakosság számának, korösszetételének várható változását, az egészségi állapotot befolyásoló fontosabb területi, települési környezeti tényezőket, a lakosság egészségi állapotának legfontosabb jellemzőit,

b) az egészségügyi szolgáltatások iránti igények várható alakulását, figyelembe véve a gyógyító-megelőző feladatok összetételének tervezhető változásait — beleértve a népegészségügyi feladatokból adódó területi igényeket is —, illetve ennek alapján a szolgáltatási struktúra átalakítására vonatkozó terveket,

c) az ellátási kötelezettség teljesítésében részt vevő egészségügyi szolgáltatók legfontosabb szakmai jellemzőit, szervezeti formáit és tulajdonosi struktúráját,

d) a c) pontban megjelölt egészségügyi szolgáltatókra vonatkozó jelentősebb felújítások és fejlesztések terveit,

e) a tervezett feladatok pénzügyi forrásigényét.

(3) A szakmai program elkészítése során figyelembe kell venni az ellátási kötelezettség teljesítésében részt vevő egészségügyi szolgáltatók szakmai terveit, továbbá ki kell térni

a) a községi, városi, fővárosi kerületi önkormányzat szakmai programjához a területileg illetékes egészségügyi hatóságnak, szakmai kamaráknak, megyei egészségbiztosítási pénztárnak és regionális fejlesztési tanácsnak a véleményét,

b) a fővárosi, a megyei, a megyei jogú városi önkormányzatok és a 9. § (2) bekezdésének c)–d) pontjaiban meghatározott egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervek szakmai programjához a területileg illetékes regionális fejlesztési tanács és az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium véleményét.

11. § (1) Helyi önkormányzatok esetén a szakmai programot össze kell hangolni az országos népegészségügyi programmal, valamint az önkormányzat szociális, oktatási, továbbá ifjúsági és sport szolgáltatástervezési koncepciójával.

(2) A községi, városi, fővárosi kerületi önkormányzat szakmai programját a megyei, fővárosi önkormányzat előzetes véleményének figyelembevételével alakítja ki úgy, hogy az összhangban álljon a megyei, fővárosi önkormányzat által készített szakmai programmal. A megyei, fővárosi önkormányzat és a megyei jogú városi önkormányzat a szakmai programot a saját területére készíti el, melyet a megyei jogú városi és a megyei közgyűlés által az Ötv. alapján létrehozott egyeztető bizottság is megtárgyal.

(3) Amennyiben a községi, városi, fővárosi kerületi, illetőleg a megyei jogú városi önkormányzat által készített szakmai program nincs összhangban a megyei, fővárosi szakmai programmal, egyeztetést kell tartani a tervek közös irányának meghatározásáról.

(4) Az orvostudományi (egészségtudományi) képzést folytató egyetemek a 10. § (1)—(2) bekezdésben meghatározott szakmai programot az egyetem fejlesztési tervéhez kapcsolódva készítik el.

(5) A fővárosi, a megyei, a megyei jogú városi önkormányzatok, továbbá a 9. § (2) bekezdés *c)—d)* pontjaiban meghatározott egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervek az elfogadott szakmai programjukat megküldik az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztériumnak.

(6) A 9. § (2) bekezdés *b)—d)* pontjaiban meghatározott egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervek, továbbá a fővárosi, a megyei és — a regionális egészségügyi ellátásban közreműködő — megyei jogú városi önkormányzatok az országos és a regionális egészségügyi szolgáltatások tervezésének összehangolására két évente egyeztetik szakmai programjaikat.

(7) A közszolgáltatásért felelős szerv évente értékeli a szakmai program teljesítését, és az értékelés alapján — ha szükséges — a soron következő öt évre módosítja, illetőleg kiegészíti a szakmai programot. A szakmai program értékelésére és módosítására az (1)—(6) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni. A szakmai program módosítását a 19. §-ban meghatározott szakmai terv módosításánál is figyelembe kell venni. Ha a szakmai program módosítása kihat a szakmai tervre, akkor az ebből származó változások miatt az egészségügyi ellátási szerződés nem mondható fel.

*Az egészségügyi ellátási kötelezettség teljesítése saját
szolgáltató fenntartásával*

12. § (1) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv — az egyetemet kivéve — ellátási kötelezettségének teljesítésére az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) — helyi önkormányzatok esetében továbbá az Ötv. — szerint költségvetési szervet hozhat létre és tarthat fenn, valamint állami, önkormányzati többségi irányítást biztosító befolyással működő gazdasági társaságot vagy közhasznú társaságot alapíthat (a továbbiakban: állami vagy önkormányzati egészségügyi szolgáltatók).

(2) Állami, önkormányzati egészségügyi szolgáltatónak minősül továbbá az Országgyűlés vagy a Kormány, illetőleg a helyi önkormányzat által, egészségügyi közszolgáltatások nyújtására létrehozott közalapítvány is.

*Az egészségügyi ellátási kötelezettség szerződéses
teljesítése*

13. § (1) Amennyiben az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv ellátási kötelezettségét nem a 12. § szerinti állami vagy önkormányzati egészségügyi szolgáltató útján látja el, az ellátási kötelezettségébe tartozó közszolgáltatások nyújtására, az ellátás megfelelő színvonalú teljesítése, illetve az ellátás biztonsága érdekében

a) más egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel vagy egyházi fenntartóval megállapodik az ellátási kötelezettség teljesítéséről, vagy

b) nem állami és nem önkormányzati egészségügyi szolgáltatóval egészségügyi ellátási szerződést köt.

(2) Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium az országos, regionális és speciális egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról

a) az egyetemek esetében az Oktatási Minisztériummal és az egyetemmel közösen,

b) a 9. § (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott ágazati minisztériumokkal, a helyi önkormányzatokkal vagy az egyházi fenntartókkal az egészségügyi szakellátási kötelezettséget szabályozó törvény keretei között

írásban megállapodást köt.

(3) A helyi önkormányzatok egymás közötti megállapodásaira az önkormányzati társulásokra vonatkozó külön törvényben meghatározott szabályokat kell alkalmazni. Az önkormányzati intézményi társulásban fenntartott egészségügyi szolgáltató e törvény alkalmazásában ugyancsak önkormányzati egészségügyi szolgáltatónak minősül.

(4) A (2)—(3) bekezdésben foglalt megállapodásokban meghatározott egészségügyi szolgáltatásokat az egyetem a szervezeti egységeiben (egyetemi klinika, egyetemi intézet, egészségtudományi centrum stb.), az ágazati minisztérium és a helyi önkormányzat, önkormányzati társulás az állami vagy önkormányzati egészségügyi szolgáltatójánál, az egyházi fenntartó pedig az egyházi egészségügyi szolgáltatójánál biztosítja.

Az egészségügyi ellátási szerződés

14. § (1) Az egészségügyi szolgáltató az egészségügyi ellátási szerződésben kötelezettséget vállal arra, hogy a közszolgáltatásért felelős szerv ellátási kötelezettségébe tartozó közszolgáltatások közül a szerződésben meghatározott szolgáltatásokat folyamatosan, a jogszabályokban és az egészségügyi szakmai szabályokban előírt szakmai színvonalon, területi ellátási kötelezettséggel nyújtja.

(2) Az egészségügyi ellátási szerződés kötelezően tartalmazza

a) közszolgáltatásért felelős szerv ellátási kötelezettségébe tartozó feladatok közül az egészségügyi szolgáltató által ellátandó szolgáltatások tételes meghatározását,

b) az a) pontban meghatározott szolgáltatásoknak megfelelően az egészségügyi szolgáltató területi ellátási kötelezettségét,

c) a szolgáltatások ellátásának színvonalát mérő mutatókat,

d) a munkavállalók foglalkoztatásával, továbbfoglalkoztatásával kapcsolatos garanciális elemeket, különös tekintettel a munkajogi szabályokban előírt, a munkáltatói jogutódlással összefüggő, munkaviszonyt érintő kérdéseket,

e) az egészségügyi szolgáltatások teljesítéséhez szükséges egészségügyi adatok átadására vonatkozó rendelkezéseket,

f) a szerződés felmondásának szabályait, beleértve a felmondási időt és annak garanciáját, hogy a folyamatos ellátás biztosítása nem szenved sérelmet.

(3) Rendelőintézeti járóbeteg-szakrendelés és fekvőbeteg-ellátás körében egészségügyi ellátási szerződés csak a gyógyintézet — működési engedélyben meghatározott — szolgáltatásainak összességére köthető.

(4) A 13. § (2)—(3) bekezdésében meghatározott megállapodás alapján átvállalt egészségügyi közszolgáltatás nyújtására egészségügyi ellátási szerződés csak az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium, illetőleg az önkormányzati társulásban részt vevő helyi önkormányzatok előzetes hozzájárulásával köthető.

Az egészségügyi ellátási szerződés megkötésének szabályai

15. § (1) Az egészségügyi ellátási szerződés megkötésére vonatkozó szándékot nyilvános pályázat útján kell meghirdetni. Az újabb szerződés megkötésére vonatkozó pályázatot legkésőbb a szerződés lejártá előtt hat hónappal kell meghirdetni.

(2) A pályázat elbírálása során ki kell kérni

a) a kötelezően ellátandó terület szerint illetékes megyei (fővárosi) egészségügyi hatóságnak,

b) a területileg illetékes megyei (fővárosi) szakmai kamaráknak,

c) a területileg illetékes MEP-nek,

d) a fekvőbeteg-gyógyintézet esetében a kórházi felügyelő tanácsnak,

e) a gyógyintézet szakmai vezetőtestületének, valamint

f) az egészségügyi dolgozók országos szakmai szervezetei helyi képviseleteinek, valamint — a külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően — érdekképviseleti szerveinek

a véleményét.

(3) A pályázat elbírálása során figyelembe kell venni

a) a pályázó szakmai felkészültségét, illetve — már működő pályázó esetén — tapasztalatait,

b) az ellátás biztonságát szavatoló tényezőket, így például a megbízható működést alátámasztó gazdasági mutatókat, a működtetett orvostechnikai eszközök számára biztosított technikai hátteret, ideértve a szervizszolgáltatásokat is, illetve más egészségügyi szolgáltatókkal kialakított szerződéses kapcsolatok keretében biztosított egészségügyi szolgáltatásokat,

c) az ellátás színvonalának emelését szolgáló fejlesztéseket és a pályázatban ezekre megjelölt forrásokat,

d) a munkavállalók foglalkoztatására, továbbfoglalkoztatására vállalt kötelezettségeket, illetőleg

e) már működő pályázó esetén a pályázó korábbi tevékenységére vonatkozó, a pályázati kiírásban meghatározott szakmai, gazdasági mutatókat.

(4) Az egészségügyi alapellátás körében egészségügyi ellátási szerződés megkötésére az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvényben foglaltakra figyelemmel, az új vagy a tartósan betöltetlen háziorvosi körzetre kell nyilvános pályázatot hirdetni.

(5) Nem kell pályázatot kiírni, ha a 13. § (1) bekezdés

b) pontjában meghatározott nem állami, nem önkormányzati egészségügyi szolgáltató oly módon jön létre, hogy a közszolgáltatásért felelős szerv többségi irányítást biztosító befolyásával működő gazdasági társaságban vagy közhasznú társaságban a közszolgáltatásért felelős szerv többségi irányítást biztosító befolyása szűnik meg.

(6) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv a pályázati kiírásnak leginkább megfelelő pályázat ajánlattevőjével (a továbbiakban: pályázó) köti meg az egészségügyi ellátási szerződést. Azonos feltételeket és kötelezettséget vállaló pályázók közül a szakmai tapasztalatok továbbvitele érdekében előnyben kell részesíteni az adott ellátási területen korábban a közszolgáltatásért felelős szerv által működtetett állami vagy önkormányzati egészségügyi szolgáltatók egészségügyi dolgozóiból alakult egészségügyi szolgáltatókat.

(7) A pályáztatás tisztaságát, illetőleg pályázók egymás közötti versenykorlátozó magatartását kifogásoló érdekeltek a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvényben foglaltak szerint pert indíthatnak, illetőleg versenyfelügyeleti eljárást kezdeményezhetnek a jogsértés megállapítására. Ha a bíróság, illetőleg a versenytanács a jogsértést jogerősen megállapította, a létrejött egészségügyi ellátási szerződés semmis, és új nyilvános pályázatot kell kiírni.

16. § (1) Az egészségügyi ellátási szerződés — ha a felek eltérően nem állapodnak meg — határozatlan időre köt-

hető meg. A meghatározott időre szóló egészségügyi ellátási szerződést legalább három évre kell megkötni.

(2) Az egészségügyi ellátási szerződésben vállalt jogokat és kötelezettségeket az egészségügyi szolgáltató nem ruházhatja tovább.

17. § (1) Az egészségügyi ellátási szerződés nem köthető meg azzal az egészségügyi szolgáltatóval,

a) amely csőd-, felszámolási eljárás vagy végelszámolás alatt áll,

b) amelynek az adó- vagy vámhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható adó-, vám- vagy társadalombiztosítási tartozása van,

c) akit, vagy amelynek vezetőjét, képviselőre feljogosított tagját vagy tisztségviselőjét jogerősen végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, vagy az egészségügyi szolgáltatások körébe tartozó foglalkozásától eltöltötták, mindaddig, amíg az elítélt nem mentesül a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól,

d) amelynek a tevékenységét a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény szerint a bíróság jogerős ítéletében korlátozta, a korlátozás időtartama alatt, vagy a pályázat kiírását megelőző három éven belül ugyanezen törvény alapján pénzbírság megfizetésére kötelezte,

e) amelynek a pályázat kiírását megelőző három éven belül egészségügyi közszolgáltatásra vonatkozó egészségügyi ellátási szerződését szerződésszegés miatt azonnali hatállyal felmondták.

(2) Az (1) bekezdés a) és c)—e) pontjában felsorolt körülményekről a pályázatban nyilatkozni kell, a b) pontban foglaltakról pedig az adó- és a vámhatóság igazolását kell a pályázathoz csatolni.

IV. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI KÖZSZOLGÁLTATÓK MŰKÖDÉSÉNEK EGYES SZABÁLYAI

Szakmai és szervezeti előírások

18. § (1) Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó szolgáltatók e tevékenységüket az egészségügyi törvény és az általuk nyújtott egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok, szakmai szabályok, valamint a közszolgáltatás finanszírozására vonatkozó jogszabályok alapján végzik.

(2) Gyógyintézet vezetője, helyettes vezetője az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter rendeletében meghatározott képesítéssel rendelkező személy lehet. Az állami és önkormányzati egészségügyi szolgáltatóknál a vezetői (vezetőhelyettesi) munkakör betöltésére pályázatot kell kiírni.

(3) A gyógyintézet vezetőjét szakmai vezető testület segíti munkájában. A szakmai vezető testület a belső szabályzatokban meghatározott véleményező, javaslattevő feladatokat lát el, külön jogszabályban meghatározott szakmai döntésekhez egyetértése szükséges. A gyógyintézet szervezeti és működési szabályzata egyéb szakmai kérdésekben is egyetértési jogot biztosíthat a szakmai vezető testület számára. A szakmai vezető testület véleményét ki kell kérni a gyógyintézet szervezetére és működésére vonatkozó szabályzatok megalkotásához, az egészségügyi közszolgáltatást érintő pénzügyi tervek és beszámolók elfogadásához.

Szakmai terv

19. § (1) A gyógyintézet az általa nyújtott szolgáltatások tervszerű és minőségi fejlesztésére szakmai tervet készít. A szakmai tervet az adott közszolgáltatásért felelős szerv által, a 10. § szerint készített szakmai program alapján, azzal összhangban, ötéves időtartamra kell kidolgozni.

(2) A szakmai terv tartalmazza

a) a gyógyító-megelőző feladatok összetételének változtatásával,

b) a feladatok változásával összefüggő belső szervezeti változásokkal,

c) a jelentősebb felújításokkal és fejlesztésekkel,

d) a humán erőforrások fejlesztésével, valamint

e) a minőségbiztosítással és minőségfejlesztéssel összefüggő koncepciókat és mindezek pénzügyi tervét.

(3) A szakmai tervet — a gyógyintézet szakmai vezető testületének egyetértésével — költségvetési szervnél a gyógyintézet vezetője, egyetemi klinikánál az egyetem, más szervezet esetében a fenntartó fogadja el.

(4) A szakmai tervet jóváhagyás céljából — a területileg illetékes MEP-pel történt egyeztetés után — be kell nyújtani az (1) bekezdés szerinti egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervhez.

Gazdálkodás

20. § (1) Az egészségügyi szolgáltató az egészségbiztosítási finanszírozásból (költségvetési támogatásból) származó bevételeit csak az egészségbiztosítási finanszírozásra (a költségvetési támogatásra) vonatkozó jogszabályokban, valamint a finanszírozási (támogatási) szerződésben meghatározott feladatokra használhatja fel.

(2) A nem költségvetési szervként működő egészségügyi szolgáltató a bevételeit és a ráfordításait — kormányrendeletben meghatározott tartalommal és módon — részletezni köteles a számviteli szabályok szerinti beszámolója kiegészítő mellékletében.

21. § A közszolgáltatás körében egészségügyi szakellátást nyújtó költségvetési szerv vagy egyházi jogi személy számviteli szabályok szerinti éves beszámolóját könyvvizsgálóval kell ellenőriztetni, ha a költségvetési szervnek vagy egyházi jogi személynek a közszolgáltatás finanszírozásából származó éves bevétele meghaladja az 1 milliárd forintot. A könyvvizsgálót a fenntartó bízza meg és fizeti. Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egyéb szerveknél a könyvvizsgálatra a számviteli jogszabályok előírásai az irányadók.

Vagyoni biztosíték

22. § (1) Az egészségügyi ellátási szerződés alapján gyógyintézeti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató köteles vagyoni biztosítékot adni. A vagyoni biztosíték módjáról és mértékéről az egészségügyi ellátási szerződésben kell megállapodni.

(2) Az egészségügyi szolgáltató a vagyoni biztosíték meglétét igazoló külön szerződést az egészségügyi ellátási szerződés aláírását követő 30 napon belül adja át a közszolgáltatásért felelős szervnek. Ha az egészségügyi szolgáltató e kötelezettségét nem teljesíti, az egészségügyi ellátási szerződés megszűnik.

(3) vagyoni biztosíték lehet:

- a) bankgarancia,
- b) az egészségügyi szolgáltató által hitelintézetnél lekötött és elkülönítetten kezelt pénzösszeg (pénzbeli letét).

Az egyes biztosítékformák külön-külön vagy együttesen is alkalmazhatók.

(4) A vagyoni biztosíték mértéke nem lehet kevesebb, mint az egészségügyi szolgáltatónak a tárgyévet megelőző évben az egészségbiztosítási finanszírozásból (költségvetési támogatásból) származó bevétele tizenketted része.

(5) A korábban egészségügyi közszolgáltatást nem nyújtó, új egészségügyi szolgáltató esetén a vagyoni biztosíték legkisebb mértéke az azonos szakellátást nyújtó, hasonló területi ellátási kötelezettséggel rendelkező egészségügyi szolgáltatók egészségbiztosítási finanszírozásából (költségvetési támogatásból) számított havi átlagos bevétele. A havi átlagos bevételre vonatkozó adatot a közszolgáltatásért felelős szerv megkeresésére az Országos Egészségbiztosítási Pénztár közli. A vagyoni biztosíték mértékét — ha nem éri el a (4) bekezdésben meghatározott mértéket — az egészségügyi közszolgáltatás megkezdését követő hatodik hónap végén a felek az egészségügyi ellátási szerződés módosításával az egészségbiztosítási finanszírozásból (költségvetési támogatásból) származó tényleges bevételnek megfelelően módosítják.

(6) A vagyoni biztosíték meglétét az egészségügyi szolgáltató az egészségügyi közszolgáltatásról készített éves beszámolója alkalmával igazolja.

23. § (1) A vagyoni biztosíték a 25. §-ban meghatározott adósságállomány rendezésére vagy az egészségügyi ellátási szerződés felmondása esetén használható fel, ha az egészségügyi közszolgáltatás folyamatos fenntartása más módon nem biztosítható.

(2) Az egészségügyi szolgáltató a vagyoni biztosítékot legkorábban az egészségügyi ellátási szerződés megszűnését követő hat hónap elteltével szüntetheti meg, ha a szerződésből eredő kötelezettségeit teljesítette.

(3) A vagyoni biztosítékként szolgáló szerződés részletes szabályait az egészségügyi ellátási szerződés pályáztatására és megkötésére vonatkozó külön jogszabály tartalmazza.

A közszolgáltatás nyújtásának ellenőrzése

24. § (1) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv a tulajdonában vagy fenntartásában lévő egészségügyi szolgáltatónál tulajdonosi vagy fenntartói jogkörében rendszeresen — legalább évente — ellenőrzi az egészségügyi szolgáltató működését és gazdálkodását.

(2) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi ellátási szerződés alapján működő egészségügyi szolgáltatónál is ellenőrzi a szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítését. Az ellenőrzés keretében az egészségügyi szolgáltató a közszolgáltatásért felelős szerv számára

a) rendelkezésre bocsátja az ellenőrzéshez szükséges adatokat, információkat, biztosítja az iratokba való betekintést;

b) évente írásban beszámol a közszolgáltatásért felelős szervnek az egészségügyi közszolgáltatás teljesítéséről, és megküldi az egészségügyi szolgáltató gazdálkodásáról a számviteli szabályok szerint készített beszámolót;

c) haladéktalanul írásban jelenti, ha az egészségügyi szolgáltatónak a 25. §-ban meghatározott adóssága keletkezik.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglalt ellenőrzés során az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv — külön törvényi felhatalmazás hiányában — nem tekintheti meg az egyes betegekkel kapcsolatos egészségügyi dokumentációt, továbbá az egyéb, személyes adatot vagy orvosi titkot tartalmazó iratokat (adathordozókat).

(4) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv a szolgáltató ellenőrzése során észlelt, a szolgáltatás színvonalát érintő hiányosságokról — a hatáskörükbe tartozó kérdésekben — tájékoztatja az egészségügyi hatóságot, továbbá a területileg illetékes orvosi kamarát.

(5) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv

a) az egészségügyi hatóságnál szakfelügyeleti ellenőrzést kezdeményezhet,

b) a Magyar Orvosi Kamarától szakmai, etikai állásfoglalást kérhet, továbbá etikai eljárást kezdeményezhet.

(6) Amennyiben az egészségügyi hatóság az egészségügyi szolgáltatók szakfelügyelete során, vagy a MEP-ek az egészségügyi szolgáltatóval kötött finanszírozási szerződés teljesítésének ellenőrzésekor

a) az egészségügyi szolgáltatás tárgyi vagy személyi feltételeinek romlását,

b) a szolgáltatás szakmai színvonalának a csökkenését vagy ennek veszélyét, illetőleg

c) a területi ellátási kötelezettség megsértését

észlelik, az ellenőrzésről készített jegyzőkönyv megküldésével haladéktalanul jelzik ezt az adott egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek.

(7) A beteg az egészségügyi szolgáltatásra vonatkozó panaszával közvetlenül fordulhat az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervhez, akkor is, ha a közszolgáltatást egészségügyi ellátási szerződés alapján nyújtják.

25. § (1) Amennyiben az egészségügyi ellátási szerződés alapján közszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltatónak 60 napon túli lejárt köztartozása vagy kifizetetlen szállítói számlája vagy egyéb adóssága van (a továbbiakban együtt: adósságállomány) és ennek összege az éves bevételének

a) 3%-át eléri, a közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi szolgáltató működését ellenőrzi, a vezetést beszámoltatja, továbbá intézkedési tervet készíttet a biztonságos gazdálkodás helyreállítására, egyidejűleg felülvizsgálja a szerződés indokoltságát,

b) 6%-át eléri, vagy a biztonságos gazdálkodás helyreállítását célzó intézkedések ellenére az adósságállomány három hónapon belül nem csökken 3% alá, a közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi ellátási szerződést — a közszolgáltatás más módon történő megszervezése mellett — a 26. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint felmondhatja.

(2) Gyógyintézeti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetén a 22. §-ban meghatározott vagyoni biztosítékot — amennyiben nem kerül sor az egészségügyi ellátási szerződés felmondására — az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv rendelkezése szerint az egészségügyi szolgáltató az adósságállomány rendezésére felhasználhatja.

(3) Az egészségügyi szolgáltató köteles a felhasznált vagyoni biztosítékot hat hónapon belül pótolni, és a pótlás megtörténtét az erre vonatkozó okiratok bemutatásával a közszolgáltatásért felelős szervnek igazolni.

Az egészségügyi ellátási szerződés megszűnése

26. § (1) A felek a határozatlan időre kötött egészségügyi ellátási szerződést a másik félhez írásban intézett felmondással megszüntethetik. A felmondási határidő — a

(2)—(3) bekezdésben foglaltakat kivéve — 6 hónapnál nem lehet rövidebb. A határozatlan időre szóló egészségügyi ellátási szerződés a hatálybalépésétől számított 3 évig rendes felmondással nem szüntethető meg.

(2) A közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi ellátási szerződést az (1) bekezdésben meghatározott felmondási időnél rövidebb határidővel is felmondhatja, ha

a) saját ellenőrzése, az egészségügyi hatóság, az egészségügyi szolgáltatónál működő szakmai vezető testület, a kórházi felügyelő tanács, a betegjogi képviselő vagy a betegek érdekképviselői szerveinek jelzése alapján megállapítható, hogy az egészségügyi szolgáltatás szakmai színvonala csökkent, és e szakmai színvonal csökkenést az egészségügyi hatóságnak a közszolgáltatásért felelős szerv felkérésére lefolytatott céllenőrzése is igazolja,

b) az egészségügyi szolgáltató a területi ellátási kötelezettségét folyamatosan, súlyosan megszegi,

c) az egészségügyi szolgáltató lejárt adósságának mértéke eléri a 25. § b) pontjában foglalt értéket vagy a biztonságos szolgáltatás helyreállítására tett intézkedések nem vezettek eredményre,

d) a MEP-nek (a költségvetési támogatást nyújtó szervnek) a jelzése alapján az egészségügyi szolgáltató súlyosan megszegte a közszolgáltatás finanszírozására vonatkozó szerződést, és emiatt fennáll a finanszírozási szerződés azonnali hatályú felmondásának veszélye.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak alapján az egészségügyi ellátási szerződés olyan határidővel mondható fel, amely alatt biztosítható az egészségügyi közszolgáltatás folyamatosága.

(4) A felmondási idő alatt az egészségügyi szolgáltató köteles a szerződésben vállalt közszolgáltatást folyamatosan teljesíteni. A közszolgáltatásért felelős szerv a közszolgáltatás teljesítését az egészségügyi szolgáltatóhoz rendelt ellenőre útján ellenőrizheti.

(5) A közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi ellátási szerződést azonnali hatállyal felmondja, ha

a) az egészségügyi szolgáltató működési engedélyét, illetőleg az egyéni egészségügyi vállalkozó vállalkozói igazolványát visszavonták,

b) az egészségügyi szolgáltató végelszámolási vagy felszámolási eljárás alatt áll,

c) az egészségügyi szolgáltató súlyosan megszegte a közszolgáltatás finanszírozására vonatkozó szerződést, és emiatt a finanszírozási szerződést felmondták,

d) jogi személy egészségügyi szolgáltatóval szemben a 17. § d) pontjában meghatározott intézkedést szabták ki,

e) az egészségügyi szolgáltató a 25. § (3) bekezdésében előírtak szerint nem pótolta a vagyoni biztosítékot.

(6) A felmondási idő alatt, illetőleg az egészségügyi ellátási szerződés azonnali hatályú felmondása esetén a közszolgáltatásért felelős szerv az ellátás folyamatosságát a 22. §-ban meghatározott vagyoni biztosíték igénybevételel is biztosíthatja.

(7) A (2) és az (5) bekezdésben meghatározott felmondás esetén a 15. § (1) bekezdésében előírt pályáztatási határidő hat hónapnál rövidebb is lehet.

V. Fejezet

KÖZREMŰKÖDŐI SZERZŐDÉS

27. § (1) Közreműködői szerződésnek minősül minden olyan szerződés, amelyet az egészségügyi szolgáltató a működési engedélyében meghatározott és az egészségbiztosítás szervei által a finanszírozási szerződésben lekött vagy költségvetési támogatásból fedezett egészségügyi közszolgáltatásán belül, meghatározott egészségügyi szakma vagy egészségügyi szakmán belüli egyes szolgáltatások ellátására más egészségügyi szolgáltatóval köt.

(2) A közreműködő a saját tulajdonában vagy használatában lévő eszközökkel, személyesen vagy az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozókkal, de a közreműködést igénybe vevő egészségügyi szolgáltató közszolgáltatást igénybe vevő betegeinek nyújtja a közreműködői szerződésben meghatározott egészségügyi szolgáltatásokat.

(3) Az egészségügyi alapellátás keretében a külön törvény szerinti működtetési jog jogosultja az önálló orvosi tevékenység körébe tartozó feladatokra közreműködői szerződést nem köthet.

(4) Az egészségügyi szakellátásban az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltató külön jogszabályban meghatározott egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítéssel folytatható egészségügyi szakmákra, továbbá intézeti gyógyszerellátásra közreműködői szerződést csak az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv előzetes hozzájárulásával köthet.

(5) Törvény vagy kormányrendelet korlátozhatja egyes egészségügyi szakmákon belül bizonyos szolgáltatásokra közreműködő igénybevételét, továbbá meghatározhatja, hogy egyes szolgáltatások csak együttesen bízhatók közreműködőre.

(6) A közreműködői szerződés megkötése előtt az egészségügyi szolgáltató a szerződéskötési ajánlatot az adott szolgáltatást nyújtó saját egészségügyi dolgozóinak köteles megtenni. Az érintett egészségügyi dolgozók 30 napon belül nyilatkoznak szerződéskötési és egészségügyi szolgáltatóvá válási szándékukról.

(7) Az egészségügyi szolgáltató az ajánlattal megegyező feltételekkel más egészségügyi szolgáltatóval akkor kötheti meg a közreműködői szerződést, ha

a) az érintett egészségügyi dolgozók nyilatkozata nemleges, vagy

b) a dolgozók szándéknyilatkozata ellenére 90 napon belül nem jön létre az érintett egészségügyi dolgozók tulajdonosi részvételével működő egészségügyi szolgáltató, vagy

c) a szerződés megkötésére irányuló szándéknyilatkozat ellenére — a dolgozóknak felróható okból — nem jött létre a közreműködői szerződés.

(8) A közreműködői szerződés nem veszélyeztetheti az egészségügyi szolgáltatás egységes színvonalát, folyamatoságát és biztonságát. A közreműködő a közreműködői szerződésében meghatározott egészségügyi szolgáltatás ellátására további közreműködői szerződést nem köthet.

(9) Intézeti gyógyszerellátásra nem köthető közreműködői szerződés közforgalmú gyógyszerárak működtetéséhez személyi joggal rendelkező személlyel vagy annak hozzátartozójával [Ptk. 685. § b)], illetőleg közforgalmú gyógyszerárakat működtető betéti társasággal.

(10) A közreműködői szerződést írásban kell megkötni. A szerződés tartalma közérdekű adatnak minősül. A közreműködői szerződés határozott és határozatlan időre is megkötődhet. Ha az egészségügyi szolgáltató egészségügyi ellátási szerződés alapján nyújtja az egészségügyi közszolgáltatást, a közreműködői szerződés leghosszabb időtartama nem haladhatja meg az egészségügyi ellátási szerződésének időtartamát.

(11) A szerződés módosítását mindkét szerződő fél írásban kezdeményezheti. A másik fél számára legalább 30 napot kell biztosítani a módosítás tartalmának megismerésére.

(12) A határozatlan időre kötött szerződést bármely fél írásban felmondhatja a naptári év végére. A felmondás ideje nem lehet rövidebb hat hónapnál, és nem veszélyeztetheti a betegek ellátásának folyamatosságát és biztonságát.

(13) A közreműködői szerződés megszűnéskor a közreműködő az általa kezelt és nyilvántartott adatokat hiánytalanul az egészségügyi szolgáltató rendelkezésére bocsátja.

28. § A MEP a közreműködői szerződés keretében nyújtott egészségügyi szolgáltatások finanszírozására nem köthet finanszírozási szerződést a közreműködő egészségügyi szolgáltatóval. E feladatok díjazását a közszolgáltatást nyújtó és a közreműködő egészségügyi szolgáltató közvetlenül számolja el egymással.

Felelősség a betegnek okozott kárért

29. § A beteg, illetve hozzátartozója az egészségügyi szolgáltatás során vagy azzal összefüggésben keletkezett kára megtérítésére vonatkozó igényét közvetlenül a közszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltatóval szemben érvényesítheti akkor is, ha a kárt az egészségügyi szolgáltató által igénybe vett közreműködő, illetve ennek alkalmazottja vagy egészségügyi tevékenység végzésére vonatkozó szerződéssel általuk foglalkoztatott egészségügyi dolgozó tevékenysége okozta a betegnek, illetve hozzátartozójá-

nak. A közreműködő felelősségére egyebekben a Polgári Törvénykönyvnek (a továbbiakban: Ptk.) a szabályai irányadók.

VI. Fejezet

AZ ÁLLAMI, ÖNKORMÁNYZATI TULAJDONBA TARTOZÓ VAGYONRA VONATKOZÓ EGYES RENDELKEZÉSEK

Állami, önkormányzati vagyon használatba adása

30. § (1) A közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi ellátási szerződés keretében vállalt területi ellátási kötelezettség teljesítéséhez az egészségügyi szolgáltató használatába adhatja az egészségügyi ellátási szerződésben meghatározott egészségügyi szolgáltatások teljesítését célzó, vagyonkezelésében lévő állami vagy önkormányzati tulajdonában álló ingatlant és egyéb vagyontárgyakat.

(2) A használatba adásról az Áht., az önkormányzati vagyonnal való rendelkezésre vonatkozó törvények, illetőleg a Ptk. alapján külön szerződést kell kötni, azzal, hogy a szerződésnek — az irányadó jogszabályokban meghatározottakon túl — tartalmaznia kell:

a) az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv által használatba adott — mennyiségben, minőségben és értékben részletezett — ingatlanok és egyéb tárgyi eszközök, immateriális javak (vagyoni értékű jogok, szellemi javak) (a továbbiakban együtt: vagyontárgyak) jegyzékét,

b) az a) pont szerinti vagyontárgyak fenntartási, pótlási és felújítási kötelezettségének tartalmát és kötelezettjét,

c) az egészségügyi ellátási szerződés vagy a használatba adásra vonatkozó szerződés megszűnésének esetére az a) pont szerinti vagyontárgyak visszaszolgáltatásának és a fennmaradt követelések és tartozások egymás közötti rendezésének módját,

d) a használatba adás időtartamát, ami nem lehet hosszabb, mint az egészségügyi ellátási szerződés időtartama.

(3) Az egészségügyi szolgáltató az (1) bekezdésben foglaltak alapján bármilyen jogcímen használatba adott vagyontárgyakat csak a közszolgáltatásért felelős szerv hozzájárulásával adhatja további használatba. A vagyontárgyak összessége nem adható további használatba.

(4) A használatba adásra vonatkozó szerződés hatályát veszti, ha az egészségügyi ellátási szerződés megszűnik.

Vagyonértékesítés

31. § (1) Ha az egészségügyi közszolgáltatás szervezéséért felelős szerv — ide nem értve az egyetemet — az ellátási kötelezettségébe tartozó feladataival összefüggésben állami tulajdonba vagy önkormányzati törzsvagyonba tartozó vagyont értékesít, illetőleg gazdasági tár-

saságban vagyoni hozzájárulásként rendelkezésre bocsátja, az Áht.-nak az államháztartás alrendszereihez tartozó vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó szabályait, továbbá az önkormányzati vagyonra vonatkozó törvényeket kell alkalmazni a (2)–(10) bekezdésekben és a 32. §-ban foglalt kiegészítésekkel.

(2) Vagyonértékesítésre kizárólag három hónapnál nem régebbi vagyonértékelés alapján kerülhet sor.

(3) Ha a helyi önkormányzat az egészségügyi szolgáltatást nyújtó költségvetési szervét az Áht. 90. § (1) bekezdés c) pontja alapján azért szünteti meg, mert az egészségügyi közszolgáltatást az általa létrehozandó közhasznú társaság vagy gazdasági társaság formájában szervezi meg, a költségvetési szerv megszüntetésével egyidejűleg köteles megalapítani az új szervezetet.

(4) Az Áht. 91/A. §-a vagy a (3) bekezdés alapján alapított közhasznú társaság vagy gazdasági társaság vagyonáról az alapításkor vagyonleltárt kell készíteni. A vagyonleltárban a társaság törzstőkéjét (alaptőkéjét), továbbá a törzstőkén (alaptőkén) felüli vagyonát képező vagyontárgyakat az Áht. szabályai szerint igénybe vett könyvvizsgáló szerinti értéken kell feltüntetni.

(5) Egészségügyi szakellátást nyújtó gazdasági társaságban vagy közhasznú társaságban magánszemély, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság — ide nem értve más közszolgáltatásért felelős szervet — állami, önkormányzati társasági részesedést — mindaddig, amíg az állami, önkormányzati részesedés a társaságban 50% alá nem csökken — kizárólag tőkeemelés útján szerezhet. A tőkeemelés pénzbeli hozzájárulással vagy egészségügyi szolgáltatást célzó ingatlannak, más — az egészségügyi szakellátást közvetlenül biztosító — nagy értékű tárgyi eszköznek (orvostechnikai berendezés, műszer, gépjármű stb.) a társaság tulajdonába adásával történhet. A nem pénzbeli hozzájárulás értékét könyvvizsgáló állapítja meg.

(6) Az (5) bekezdés szerinti tulajdonszerzés során, a gazdasági társaság vagy közhasznú társaság Áht. 91/A. § (2) bekezdése, illetőleg a (3) bekezdés szerinti létrejöttétől számított öt évig — azonos feltételek vállalása esetén — a szakmai tapasztalatok továbbvitele érdekében előnyben kell részesíteni a megszűnt költségvetési szervvel a megszűnéskor közalkalmazotti jogviszonyban volt egészségügyi dolgozóit, illetőleg e dolgozók kizárólagos részvételével egészségügyi szolgáltatást nyújtó vagy arra létrejövő gazdasági társaságait vagy közhasznú társaságait. A tőkeemelés elhatározásáról felhívást kell megjelentetni két országos napilapban.

(7) Aki az (5) bekezdésben meghatározott tőkeemelés útján szerzett üzletrészt vagy részvényt az egészségügyi szakellátást nyújtó gazdasági társaságban, az így szerzett társasági részesedését — a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvényben (a továbbiakban: Gt.) szabá-

lyozott módon — szabadon átruházhatja, akkor is, ha a társaságban többségi állami, önkormányzati részesedés van.

(8) Egészségügyi ellátási szerződés alapján egészségügyi közszolgáltatást nyújtó gazdasági társaságban vagy közhasznú társaságban a Gt.-nek a felügyelő bizottság kötelező létrehozására, továbbá a munkavállalók felügyelő bizottsági tagságára vonatkozó előírásait akkor is alkalmazni kell, ha a társaság teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóinak létszáma éves átlagban a száz főt meghaladja.

(9) Egészségügyi ellátási szerződés alapján egészségügyi közszolgáltatást nyújtó gazdasági társaság vagy közhasznú társaság felügyelő bizottságában biztosítani kell az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv képviselőjét, azokban az esetben is, ha a társaságban kisebbségi szavazati joggal rendelkezik, vagy nem tagja (részvényese) a társaságnak. A képviselő módjáról az egészségügyi ellátási szerződésben kell megállapodni, azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervet legalább egy tag képviseli a felügyelő bizottságban, de képviselőinek száma nem haladhatja meg a felügyelő bizottság taglétszámának egyharmadát.

(10) A mentés, a vérellátás és a járványügy állami feladatait szolgáló állami tulajdonban lévő vagyon csak olyan gazdasági társaságba vagy közhasznú társaságba vihető be, melyben az államnak vagy a tulajdonos önkormányzatnak közvetlen irányítást biztosító befolyása van.

(11) A többségi és a közvetlen irányítást biztosító befolyás értelmezésére a Gt. szabályai irányadók.

Az egészségügyi célvagyon

32. § (1) A közszolgáltatásért felelős szerv által egészségügyi közszolgáltatás nyújtására értékesített vagy gazdasági társaságba vagy közhasznú társaságba nem pénzbeli hozzájárulásként rendelkezésre bocsátott ingatlan egészségügyi célvagynak minősül, kivéve, ha az ingatlan megszerzője egy másik egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv.

(2) Az egészségügyi célvagyon az egészségügyi közszolgáltatás nyújtásán túlmenően a szabad kapacitások kihasználása érdekében kizárólag csak egészségügyi, szociális szolgáltatás nyújtására és azzal összefüggő feladatok elvégzésére használható, illetve hasznosítható.

(3) Az egészségügyi célvagyon tulajdonosa az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnél kezdeményezheti, hogy az eredeti ingatlan egészségügyi közszolgáltatást célzó rendeltetését más ingatlanra telepíthesse át. Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv akkor adja ehhez hozzájárulását, ha az új ingatlan működtetése legalább változatlan színvonalon biztosítja az adott közszolgálta-

tást, továbbá területi elhelyezkedése a közszolgáltatás igénybe vevői számára nem jelent sérelmet. A hozzájárulás megadása esetén — feltéve, hogy az egészségügyi hatóság véleménye szerint az új ingatlan megfelel a jogszabályi feltételeknek —, az eredeti ingatlan célvagyon jellegének törlése mellett az új ingatlan minősül egészségügyi célvagynak.

(4) Amennyiben azért nem indokolt az egészségügyi célvagyon jelleg fenntartása, mert az adott egészségügyi közszolgáltatási feladat megszűnt vagy más formában kerül ellátásra, és ennek tényét az egészségügyi hatóság igazolja, az egészségügyi szolgáltató kezdeményezi az ingatlan célvagyon jellegének törlését az ingatlan-nyilvántartásból.

(5) Az egészségügyi célvagyon felszámolási eljárás során történő értékesítése esetén az (1) bekezdés szerinti közszolgáltatásért felelős szervet, illetőleg az általa kijelölt egészségügyi közszolgáltatót elővásárlási jog illeti meg. Az elővásárlásra jogosult jogát a nyilvános értékesítésen gyakorolhatja oly módon, hogy a véglegesen kialakult vételár ismeretében nyilatkozik vételi szándékáról. Ha az elővásárlási jog jogosultjai e jogukkal nem élnek, akkor az ingatlan — a (6) bekezdésben foglaltakat kivéve — az egészségügyi célvagyon minősítés törlése mellett értékesíthető.

(6) Fekvőbeteg-gyógyintézet működését szolgáló egészségügyi célvagyon esetén, ha az (5) bekezdésben meghatározott közszolgáltatásért felelős helyi önkormányzat nem él elővásárlási jogával, de a célvagyon jelleg megszűnése súlyosan veszélyeztetné az egészségügyi ellátáshoz való jog érvényesülését, az államot — az egészségügyi célvagyon könyv szerinti értékén — vételi jog illeti meg. A vételi jog gyakorlásáról az egészségügyi feladatokért felelős miniszter és a pénzügyminiszter együttes előterjesztése alapján a Kormány dönt.

(7) A (6) bekezdésben szabályozott esetekben a felszámoló a felszámolás közzétételét követően haladéktalanul értesíti az elővásárlási jog jogosultját, valamint az egészségügyi feladatokért felelős minisztert. A közszolgáltatásért felelős helyi önkormányzat és az egészségügyi feladatokért felelős miniszter — a pénzügyminiszterrel együtt — egyeztet az elővásárlási jog gyakorlásának szándékáról. Ha az egyeztetésen az elővásárlási jog jogosultja bejelenti, hogy nem kíván élni elővásárlási jogával és fennállnak a (6) bekezdésben foglalt feltételek, az egészségügyi feladatokért felelős miniszter a Kormány döntése után közli a vételi jogra vonatkozó szándékot a felszámolóval. A vételi jog gyakorlására vonatkozó szándékot legkésőbb a felszámoló értesítésének kézhezvételétől számított 90 napon belül kell közölni a felszámolóval.

(8) Az ingatlan egészségügyi célvagyon jellegét, továbbá az (5) bekezdés szerinti elővásárlási jogot, illetőleg a

(6) bekezdés szerinti vételi jogot az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyeztetni.

(9) Az ingatlan egészségügyi célvagyon jellegét figyelmen kívül hagyó szerződés semmis.

VII. Fejezet

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

33. § (1) E törvény 2003. július 1. napján lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról és az orvosi tevékenység végzésének formáiról szóló 2001. évi CVII. törvény,

b) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 16. § (1) bekezdésében „a szabadfoglalkozású orvos” szövegrész,

c) az Ftv. 3. § (3) bekezdése,

d) a Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: MOKtv.) 2. § (1) bekezdés *fh*), *p*) és *q*) pontjai,

e) a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 31. § (2) bekezdés *c*) pontja.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Eütv. 3. § *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*g)* egészségügyi intézmény: az *e)* pontban meghatározott egészségügyi szolgáltatók közül

ga) a rendelőintézeti járóbeteg-szakellátást vagy fekvőbeteg-szakellátást nyújtó szolgáltatók (a továbbiakban együtt: gyógyintézet), továbbá

gb) az Országos Mentőszolgálat,

gc) a vérellátó szolgálat állami szervezetei, valamint

gd) az egészségügyi hatóság intézetei, amennyiben egészségügyi szolgáltatást is nyújtanak,”

b) az Eütv.

ba) 12. §-ának (1) és (3) bekezdésében az „az egészségügyi intézményt” szövegrészek helyébe a „a gyógyintézetet” szövegrészek lépnek,

bb) 12. §-ának (3) bekezdésében és 28. §-ában az „az intézmény” szövegrész helyébe a „a gyógyintézet” szövegrész lép,

bc) 12. §-ának (4) bekezdésében és 97. §-ának (2) bekezdése felvezető mondatában az „egészségügyi intézményből” szövegrész helyébe a „a gyógyintézetből” szövegrész lép,

bd) 24. §-ának (3) bekezdés *d*) pontjában az „az egészségügyi intézményből” szövegrész helyébe „a fekvőbeteg-gyógyintézetből” szövegrész lép,

be) 26. §-ának (1) bekezdésében az „intézményi rendet” szövegrész helyébe a „az egészségügyi szolgáltató működési rendjét” szövegrész lép,

bf) 26. §-ának (2) bekezdés *f*) pontjában és 212. §-ának (2) bekezdésében az „az egészségügyi intézmény” szövegrész helyébe a „a gyógyintézet” szövegrész lép,

bg) 27. §-ának (3) bekezdésében az „az intézmény házi-rendje” szövegrész helyébe a „a szolgáltató működési rendje (gyógyintézet házirendje)” szövegrész lép,

bh) 30. §-ának (2) bekezdés *c*) pontjában, 121. §-ában, 173. §-ának (3) bekezdésében és 215. §-ának (1) bekezdésében az „intézmény” szövegrész helyébe a „szolgáltató” szövegrész lép,

bi) 30. §-ának (2) bekezdés *d*) pontjában és 171. §-ának (3) bekezdésében az „intézményben” szövegrész helyébe a „szolgáltatónál” szövegrész lép,

bj) 63. §-ának (2) bekezdésében az „egészségügyi intézményben” szövegrészek helyébe a „gyógyintézetben” szövegrészek lépnek,

bk) 69. §-ának (3) bekezdés *e*) pontja a szociális intézményben szövegrészt követően kiegészül az „egészségügyi szolgáltatónál” szövegrésszel, az „egészségügyi” szövegrész pedig a hatályát veszti,

bl) 74. §-ának (2) bekezdés *d*) pontjában az „egészségügyi intézmény” szövegrész helyébe a „a fekvőbeteg-gyógyintézetben” szövegrész lép,

bm) 97. §-ának (2) bekezdés *a*) pontjában az „az intézményt” szövegrész helyébe a „a gyógyintézetet” szövegrész lép,

bn) 143. §-ában az „intézmény fenntartóját” szövegrész helyébe a „szolgáltatót fenntartó egyéb állami szervezet” szövegrész lép,

bo) 149. §-ának (1) bekezdés *g*) pontjában az „intézményt” szövegrész helyébe a „szolgáltatót” szövegrész lép,

bp) 154. §-ában és 232. §-ának (2) bekezdésében az „intézmények” szövegrész helyébe a „szolgáltatók” szövegrész lép,

bq) 159. §-ának (6) bekezdése első mondatában az „az egészségügyi intézmény” szövegrész helyébe a „a fekvőbeteg-gyógyintézet” szövegrész, második mondatában az „az egészségügyi intézmény” szövegrész helyébe a „a gyógyintézet, illetőleg az egészségügyi szolgáltató” szövegrész lép,

br) 161. §-ának (4) bekezdésében „az egészségügyi intézmény” szövegrész helyébe a „fekvőbeteg-gyógyintézet” szövegrész lép,

bs) 164. §-ának (2) bekezdésében az „intézménynek” szövegrész helyébe az „egészségügyi szolgáltatónak” szövegrész lép,

bt) 229. §-ának (3) bekezdésében az „intézményeiben” szövegrész helyébe a „szolgáltatóinál” szövegrész lép.

c) Az Ftv. 11. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A nem felsőoktatási intézménnyel történő együttműködés — az oktató vagy gyakorló egészségügyi szolgáltató, valamint a (4) bekezdésben foglalt eset kivételével — a felsőoktatási intézmény feladatai közé tartozó képzés ellátására nem irányulhat.”

d) Az Ftv. 116. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az egészségügyi felsőoktatási intézmények a területileg illetékes megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztárral kötött finanszírozási szerződésben foglaltak szerint

a) egészségügyi szolgáltatást nyújtanak az ellátási területükhöz tartozó biztosítottak számára;

b) ellátják a jogszabályokból és a progresszív betegellátásból rájuk háruló feladatokat.

(3) Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter ágazata tekintetében koordinálja az egészségügyi felsőoktatási intézményekben folytatott

a) betegellátó tevékenységet;

b) a tancélú gyógyító-megelőző tevékenységet;

c) ágazati kutató-fejlesztő tevékenységet, kivéve a 9/E. § (1) bekezdésében foglalt előirányzatot;

d) egészségmegőrző tevékenységet;

e) regionális ellátási tevékenységet.

(4) Az egészségügyi felsőoktatási intézmények részt vesznek a szakorvos-, a szakfogorvos-, a szakgyógyszerész-, klinikai szakpszichológus, népegészségügyi szakember képzésében, beleértve a más felsőfokú végzettséggel rendelkezők egészségügyi szak- és továbbképzését is. E képzéseket az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter koordinációval segíti.”

e) Az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 2. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A magánállatorvosi tevékenység gyakorlásának feltételeit külön törvény, a szociális szolgáltató tevékenység egyéni vállalkozás keretében történő folytatását a Kormány szabályozza.

(3) Az egyéni egészségügyi vállalkozásra e törvény rendelkezéseit külön törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

f) A MOKtv. 2. § (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„i) ajánlásokat ad az egyes orvosi szolgáltatások egészségügyi szolgáltatók által megállapított díjtételei alsó határait;”

g) Az Ebtv. 31. § (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„b) amennyiben az egészségügyi szolgáltató a külön törvény szerinti egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel egészségügyi ellátási szerződést kötött az egészségügyi közszolgáltatás nyújtására, e szerződés másolata,”

h) Az Ebtv. 36. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A MEP az ellenőrzés megállapításairól és javaslatokról tájékoztatja a szolgáltatót és a közszolgáltatásért felelős szervet, továbbá az egészségügyi szolgáltató fenntartóját, ha az nem a közszolgáltatásért felelős szerv.”

i) Az egészségügyi szakellátási kötelezettségről, továbbá egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 2. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a 2. § jelenlegi szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) Ha a helyi önkormányzat az (1) bekezdésben meghatározott egészségügyi szakellátási kötelezettsége teljesítésére más egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel, egyházi fenntartóval vagy egészségügyi szolgáltatóval külön törvény alapján megállapodást vagy egészségügyi ellátási szerződést köt, ez normatíván belüli kapacitáslékötes-módosításnak minősül.”

j) A Tv. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a 2. § (2) bekezdésében foglalt megállapodás vagy egészségügyi ellátási szerződés olyan egészségügyi szolgáltatásokra is kiterjed, melyek meghaladják a 2. § (1) bekezdésben meghatározott egészségügyi szakellátási kötelezettséget, e szolgáltatásokra csak a (2) bekezdésben szabályozott feltételekkel és a többletkapacitások befogadására vonatkozó eljárási szabályok szerint köthető finanszírozási szerződés.”

k) Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 17. §-ának (1) bekezdése az alábbi v) ponttal egészül ki:

„v) az ingatlan egészségügyi célvagyon jellege.”

l) Az Inytv. 17. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe az alábbi szövegrész lép:

„(2) Az l)—v) pontokban meghatározott tények feljegyzésének elmaradása esetén a jogosult azokat nem érvényesítheti a jóhiszemű harmadik jogszerzővel szemben.”

m) Az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény 2. § (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A háziorvos önálló orvosi tevékenységet — akadályoztatásának jogszabályban meghatározott eseteit kivéve — csak személyesen folytathat az önkormányzat által meghatározott háziorvosi körzetben, a működtetési jogot engedélyező határozat jogerőre emelkedésétől.

(2) A működtetési jog alapján végezhető önálló orvosi tevékenység — törvényben meghatározott kivétellel — csak a települési önkormányzat rendeletében meghatározott háziorvosi körzetben folytatható.”

34. § (1) A törvény hatálybalépése napján érvényes, az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel az ellátási kötelezettsége teljesítésére egészségügyi szolgáltatóval megkötött szerződések a felek megállapodása szerinti tar-

talommal továbbra is érvényesek, ha a szerződések tartalma megfelel az egészségügyi ellátási szerződésre vonatkozó, e törvényben előírt rendelkezéseknek.

(2) Az e törvény hatálybalépése előtt megkötött és a törvény szerint az egészségügyi közszolgáltatás alvállalkozásba adására, közreműködő bevonására irányuló szerződéseket 2004. június 30-ig felül kell vizsgálni, és a felek 2004. december 31-ig módosíthatják e szerződéseket a közreműködői szerződésre vonatkozó szabályok szerint. 2005. január 1-jétől az e törvény, illetve a végrehajtási rendeleteiben foglalt előírásoknak meg nem felelő alvállalkozói, közreműködői szerződések megszűnnek.

(3) Ha az egészségügyi ellátási szerződések érvényességét a finanszírozási szerződések ellenőrzése során a MEP-ek vitatják, 30 napos határidő tűzésével indítványozzák a közszolgáltatásért felelős szervnek a szerződés módosítását. Ha a felek e határidőn belül nem módosítják a szerződést, a MEP — a határidő lejártát követő öt hónapos határidővel felmondja az egészségügyi szolgáltató finanszírozási szerződését, kivéve, ha a szerződés megszűnéséig ennél rövidebb idő van hátra.

(4) A területileg illetékes szakmai kamara az e törvényben számára biztosított véleményezési jogot az erre irányuló megkereséstől számított tizenöt napon belül gyakorolja. E határidő leteltét követően vélelmezni kell a kamara beleegyező véleményét.

(5) A törvény hatálybalépése előtt klinika elnevezést használó egészségügyi szolgáltató, ha nem felel meg az 5. §-ban foglaltaknak, ezt az elnevezést 2005. december 31-ig használhatja.

(6) A 10. §-ban meghatározott szakmai programot első ízben 2004. június 30-ig, a 19. §-ban szabályozott szakmai tervet 2004. október 31-ig kell elkészíteni.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott szerződések alapján működő egészségügyi szolgáltató a 22. § szerinti vagyoni biztosítékot e törvény hatálybalépésétől számított hat hónapon belül köteles biztosítani.

35. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg

a) az egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélyezés részletes szabályait,

b) az egészségügyi ellátási szerződések pályáztatásával és a pályázatok elbírálásával, valamint a vagyoni biztosítékkal kapcsolatos részletes szabályokat,

c) az egészségügyi közszolgáltatásban nem költségvetési szervként működő egészségügyi szolgáltató számvetési szabályok szerinti beszámolója kiegészítő mellékletének kötelező tartalmi elemeit,

d) a közreműködői szerződés, továbbá az e szerződés alapján történő működés részletes szabályait,

e) a vagyoni biztosíték nyújtásához, továbbá a 31. § (6) bekezdésében meghatározott tulajdonszerzéshez az

egészségügyi dolgozók által igénybe vehető kedvezményes hitelek feltételeit.

(2) Felhatalmazást kap az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg

a) az egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélyek alapjául szolgáló személyi és tárgyi feltételeket,

b) a kizárólag gyógyintézetben vagy fekvőbeteg-gyógyintézetben nyújtható egészségügyi szolgáltatásokat,

c) az egészségügyi szakmai kódjegyzéket és az egészségügyi szolgáltatók, valamint a működési engedélyek nyilvántartásának szabályait,

d) az országos, a regionális, illetőleg a speciális feladatkört jelentő egészségügyi közszolgáltatások körét, illetve regionális feladatkör esetében ezek földrajzi határait,

e) az egészségügyi szolgáltatók szervezetének és működésének egyes kérdéseit, továbbá a gyógyintézetekben a szakmai vezető testület létrehozásának és működésének részletes szabályait,

f) gyógyintézet vezetőjének és vezetőhelyetteseinek képesítési követelményrendszerét, illetőleg állami vagy önkormányzati egészségügyi szolgáltató esetén a vezetői (vezetőhelyettesi) megbízatás betöltésére kiírandó pályázat részletes eljárás szabályait.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi XLIV. törvény

**az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról,
valamint az orvosi tevékenység végzésének formáiról
szóló 2001. évi CVII. törvény hatályon kívül
helyezéséről***

1. § Az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról, valamint az orvosi tevékenység végzésének formáiról szóló 2001. évi CVII. törvény, valamint az azt módosító az egyes, az egészségügyet és a társadalombiztosítást érintő törvények módosításáról szóló 2002. évi LVIII. törvény 49. § (5) bekezdésének d) pontja és a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvény 106. § (2) bekezdése a hatályát veszti.

2. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. június 23-i ülésnapján fogadta el.

2003. évi XLV. törvény

a köztisztviselők jogállásáról szóló

1992. évi XXIII. törvény, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló

1996. évi XLIII. törvény, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló

2001. évi XCV. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról*

A köztisztviselők jogállásáról szóló

1992. évi XXIII. törvény módosítása

1. § (1) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény hatálya a Miniszterelnöki Hivatal, a minisztériumok és országos hatáskörű szervek, központi hivatalok, minisztériumi hivatalok (a továbbiakban együtt: központi közigazgatási szerv) és területi, helyi szerve, az Országos Rendőr-főkapitányság pénzügyi nyomozó szerve, a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal, valamint a helyi önkormányzat képviselő-testületének hivatala és hatósági igazgatási társulása, közterület-felügyelete, a körjegyzőség (a továbbiakban együtt: képviselő-testület hivatala) köztisztviselőinek és ügykezelőinek közszolgálati jogviszonyára terjed ki.”

(2) A Ktv. 1. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A közigazgatási szervnél köztisztviselőnek, ügykezelőnek nem minősülő munkavállaló munkaviszonyára a Munka Törvénykönyvének rendelkezéseit kell alkalmazni.”

(3) A Ktv. 1. §-ának (7) bekezdése a következő új b) ponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi b)—c) pontok jelölése c)—d) pontra változik:

[(7) E törvény alkalmazásában:]

„b) ügykezelő az, aki a közigazgatási szervnél közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti tevékenység gyakorlásához kapcsolódó ügyviteli feladatot lát el.”

(4) A Ktv. 1. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A közigazgatási szerv közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti hatáskörének gyakorlásával közvetlenül összefüggő, valamint ügyviteli feladat ellátására kizárólag közszolgálati jogviszony létesíthető.”

2. § A Ktv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § A közszolgálati jogviszony az állam, illetve a helyi önkormányzat, valamint a nevükben foglalkoztatott köztisztviselő, ügykezelő között a köz szolgálata és munka-

végzés céljából létesített különleges jogviszony, amelyben a munkavégzéssel szükségszerűen együtt járó kötelezettségeken és jogosultságokon túlmenően mindkét felet többletkötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg.”

3. § A Ktv. 7. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Közszolgálati jogviszony büntetlen előéletű, cselekvőképes és legalább középiskolai végzettséggel, ügykezelői feladatkörre legalább középfokú szakképesítéssel rendelkező magyar állampolgárral létesíthető és tartható fenn.”

4. § A Ktv. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Miniszterelnöki Hivatalnál, minisztériumnál — ide nem értve a Külügyminisztériumot —, illetve a Kormány által közvetlenül irányított központi közigazgatási szervnél főosztályvezetői megbízás — kivéve a 31. § (8) bekezdés, a 31/C. § (4) bekezdés, a 31/F. § (5) bekezdés és az e szerveknél legalább egy éve alkalmazásban álló köztisztviselőnek adott vezetői megbízás esetét — csak pályázat alapján adható.”

5. § (1) A Ktv. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közszolgálati jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával — a (2) bekezdésben és a 11/A. §-ban foglalt kivétellel — határozatlan időre létesül. A kinevezést és annak elfogadását, továbbá minden lényeges, a közszolgálati jogviszonyt érintő jognyilatkozatot írásba kell foglalni.”

(2) A Ktv. 11. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés alapján kinevezett köztisztviselőt a 23. § szerint be kell sorolni, illetményét a 42—49. §-ok alapján kell megállapítani. Ha a kinevezés időtartama az egy évet nem haladja meg, a köztisztviselő előmenetelére e törvény rendelkezéseit nem kell alkalmazni.”

6. § A Ktv. 11/A. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki, s ezzel egyidejűleg a jelenlegi (7) bekezdés jelölése (8) bekezdésre változik:

„(7) A vezetői megbízással nem rendelkező politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint közigazgatási alap- és szakvizsgát tehet. A vizsgák költségei a politikai főtanácsadót, politikai tanácsadót terhelik, mely költségeket a közigazgatási szerv átvállalhatja.”

7. § (1) A Ktv. 17. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

[(2) A közszolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha]

„c) a vezetői megbízás visszavonását követően a köztisztviselő részére felajánlható, végzettségének, képzettségének megfelelő másik vezetői vagy köztisztviselői munka-

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. június 23-i ülésnapján fogadta el.

kör nincs, illetve a felajánlott állást a köztisztviselő visszatartásítja [31. § (9) bekezdés];”

„e) a rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjjogosultság 17. § (8) bekezdés szerinti feltételeivel rendelkező köztisztviselő azt kérelmezi.”

(2) A Ktv. 17. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és új (8) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (8)—(9) bekezdés jelölése (9)—(10) bekezdésre változik:

„(7) Az öregségi nyugdíjra jogosult vagy rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjban részesülő köztisztviselőt, ha e jogcímen felmentését kezdeményezi, a közigazgatási szerv köteles az (1) bekezdés d) pontja alapján felmenteni. E jogcímen a köztisztviselő kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés. E rendelkezések nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a köztisztviselő korábbi közszolgálati jogviszonya a (8) bekezdésben foglaltak szerint szűnt meg.

(8) Ha a köztisztviselő rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíj iránti igényét érvényesíti és ezen eljárás során a rokkantság (baleseti rokkantság) tényéről és a szükséges szolgálati idő megszerzéséről az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesíti, akkor az általa kezdeményezett ellátás igénybevétele érdekében a közszolgálati jogviszonyát — kérelmére — a 17. § (2) bekezdés e) pontja alapján felmentéssel meg kell szüntetni.”

8. § A Ktv. 17/B. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...Az a)—d) pontban meghatározott rendelkezések alkalmazása szempontjából a közszolgálati jogviszonyban és a munkaviszonyban állók létszámát össze kell számítani.”

9. § A Ktv. 19/A. §-a (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és az alábbi új i) ponttal egészül ki:

[*(1) A 17. § (1) bekezdés d) pontja, a 19. § (8) bekezdés b) pontja, valamint a 71. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazása szempontjából a köztisztviselő nyugdíjasnak minősül, ha]*

„h) rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjban részesül, illetve

i) a 17. § (8) bekezdése alapján felmentését kéri.”

10. § A Ktv. 24. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Kormány közvetlen irányítása alatt álló országos hatáskörű szerv esetében a Szervezeti és Működési Szabályzat melléklete, illetve jogszabály a köztisztviselő tevékenységének jellegére utaló — a besorolási fokozatot nem érintő — munkaköri megnevezést állapíthat meg.”

11. § A Ktv. 25. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A pályakezdőként kinevezett köztisztviselőnek a tanácsos besorolási fokozatba soroláshoz közigazgatási

szakvizsgát kell tennie. Közigazgatási szakvizsga hiányában a köztisztviselő nem sorolható a tanácsos besorolási fokozatba.”

12. § A Ktv. 27. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„...Ha a vezető-főtanácsos, illetve a főmunkatárs besorolási fokozatba sorolt köztisztviselő „kiválóan alkalmas” minősítést kap, eggyel magasabb fizetési fokozatba sorolható.”

13. § A Ktv. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § (1) A nem pályakezdő köztisztviselőt kinevezésekor, áthelyezésekor a 23. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni.

(2) Az (1) bekezdés szerint kinevezett, áthelyezett köztisztviselő a közigazgatási alapvizsgát a 25. § (3) bekezdésében meghatározott idő alatt köteles teljesíteni; ha e kötelezettségének nem tesz eleget, közszolgálati jogviszonya megszűnik.

(3) Ha a nem pályakezdő köztisztviselő kinevezésekor, áthelyezésekor, átsorolásakor nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, akkor a közigazgatási szakvizsgát kinevezésének, áthelyezésének, átsorolásának időpontjától számított három éven belül köteles letenni. A határidő számítására a 25. § (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott határidő eredménytelen elteltét követően a köztisztviselő magasabb fizetési, besorolási fokozatba nem sorolható a közigazgatási szakvizsga teljesítéséig. A közigazgatási szakvizsga teljesítése után a 23. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni és illetményét megállapítani.

(5) A köztisztviselő az (1)—(3) bekezdésben, a 26. §-ban meghatározott esetekben — a 28. § (1) bekezdés esetét kivéve — a közszolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján jogosult az előmenetelre.

(6) Ha az (1) bekezdés szerint kinevezett, áthelyezett köztisztviselő gyakornoki vagy fogalmazói besorolású és kinevezésekor, áthelyezésekor nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, akkor a (3) bekezdés szerint köteles közigazgatási szakvizsgát tenni, előmenetelére a (4)—(5) bekezdést megfelelően alkalmazni kell.

(7) Ha a 11. § (2) bekezdése alapján határozott időre létesített közszolgálati jogviszony időtartama az egy évet meghaladja, a köztisztviselő előmenetelére e törvény rendelkezéseit alkalmazni kell. Ha a köztisztviselő ismételt határozott idejű közszolgálati jogviszonyt létesít, az egy éves határidő számítása szempontjából a határozott idejű jogviszonyok időtartamát össze kell számítani.”

14. § A Ktv. 30/A. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...A szakmai tanácsadói, szakmai főtanácsadói címmel és vezetői megbízással, kinevezéssel rendelkező köztiszt-

viselő a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján számított illetménye.”

15. § A Ktv. 30/B. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A főjegyző részére is megállapítható a címadományozással együtt járó külön címadományozási juttatás. A juttatás megállapítására, illetve visszavonására az (1), (3)—(4), (7)—(8) és (10) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a főjegyző legalább öt éve folyamatosan tölti be tisztségét és a cím viselésére nem jogosult.”

16. § A Ktv. 31. §-ának (6)—(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A vezetői megbízásról történt lemondás esetén a köztisztviselőnek az (5) bekezdésben meghatározott időtartam alatt a közigazgatási szervnél — feltéve, ha felajánlható munkakörrel rendelkezik — végzettségének, képzettségének megfelelő másik vezetői vagy ennek hiányában köztisztviselői munkakört kell felajánlani. A köztisztviselő a felajánlott munkakör elfogadásáról vagy elutasításáról a felajánlástól számított öt munkanapon belül írásban nyilatkozik. A nyilatkozat hiányát a munkakör elutasításának kell tekinteni, kivéve, ha a késedelem a köztisztviselő önhibáján kívül eső okból következett be. A köztisztviselő elfogadó nyilatkozata esetén öt az új munkakörének megfelelően kell besorolni és besorolásának megfelelő illetményre jogosult.

(7) A vezetői megbízásról lemondást közszolgálati jogviszonyról történő lemondásnak kell tekinteni, ha a közigazgatási szervnél a (6) bekezdésben meghatározott munkakör nincs, vagy a felajánlott munkakört a köztisztviselő nem fogadja el. Ilyenkor a 16. § rendelkezései az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a lemondási idő kezdete a vezetői megbízásról szóló lemondásban megjelölt nap, ennek hiányában a lemondás kézbesítésének napja. A munkakör jegyzőkönyvi átadás-átvételét követően a köztisztviselőt a munkavégzési kötelezettsége alól mentesíteni kell, erre az időre átlagkeresetre jogosult.

(8) A vezetői megbízás visszavonása esetén — a (2) bekezdést, valamint az 50. § (2) bekezdés g) pontját kivéve — a köztisztviselőnek a visszavonással egyidejűleg a közigazgatási szervnél — feltéve, ha felajánlható munkakörrel rendelkezik — végzettségének, képzettségének megfelelő másik vezetői vagy ennek hiányában köztisztviselői munkakört kell felajánlani. A köztisztviselő a felajánlott munkakör elfogadásáról vagy elutasításáról a felajánlástól számított öt munkanapon belül írásban nyilatkozik. Ha a köztisztviselő a felajánlott munkakört elfogadja, akkor a vezetői megbízás visszavonása időpontjától kezdődően új munkakörének megfelelően kell besorolni, és amennyiben korábbi illetménye magasabb az új munkaköre szerinti illetményénél — kivéve, ha a vezetői megbízás visszavonására külszolgálatra történő ki- vagy berendelés miatt került

sor — hat hónapig a korábbival azonos illetményre, illetőleg — feltéve, ha illet részére megállapítottak — államtitkári, helyettes államtitkári juttatásra, azt követően besorolásának megfelelő illetményre jogosult. A különbözetet a foglalkoztató közigazgatási szervnek kell biztosítania.”

17. § A Ktv. 31/A. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A főtitisztviselői kart olyan köztisztviselők alkotják, akiket a miniszterelnök kormányzati főtitisztviselővé nevezett ki. A főtitisztviselői kinevezés — a köztisztviselő munkáltatójának véleménye alapján — annak a köztisztviselőnek adható, aki]

„a) a központi közigazgatási szervnél, illetve azok területi és helyi szervénél, a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalnál közszolgálati jogviszonyban áll,”

18. § A Ktv. 31/F. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Megszűnik a rendelkezési állományba helyezése annak a főtitisztviselőnek, aki másik közigazgatási szervhez kerül áthelyezésre.”

19. § A Ktv. 39. §-ának (1) bekezdése a következő mondatdal egészül ki:

„...A képviselő-testület a heti munkaidő figyelembevételével a napi munkaidő beosztását eltérően is megállapíthatja.”

20. § (1) A Ktv. 41. §-a a következő új (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A közigazgatási szerv vezetője a rekreációs szabadságot az (1) bekezdésben meghatározott időponttól eltérően — a szervezet működőképességének fenntartása mellett — az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőzően egy évvel annak a köztisztviselőnek is kiadhatja, aki legalább húsz év az (1) bekezdés szerinti közszolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkezik.”

(2) A Ktv. 41/A. §-a (5) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) A szabadságot esedékességének évében kell kiadni. A munkáltatói jogkör gyakorlója]

„a) szolgálati érdek esetén a szabadságot a tárgyévét követő év január 31-ig, kivételesen fontos szolgálati érdek esetén legkésőbb március 31-ig,”

21. § A Ktv. 42. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselőt az I., a középiskolai végzettségű köztisztviselőt a II., az ügykezelőt a III. osztályba kell besorolni (a továbbiakban: besorolási osztály). A besorolási osztály fizetési fokozatokból áll.”

22. § A Ktv. 44. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Országos Rádió és Televízió Testület Irodájánál, a Gazdasági Versenyhivatalnál, a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságánál, a Miniszterelnöki Hivatalban, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnál, a Közbeszerzések Tanácsánál, a minisztériumokban, a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szervezeteknél, a Közigazgatásszervezési és Közzszolgálati Hivatalnál, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnál — a területi szervei kivételével —, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél, a Magyar Államkincstárnál — a területi szervezeti egységei kivételével —, a Szerencsejáték Felügyeletnél, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál — a területi szervezeti egységei kivételével —, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltáránál, az Országos Rendőr-főkapitányság pénzügyi nyomozó szervénél, továbbá jogszabály által országos hatáskörű szervnek nyilvánított, a Kormány közvetlen felügyelete alatt álló, illetve a Kormány által irányított központi költségvetési szerveknél, valamint — a belső igazgatási szervei kivételével — az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnál és az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, középfokú végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.”

23. § (1) A Ktv. 44/A. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A helyi önkormányzat rendeletben egységesen valamennyi felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselőnek illetménykiegészítést állapíthat meg, amelynek mértéke a köztisztviselő alapilletményének

a) a megyei önkormányzatnál, a megyei jogú városnál, illetve a körzetközponti feladatot ellátó önkormányzatnál legfeljebb 30%-a,

b) községi önkormányzatnál legfeljebb 10%-a,

c) az a)–b) pontban nem szereplő önkormányzatnál legfeljebb 20%-a.

(2) A helyi önkormányzat az (1) bekezdés szerint rendeletben illetménykiegészítést állapíthat meg egységesen valamennyi középfokú végzettségű köztisztviselőnek, amelynek mértéke legfeljebb 10%.”

(2) A Ktv. 44/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A helyi önkormányzat a már megállapított illetménykiegészítés mértékét nem csökkentheti.”

(3) A Ktv. a következő 44/B. §-sal egészül ki:

„44/B. § Az önkormányzati hivatalnál, teljesítményértékeléssel alátámasztott, kimagasló teljesítményt nyújtó köztisztviselőnek az e törvényben meghatározott illetményrendszerre vonatkozó szabályoktól eltérő — az éves költségvetésben megállapított létszám legfeljebb 20%-áig — személyi illetményt állapíthat meg — a polgármester,

a főpolgármester, a megyei közgyűlés elnöke jóváhagyásával — a jegyző, illetve a főjegyző.”

24. § (1) A Ktv. 45. §-ának (7)–(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 44. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél — ide nem értve a szerv vezetőjét — legfeljebb kettő, fővárosi illetékességű szervnél legfeljebb három, a 44. § (4) bekezdésében felsorolt szervnél — ide nem értve a szerv vezetőjét — legfeljebb egy vezetői szint létesíthető. A 44. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője — ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik — főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, fővárosi illetékességű szervnél a szervezeti egység vezetője főosztályvezetői vagy főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, a 44. § (4) bekezdésében felsorolt szerv vezetője főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője osztályvezetői alapilletményre jogosult. A főváros területére kiterjedő illetékességgel rendelkező, a 44. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője — ide nem értve a fővárosi közigazgatási hivatal vezetőjét — a 46. § (2) bekezdésének b) pontjától eltérően 30%-os vezetői illetménypótléokra jogosult.

(8) Törvény felhatalmazása alapján a felügyeletet ellátó miniszter a 44. § (3)–(4) bekezdésben felsorolt szerveknél a (7) bekezdésben foglaltaktól eltérően legfeljebb további két vezetői szintet is megállapíthat. Az egyes vezetői szintek között a vezetői pótlék tekintetében a legalacsonyabb vezetői szinthez képest 10%-os mértékű különbség állhat fenn. Ha a fővárosi illetékességű közigazgatási szervnél a szerv vezetője vezetői beosztásának szintje megegyezik a szervezeti egység vezetői beosztásának szintjével, a vezetői pótlék tekintetében 10%-os mértékű különbség állhat fenn.”

(2) A Ktv. 45. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (9) bekezdés számozása (10) bekezdésre változik:

„(9) A 44. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél, amennyiben a szervezet legalább tízezer főt foglalkoztat — ide nem értve a szerv vezetőjét — négy vezetői szint létesíthető. A szerv vezetője — ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik — főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezetői vagy főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői alapilletményre jogosult. A szerv vezetője és helyettese a 46. § (2) bekezdésének b) pontjától eltérően 30%-os vezetői illetménypótléokra jogosult.”

25. § (1) A Ktv. 46. §-a (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(4) A jegyző, főjegyző vezetői illetménypótléokra jogosult, amelynek mértéke:*]

„b) a 3000–10 000 lakosú településen, valamint a 3000-nél kevesebb lakosú város esetén az alapilletményének 20%-a,”

(2) A Ktv. 46. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A 3000-nél kevesebb lakosú település kivételével — ide nem értve a 3000-nél kevesebb lakosú várost — a helyi önkormányzat rendeletben vezetői illetménypótlékot állapíthat meg — a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve — egységesen valamennyi vezetőre kiterjedően, amelynek mértéke:

a) a 3000—10 000 lakosú település, valamint a 3000-nél kevesebb lakosú város esetén a vezető alapilletményének legfeljebb 10%-a,

b) az a) pontban meghatározott település kivételével az osztályvezetői szintnek megfelelő vezető alapilletményének legfeljebb 10%-a, a főosztályvezető-helyettesi szintnek megfelelő vezető alapilletményének legfeljebb 15%-a.

A már megállapított vezetői illetménypótlék nem csökkenthető.”

(3) A Ktv. 46. §-a a következő új (8)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (6)—(7) bekezdésben meghatározott községek számának változását az illetményben a bekövetkezett változástól kezdődően kell érvényesíteni.

(9) A 45. § (2) bekezdés a)—c) pont, a 45. § (10) bekezdés a)—c) pont, a 46. § (4) bekezdés a)—c) pont, valamint az (5) bekezdés a) pont alkalmazása során a költségvetési törvényben meghatározott normatív támogatásoknál figyelembe vett lakosságszám az irányadó. A lakosság-számtól függő illetményelemek változását a tárgyév január 1-jétől kell érvényesíteni.

(10) A (8)—(9) bekezdés alkalmazása során a köztisztviselő illetménye csökkenhet is.”

26. § A Ktv. 47. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e törvényben meghatározottak alapján a köztisztviselő illetménypótlékre jogosult. A miniszter és a politikai államtitkár részére kizárólag vezetői pótlék állapítható meg.”

27. § (1) A Ktv. 48. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A pótlék mértéke nyelvvizsgánként

a) felsőfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 50%-a, az A vagy B típusú nyelvvizsga esetében 25-25%-a;

b) középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 30%-a, az A vagy B típusú nyelvvizsga esetében 15-15%-a.”

(2) A Ktv. 48. §-a (6) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, s a bekezdés a következő új c) ponttal egészül ki:

[*(6) A (4)—(5) bekezdéstől eltérően az angol, francia és német nyelvek tekintetében a pótlék alanyi jogon jár, amelynek mértéke nyelvvizsgánként]*

„b) középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 60%-a,

c) alacsony fokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 15%-a.”

(3) A Ktv. 48. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a köztisztviselő a (6) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből A vagy B típusú nyelvvizsgával rendelkezik, az (5) bekezdésben foglalt C típusú nyelvvizsgára meghatározott mérték szerint jogosult a nyelvpótlékre.”

(4) A Ktv. 48. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha a köztisztviselő ugyanazon idegen nyelvből azonos típusú, de különböző fokozatú, illetve különböző típusú és különböző fokozatú nyelvvizsgával rendelkezik, a magasabb mértékű pótlékre jogosult.”

28. § A Ktv. 49/G. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselő naptári évenként az illetményalap 200%-ának megfelelő ruházati költségtérítésre jogosult.”

29. § A Ktv. 49/H. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/H. § (1) A köztisztviselő részére további, visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális, jóléti, kulturális, egészségügyi juttatás biztosítható. Ilyen juttatás lehet, különösen:

a) a munkába járáshoz szükséges helyi közlekedési bérlet,

b) lakhatási, lakásépítési, -vásárlási támogatás,

c) albérleti díj hozzájárulás,

d) családalapítási támogatás,

e) üdülési hozzájárulás,

f) szociális támogatás,

g) illetményelőleg,

h) tanulmányi ösztöndíj, képzési, továbbképzési, nyelvtanulási támogatás,

i) élet-, nyugdíj- és kiegészítő biztosítási támogatás.

(2) Az üdülési hozzájárulás pénzben vagy a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló üdülési csekkben (a továbbiakban: üdülési csekk) biztosítható. A hozzájárulás mértéke naptári évenként az illetményalap 75—100%-áig, üdülési csekk esetén a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti adómentes juttatás mértékéig terjedhet. Az üdülési hozzájárulás biztosítása során a köztisztviselő választási lehetőségét biztosítani kell.

(3) A (2) bekezdésben foglalt korlátozás figyelembevételével a juttatás mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a hivatali szervezet vezetője állapítja meg.”

30. § A Ktv. 49/I. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/I. § (1) Ha a köztisztviselő lakás építéséhez, vásárlásához hitelintézettől igényelt — a lakáscélú állami támo-

gatásokról szóló jogszabály szerint kamattámogatott — kölcsön összege meghaladja e lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének a hitelintézet által meghatározott legmagasabb arányát, a különbözetre az állam készfizető kezességet vállal. A köztisztviselő az állami kezességvállalást — az erre az állammal szerződésben kötelezettséget vállaló — hitelintézeten keresztül veheti igénybe.

(2) Az állam készfizető kezességet az (1) bekezdésben foglaltakon túl annál a köztisztviselőnél vállalhat, aki:

- a) határozatlan időre létesített közszolgálati jogviszonyt;
- b) legalább három éves közigazgatási gyakorlattal rendelkezik;
- c) felmentési vagy lemondási idejét nem tölti;
- d) ellen nem folyik fegyelmi eljárás, vagy
- e) nem áll büntetőeljárás alatt, és
- f) az (1) bekezdés szerinti kezességvállalással biztosított hitelrészlet a hitelintézetnek kiegyenlítette, illetve a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettárs — az igénylés időpontjában — állami kezességvállalással biztosított lakáscélú hitel törlesztésére nem kötelezett.

(3) A (2) bekezdés a)–d) pontjaiban foglalt feltételek teljesülését, valamint a kezességvállalás alapjául szolgáló közszolgálati jogviszony fennállását a közigazgatási szerv vezetője igazolja.

(4) A (2) bekezdés e)–f) pontjaiban foglalt feltételek teljesüléséről a köztisztviselő a kölcsönt nyújtó hitelintézetnek nyilatkozik.

(5) A köztisztviselő a munkáltatói jogkör gyakorlójának köteles bejelenteni a hitelszerződés megkötését követő öt munkanapon belül

- a) a hitelszerződést kötő pénzintézet nevét, címét;
- b) az állami kezességvállalással biztosított hitel nagyságát;
- c) a hitel lejártának időpontját.

A fenti adatokban bekövetkezett változásokról a köztisztviselő haladéktalanul köteles tájékoztatni a munkáltatói jogkör gyakorlóját.

(6) Amennyiben a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya a 15. § (1) bekezdésének c) vagy d), valamint (2) bekezdés a) vagy c) pontjai alapján szűnik meg, a még fennálló állami kezesség után a központi költségvetés javára — a hitelintézet útján — egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetnie. A kezességvállalási díj mértéke a kezességgel biztosított kötelezettség összegének 2%-a.

(7) A köztisztviselő a hitelintézettel kötött szerződésben vállalja, hogy a hitelintézetet 8 napon belül értesíti a közszolgálati jogviszonyában bekövetkezett (6) bekezdést érintő változásról.

(8) A hitelintézet a negyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja az Államháztartási Hivatalt a köztisztviselőknek nyújtott kölcsönök állami kezességvállalással érintett részének negyedév végén fennálló állományáról, továbbá e kölcsönök számáról.

(9) Amennyiben az állam a készfizető kezességvállalás alapján a köztisztviselő helyett a kezességvállalással biztosított — a hitelintézetnek meg nem térülő — összeget kifizette, akkor a köztisztviselő ezen tartozása a Magyar Állammal szembeni köztartozássá válik, és azt adók módjára kell behajtani.

(10) A kezességvállalásból eredő helytállási kötelezettséget a pénzügyminiszter a Magyar Államkincstár útján teljesíti.”

31. § A Ktv. a következő VIII. fejezettel egészül ki:

„VIII. Fejezet

**AZ ÜGYKEZELŐK KÖZSZOLGÁLATI
JOGVISZONYÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK**

67. § (1) Az ügykezelők közszolgálati jogviszonyában az e törvény 4—7. §-aiban, 9. §-ában, 11. §-ában, 11/B. §-ában, 12—19/A. §-aiban, 21—22/B. §-aiban, 33. §-ában, 37—40/B. §-aiban, 41. § (7)—(9) bekezdésében, 41/A—42. §-aiban, 43. § (1)—(3) és (7) bekezdéseiben, 47. §-ában, 48. § (1)—(5) bekezdésében, 49—49/N. §-aiban, a IV., V., VI. és IX. fejezetében, továbbá az e fejezetben foglalt rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni. A 44. § (1)—(3) és (5) bekezdésében meghatározott szerveknél kinevezett ügykezelő a középiskolai végzettségű köztisztviselőre irányadó illetménykiegészítésre jogosult. A 44/A. § (2) és (4) bekezdésében meghatározott önkormányzatoknál kinevezett ügykezelő részére a középiskolai végzettségű köztisztviselőre irányadó szabályok szerint állapítható meg illetménykiegészítés.

(2) Az ügykezelők szabadságának mértékére a Munka Törvénykönyve 131. §-ában foglaltak az irányadók.

68. § (1) Az ügykezelőt a közszolgálati jogviszonyban eltöltött idejének megfelelően kell a fizetési fokozatba besorolni. Az ügykezelőnek a közszolgálati jogviszony keletkezésétől számított hat hónapon belül ügykezelői alapvizsgát kell tennie. Ha az ügykezelő az alapvizsgát az előírt határidőt követő hat hónapon belül nem teszi le, közszolgálati jogviszonya megszűnik.

(2) Nem kell ügykezelői alapvizsgát tennie annak, aki közgazdasági szakközépiskola igazgatás ügyviteli szakán szerzett képesítéssel, illetőleg közigazgatási alap- vagy szakvizsgával rendelkezik.

(3) Az ügykezelő — a 31. § (1), (5)—(9) bekezdésében foglaltak értelemszerű alkalmazásával — ügykezelőkből álló szervezeti egység vezetésére osztályvezetői megbízást kaphat.

(4) Az ügykezelő osztályvezető alapilletménye az illetményalap három és félszerese.

69. § Az ügykezelő tevékenységét legalább ötvenként értékelni kell. Az értékelés szempontjait — a 34/A—36. §-okban meghatározott minősítési szabályok alapulvételével — a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg.”

32. § A Ktv. 71. §-a (2) bekezdésének *a)*—*b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A Munka Törvénykönyve rendelkezéseit az alábbiak szerint kell megfelelően alkalmazni:]

„*a)* 3. §-ának (1)—(4) bekezdését, 4. §-át, 5. §-ának (1)—(3) és (5)—(8) bekezdését, 6—12. §-át, 15—19/A. §-át, 21—28. §-át, 74. §-át, 77. §-át, 84/A. §-át, 85. §-át, 86/B—86/D. §-át, 97. §-át, 102. §-ának (1)—(3) bekezdését, 103. §-ának (1)—(2) és (4) bekezdését, 104. §-ának (4)—(5) bekezdését, 107. §-át, 117. §-ának (1) bekezdését, 117/B. §-ának (5) bekezdését, 118. §-ának (2) bekezdését, 118/A. §-ának (4)—(5) bekezdését, 119. §-ának (1)—(2) bekezdését és az (5) bekezdését, 120—121. §-át, 123—126. §-át, 127. §-ának (1)—(2) és (6)—(7) bekezdését, 128. §-ának (1) bekezdését, 129. §-át, 130. §-ának (2) bekezdését, 132. §-ának (1)—(3) bekezdését, 133. §-át, 135—140/A. §-át, 142/A. §-át, 144. §-ának (1) bekezdését, 151. §-ának (2)—(4) bekezdését, 152—153. §-át, 154. §-a (1) bekezdésének első és harmadik mondatát, 155—157. §-át, 159—164. §-át, 165. §-ának (2) bekezdését, 166. §-ának (2) bekezdését, 167. §-ának (1) és (3) bekezdését, 168—169. §-át, 171—172. §-át, 174. §-át, 176—183. §-át, 184. §-ának (1)—(2) bekezdését, 185—187. §-át, 204—205. §-át, 207. §-át;

b) 90. §-ának (1)—(2) bekezdését — kivéve a jogutód nélküli megszűnés esetét — azzal, hogy a védelem nem vonatkozik arra a köztisztviselőre, aki a vezetői megbízás visszavonása esetén a felajánlott munkakört nem fogadta el, s emiatt kerül sor a felmentésére, továbbá ha öregségi nyugdíjasnak minősül [e törvény 19/A. § (1) bekezdés], továbbá a 90. § (4) bekezdését azzal, hogy a felmentés közlésének, illetve a csoportos létszámcsoökkentés esetén az e törvény 17/B. §-ának (4) bekezdésében meghatározott tájékoztatás időpontja az irányadó;”

33. § (1) A Ktv. 72. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselő besorolásánál (23. §) a munkaviszonyban, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, bírósági szolgálati, illetve munkaviszonyban, ügyészégi, hivatásos (szerződéses) szolgálati jogviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban töltött időt kell alapul venni azzal, hogy a munkavégzési kötelezettséggel nem járó, megszakítás nélkül hat hónapot meghaladó időtartamból hat hónapot kell beszámítani. A sor- és tartalékos katonai, valamint a polgári szolgálat, a 14 éven aluli gyermek ápolására, gondozására, illetve a tartós külszolgálatot teljesítő dolgozó házastársa által igénybe vett fizetés nélküli szabadság teljes időtartamát figyelembe kell venni.”

(2) A Ktv. 72. §-ának (6) bekezdése a következő új *c)* ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi *c)* pont jelölése *d)* pontra változik és a következők szerint módosul:

[(6) Ahol jogszabály]

„*c)* ügyviteli dolgozót említ, azon ügykezelőt;

d) államigazgatási dolgozót említ, azon köztisztviselőt és ügykezelőt”
(*kell érteni.*)

34. § A Ktv. 75. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 25. § (3)—(4) bekezdéseinek rendelkezései és a 68. § (1) bekezdésének az ügykezelői alapvizsgára vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók azzal a köztisztviselővel és ügykezelővel szemben, aki kinevezésekor vagy a közalkalmazotti jogviszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt szabályozó jogszabályok hatálya alá tartozó szervektől történő áthelyezésekor az öregségi nyugdíjra már jogosultságot szerzett.”

35. § A Ktv. 80. §-a (1) bekezdésének *e)* és *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő *k)* ponttal egészül ki:

[(1) A Kormány rendeletben határozza meg]

„*e)* a tartósan külföldön foglalkoztatott köztisztviselők, ügykezelők közszolgálati jogviszonyára, a munkavégzés sajátosságaira,

f) a köztisztviselők, ügykezelők ideiglenes (három hónapot meg nem haladó) külföldi kiküldetésére,”

„*k)* az állami készfizető kezesség vállalására”

(*vonatkozó további szabályokat.*)

36. § A Ktv. 2. számú melléklete helyébe az e törvény 1. számú melléklete lép.

37. § A Ktv. 3. számú melléklete a következő XI. ponttal egészül ki:

„XI. — az állami készfizető kezességvállalással összefüggő adatok (a hitelszerződést kötő pénztintézet neve, címe; az állami kezességvállalással biztosított hitel nagysága; a hitel lejártának időpontja).”

A polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény módosítása

38. § (1) A polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Ptv.) 2. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A polgármestert, ha e tisztségét legalább két évig betöltötte és foglalkoztatási jogviszonya az (1) bekezdés *a)*, *d)*—*e)* pontja alapján szűnt meg — az *a)* pont esetén akkor is, ha a választáson nem volt polgármesterjelölt — végkielégítésként három havi illetményének megfelelő összegű juttatás illeti meg; továbbá részére az új képviselőtestület további három havi illetménynek megfelelő juttatást adhat. Ez a juttatás nem illeti meg, ha országgyűlési

képviselő, alpolgármesteri foglalkoztatási vagy más önkormányzatnál polgármesteri jogviszonyt létesít.”

(2) A Ptv. 3. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A képviselő-testület a polgármester illetményét a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 43. §-ának (1) bekezdése szerint megállapított illetményalap és az alábbi keretek között meghatározott szorzószám szorzataként, összecszerűen állapítja meg:

	Szorzószám
— 1000-nél kevesebb lakosú település esetén	7,0—9,0
— 1000—2999 lakosú település esetén	8,5—11,0
— 3000—10 000 lakosú település esetén	11,0—12,5
— 10 000-nél több lakosú település, valamint körzetközponti feladatot ellátó önkormányzat esetén	12,5—13,5
— a fővárosi kerületi önkormányzat esetén	13,5—14,5
— a megyei jogú városi önkormányzat és megyei önkormányzat esetén	14,0—15,0
— a fővárosi önkormányzat esetén	15,0—16,5”

(3) A Ptv. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társadalmi megbízatású polgármester tiszteletdíját a képviselő-testület összecszerűen állapítja meg az alakuló, illetve a polgármester megválasztását követő ülésén a 3. § (2) bekezdésében megállapított illetményalap és az alábbi keretek között meghatározott szorzószám szorzataként:

— 1000-nél kevesebb lakosú település esetén	2,5—4,5
— 1000—2999 lakosú település esetén	4,5—6,5”

(4) A Ptv. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)—(4) bekezdés számozása (3)—(5) bekezdésre módosul:

„(1) A polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyra — a (2)—(3) bekezdés kivételével — megfelelően alkalmazni kell a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) következő rendelkezéseit: 37. §-át; 39. § (1)—(3), (5) bekezdését; 47. § (1)—(2), (4) bekezdését; 48. §-át; 49. §-át; 49/A. §-át; 49/C. §-át; 49/E—49/H. §-át; 51. § (1)—(4) bekezdését; 51/A. § (2)—(6) bekezdését; 52. § (1)—(2) bekezdését (az 51—51/A. § és az 52. § alkalmazásánál a vizsgálóbiztos helyett vizsgálóbizottság jár el); 54—55. §-át; 55/A. § (1) bekezdését [az 54. és 55/A. § (1) bekezdés alkalmazásá-

nál a fegyelmi tanácson képviselő-testület értendő]; 56. § (1) bekezdését; 58. §-át; 59. § (1)—(4) bekezdését; 71. § (2) bekezdését, kivéve a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvénynek a bekezdésben felsorolt következő rendelkezéseit: 85. §-át; 90. §-ának (1)—(2) bekezdését; 105—106. §-át; 132. § (1) bekezdését; 140. §-át; 167—168. §-át.

(2) A felsőfokú iskolai végzettségű, foglalkoztatási jogviszonyban álló polgármester esetében a Ktv. 25. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a polgármester — megválasztását követően legalább egy év foglalkoztatási jogviszony eltöltése után — közigazgatási alapvizsgát tehet.”

(5) A Ptv. 13. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A társadalmi megbízatású polgármester nem jogosult jubileumi jutalomra, napidíjra, közszolgálati járadékra, valamint az egyéb juttatásokra.”

(6) A Ptv. 13/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13/A. § (1) Öregségi nyugdíjra jogosult az a polgármester — az egyéb jogosultsági feltételek esetén —, akinek a megbízatása a 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint szűnik meg, feltéve, hogy

a) folyamatosan legalább három éve polgármesteri tisztséget tölt be, és a tisztségének megszűnését követő harmadik naptári év végéig a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 7. §-ának (1), (4) és (5) bekezdésében meghatározott öregségi nyugdíjkorhatárt, illetve a karkedvezménnyel csökkentett, reá irányadó korhatárt eléri,

b) két választási ciklus — de legalább hét év — során polgármesteri vagy alpolgármesteri tisztséget tölt be, és a tisztségének megszűnését követő ötödik naptári év végéig az a) pontban meghatározott öregségi nyugdíjkorhatárt, illetve a karkedvezménnyel csökkentett, reá irányadó korhatárt eléri,

c) három vagy ennél több választási ciklus — de legalább tizenegy év — során polgármesteri vagy alpolgármesteri tisztséget tölt be, és a tisztségének megszűnését követő hetedik naptári év végéig az a) pontban meghatározott öregségi nyugdíjkorhatárt, illetve a karkedvezménnyel csökkentett, reá irányadó korhatárt eléri.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt jogosultság igénybevételekor a polgármester a tisztségének megszűnésétől számított három hónapon belül dönthet.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyugdíjkorhatár eléréséig a polgármester nyugdíjának megfelelő összeget a központi költségvetés biztosítja.”

(7) A Ptv. a következő 13/B. §-sal egészül ki:

„13/B. § (1) Közszolgálati járadékra jogosult az a foglalkoztatási jogviszonyban álló polgármester, akinek a megbízatása a 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint szűnik meg, feltéve, hogy legalább három választási ciklus — de leg-

alább tizenegy év — során foglalkoztatási jogviszonyban polgármesteri vagy foglalkoztatási jogviszonyban alpolgármesteri tisztséget tölt be, és a foglalkoztatási jogviszonyának megszűnését követő tizenkettedik naptári év végéig a Tny. 7. § (1), (4) és (5) bekezdésében meghatározott öregségi nyugdíjkorhatárt, illetve a korkedvezménnyel csökkentett, reá irányadó korhatárt eléri, s megfelel a Tny. egyéb jogosultsági feltételeinek.

(2) A közszolgálati járadék összege:

a) három választási ciklust — de legalább tizenegy évet — követően a polgármesternek kiszámítható öregségi nyugdíj 50%-a,

b) négy választási ciklust — de legalább tizenöt évet — követően a polgármesternek kiszámítható öregségi nyugdíj 60%-a,

c) öt, vagy ennél több választási ciklust — de legalább tizenkilenc évet — követően a polgármesternek kiszámítható öregségi nyugdíj 70%-a.

(3) A közszolgálati járadék a személyi jövedelemadó, valamint a társadalombiztosítási járulékok és hozzájárulások szempontjából az öregségi nyugdíjjal esik egy tekintet alá.

(4) A közszolgálati járadék folyósítását meg kell szüntetni, ha a volt polgármester

a) bármilyen munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesít, vagy

b) öregségi, rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjban részesül.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt jogosultság igénybevételeéről a polgármester a tisztségének megszűnésétől számított három hónapon belül dönthet.

(6) A közszolgálati járadék összegét a központi költségvetés biztosítja.”

(8) A Ptv. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A képviselő havi tiszteletdíja (alapdíj) nem haladhatja meg a Ktv. 43. §-ának (1) bekezdése szerint megállapított illetményalap, és az alább meghatározott szorzószám szorzatát:

— 1000-nél kevesebb lakosú település esetén	1,2
— 1000—2999 lakosú település esetén	1,6
— 3000—10 000 lakosú település esetén	2,2
— 10 000-nél több lakosú település, valamint körzetközponti feladatot ellátó önkormányzat esetén	2,8
— fővárosi kerületi önkormányzat esetén	3,4
— megyei jogú városi önkormányzat és megyei önkormányzat esetén	3,5
— fővárosi önkormányzat esetén	3,8”

(9) A Ptv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A polgármesternek a polgármesteri tisztsége ellátásával összefüggő, a képviselőnek a képviselő-testület képviselőjében vagy megbízásából végzett tevékenységével összefüggő, általa előlegezett, számlával igazolt, szükséges költségét meg kell téríteni. A képviselői költségek kifizetését a polgármester engedélyezi.

(2) A polgármestert, választása szerint — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, költségátalány illeti meg. A költségátalány mértéke — a képviselő-testület döntése alapján — a polgármester illetménye, illetve tiszteletdíja 20—30%-ának megfelelő összeg. Az alpolgármester esetében a költségátalány mértéke az illetménye, illetve tiszteletdíja 10—20%-ának megfelelő összeg.

(3) Ha a polgármester kéri a költségátalány megállapítását, annak mértékéről a képviselő-testület a következő ülésén köteles határozni. Ha a képviselő-testület bármely okból nem hoz határozatot, a polgármestert a képviselő-testület ülésének napjától a határozat meghozataláig a költségátalány (2) bekezdésben meghatározott minimális összege illeti meg.”

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosítása

39. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szolgálati viszonnal kapcsolatos munkáltatói jogokat — az e törvényben meghatározott kivételekkel — az állományilletékes parancsnok gyakorolja.”

40. § (1) A Hszt. 37. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Hivatásos szolgálati viszony létesíthető azzal a szerződéses szolgálati jogviszonyban lévő személlyel, akinek szolgálati idejéből már legalább egy év eltelt és megfelel az (1) bekezdésben előírt feltételeknek.”

(2) A Hszt. 37. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Tiszti kinevezés esetén a miniszter, egyéb esetben az országos parancsnok hozzájárulásával a munkáltatói jogkört gyakorló eljáró indokolt esetben szolgálati viszonyt létesíthet a 47. életévét még be nem töltött személlyel.”

41. § A Hszt. 43. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„...A vezénylés időtartama alatt a rendfokozatot és a szolgálati viszonyt érintő munkáltatói jogokat a miniszter, az egyéb munkáltatói jogokat a vezénylés helye szerinti szerv állományilletékes parancsnoka (vezetője) gyakorolja.”

42. § A Hszt. 56. §-ának (2) bekezdése a következő új c) ponttal egészül ki:

[(2) A hivatásos állomány tagjának a szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni, ha]

„c) a vezetői kinevezését a 245/D. § (1) bekezdése szerint visszavonták és a 245/D. § (6) bekezdésében meghatározottak szerinti — részére felajánlott — beosztást nem fogadta el.”

43. § A Hszt. 57. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A felmentési idő hat hónap, azonban a hivatásos állomány tagjának írásbeli kérelme alapján a felek ennél rövidebb időtartamban is megállapodhatnak.”

44. § A Hszt. 63. §-a (6) bekezdésének a)–b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) Végkielégítésre nem jogosult a hivatásos állomány tagja, ha]

„a) a szolgálati viszony megszűnésekor nyugellátásra jogosult,

b) alkalmatlansága miatt mentették fel, kivéve azt, aki egészségi, pszichikai és fizikai alkalmatlanság miatt került felmentésre és nyugdíjjogosultságot nem szerzett.”

45. § A Hszt. 64. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Akinek szolgálati viszonyát az 53. § a) pontja, vagy az 56. § (1) bekezdés a)–c) pontja, illetve az 56. § (2) bekezdés c) pontja alapján felmentéssel szüntették meg, a szolgálat érdekében — kérelmére — hivatásos állományba visszavehető. A visszavételre legfeljebb egy alkalommal kerülhet sor.”

46. § A Hszt. 79. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„79. § (1) Nem léptethető elő a hivatásos állomány tagja

a) a rendfokozatot érintő fegyelmi büntetés, vagy bírósági ítélet végrehajtásának tartama alatt,

b) ha ellene büntető, vagy fegyelmi eljárás van folyamatban.

(2) Ha a hivatásos állomány tagját az (1) bekezdés b) pontja miatt nem léptették elő és az eljárás nem végződött rendfokozatot érintő büntetés kiszabásával, az eljárás jogerős befejezésekor a várakozási idő leteltének napjával elő kell léptetni.”

47. § A Hszt. 84. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A folyamatos ügyeleti szolgálat ellátására szervezett, valamint a készenléti jellegű beosztásokban a szolgálatteljesítési időt a (2) bekezdésben meghatározott heti szolgálatteljesítési időtartam figyelembevételével több havi vagy éves keretben is meg lehet határozni.”

48. § A Hszt. 86. §-a (6) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...Munkaszüneti napon teljesített szolgálatért a hivatásos állomány tagját a munkájáért járó illetményén felül a távolléti díj is megilleti.”

49. § A Hszt. 94. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„94. § A hivatásos állomány tagját gyermekápolás céljából egészségügyi szabadság illeti meg az alábbiak szerint:

a) az anyát, ha 1 évesnél fiatalabb, kórházi ápolás alatt álló gyermekét szoptatja;

b) az anyát, az egyedülálló apát, a nevelőszülőt, valamint a helyettes szülőt, ha beteg gyermekét ápolja, a gyermek 1 éves koráig;

c) a hivatásos állományú szülőt, nevelőszülőt és a helyettes szülőt

ca) ha az 1 évesnél idősebb, de 3 évesnél fiatalabb gyermekét ápolja évenként és gyermekenként 84 naptári napon át,

cb) ha 3 évesnél idősebb, de 6 évesnél fiatalabb gyermekét ápolja évenként és gyermekenként 42, egyedülállót 84 naptári napon át,

cc) ha 6 évesnél idősebb, de 12 évesnél fiatalabb gyermekét ápolja évenként és gyermekenként 14, egyedülállót 28 naptári napon át.”

50. § (1) A Hszt. 96. §-ának jelenlegi rendelkezése (1) bekezdésre változik, és egyidejűleg az a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A hivatásos állomány tagjának kérelmére illetmény nélküli szabadságot kell engedélyezni:]

„a) a szülési szabadság letöltése után a gyermek gondozása céljából a gyermek 3. életévének — ikergyermekek esetén a tankötelessé válás évének végéig — tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos gyermek esetében a 10. életévé betöltéséig.”

(2) A Hszt. 96. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A hivatásos állomány tagjának kérelmére — méltányolható egyéni indokok alapján — így különösen; nemzetközi szervezetek által kiírt pályázatok elnyerése esetén — ha az a szolgálat érdekével nem esik egybe — a munkavégzés idejére, továbbá külföldön folytatandó idegen nyelvi képzés időtartamára az állományilletékes parancsnok mérlegelési jogkörében eljárva illetmény nélküli szabadságot engedélyezhet.”

51. § A Hszt. 97. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szabadságot az esedékesség évében kell kiadni. Szolgálati érdek esetén a szabadságot a tárgyévet követő év január 31-ig, kivételesen fontos szolgálati érdek esetén legkésőbb március 31-ig, a hivatásos állomány tagjának betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan aka-

dály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított 30 napon belül kell kiadni.

(4) Más szervhez történő vezénylés, berendelés esetén a hivatásos állomány részére ki nem adott szabadságot az új szolgálati helyen kell kiadni. Más fegyveres szervhez történő végleges áthelyezés esetén a ki nem adott szabadság megváltása tekintetében úgy kell eljárni, mintha az érintett szolgálati viszonya megszűnt volna.”

52. § A Hszt. 98. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hivatásos állomány tagja saját elhatározása alapján iskolarendszerű oktatásban/képzésben csak az állományilletékes parancsnok felé tett előzetes bejelentés alapján folytathat tanulmányokat. Az állományilletékes parancsnok csak abban az esetben korlátozhatja az oktatásban/képzésben való részvételt, ha az a szolgálati érdek aránytalan sérelmével járna. A képzésben részt vevő részére a tanulmányok folytatásához szükséges szabadidőt biztosítani kell.”

53. § A Hszt. 101. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állományilletékes parancsnok a meghatározott személyi juttatások előirányzatán belül a 245/F. §-ban szabályozott teljesítményértékeléstől függően a hivatásos állomány tagjának besorolás szerinti beosztási illetményét legfeljebb 20%-kal magasabban, illetve 20%-kal alacsonyabban állapíthatja meg.”

54. § A Hszt. 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„103. § (1) A hivatásos állomány tagja a szervezeti hovatartozásától függően illetménykiegészítésre jogosult.

(2) A felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező hivatásos állomány illetménykiegészítésének mértéke:

a) a minisztérium hivatali szervezeti egységeinél és a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatánál berendelés vagy vezénylés esetén a beosztási illetmény 50%-a,

b) a minisztérium közvetlen irányítása alá tartozó szerveknél, az országos parancsnokságon, illetve a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknál a beosztási illetmény 35%-a,

c) legalább megyei illetékességű középírányító szervnél (főkapitányság, parancsnokság, igazgatóság) a beosztási illetmény 25%-a,

d) helyi szerveknél, alegységeknél a beosztási illetmény 8%-a.

(3) A középfokú iskolai végzettséggel rendelkező hivatásos állomány illetménykiegészítésének mértéke:

a) a (2) bekezdés a) és b) pontja alá tartozó szerveknél a beosztási illetmény 15%-a,

b) legalább megyei illetékességű középírányító szervnél (főkapitányság, parancsnokság, igazgatóság) a beosztási illetmény 10%-a,

c) helyi szerveknél, alegységeknél a beosztási illetmény 6%-a.”

55. § (1) A Hszt. 104. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pótlék mértéke nyelvvizsgánként;

a) felsőfokú „C” típusú nyelvvizsga esetén az illetmény-alap 50%-a, „A” vagy „B” típusú nyelvvizsga esetén 25—25%-a,

b) középfokú „C” típusú nyelvvizsga esetén az illetmény-alap 30%-a, „A” vagy „B” típusú nyelvvizsga esetén 15—15%-a,

c) alacsonyfokú, bármely típusú nyelvvizsga esetén az illetmény-alap 10%-a.”

(2) A Hszt. 104. §-a a következő új (5)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) és (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően az angol, francia, német nyelvek tekintetében a nyelvtudási pótlék alanyi jogon jár, amelynek mértéke nyelvvizsgánként;

a) felsőfokú „C” típusú nyelvvizsga esetén az illetmény-alap 100%-a,

b) középfokú „C” típusú nyelvvizsga esetén az illetmény-alap 60%-a,

c) alacsonyfokú „C” típusú nyelvvizsga esetén az illetmény-alap 15%-a.

(6) Ha a hivatásos állomány tagja az (5) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből „A” vagy „B” típusú nyelvvizsgával rendelkezik, a (4) bekezdésben foglalt, „C” típusú nyelvvizsgára meghatározott mértékű nyelvpótlékra jogosult.

(7) Ha a fegyveres szerv a nyelvvizsga megszerzéséhez pénzügyi támogatást nyújt, akkor a hivatásos állomány tagja mindaddig nem jogosult az így megszerzett idegen-nyelv-tudás alapján idegennyelv-tudási pótlékra, amíg a havonta fizetendő pótlék együttes összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján kifizetett pénzügyi támogatás összegét.”

56. § A Hszt. 107. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hivatásos állomány beosztásából felfüggesztett, előzetes letartóztatásban, illetve lakhely elhagyási tilalom alatt lévő, vagy ideiglenes kényszerorvoskezelés alatt álló, továbbá a szabadságvesztés büntetését katonai fogházban töltő tagjának távolléti díj jár, amelyet a munkáltatói jogkört gyakorló előjáró legfeljebb 50%-kal csökkenthet. A teljes illetményt vissza kell tartani a szolgálati viszony megszüntetés vagy lefokozás fegyelmi fenyítés kiszabásáról szóló munkáltatói intézkedés jogerőre emelkedéséig.”

57. § A Hszt. a következő 115/A. §-sal egészül ki:

„115/A. § (1) Ha a hivatásos állomány tagja lakás építéséhez, vásárlásához hitelintézetektől igényelt — a lakáscélú állami támogatásokról szóló jogszabály szerint kamattámogatott — kölcsön összege meghaladja e lakásingatlan

hitelbiztosítéki értékének a hitelintézet által meghatározott legmagasabb arányát, a különbözetre az állam készfizető kezességet vállal. A hivatásos állomány tagja az állami kezességvállalást — az erre az állammal szerződésben kötelezettséget vállaló — hitelintézeten keresztül veheti igénybe.

(2) Az állam készfizető kezességet az (1) bekezdésben foglaltakon túl a hivatásos állomány azon tagjánál vállalhat:

a) akinek a szolgálati viszonyban töltött ideje meghaladta a három évet;

b) akinek nincs folyamatban a hivatásos szolgálati viszonyának megszüntetése;

c) aki ellen nem folyik fegyelmi eljárás;

d) aki ellen nem folyik büntetőeljárás;

e) aki az (1) bekezdés szerinti kezességvállalással biztosított hitelrész a hitelintézetnek kiegyenlítette, illetve a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettársa — az igénylés időpontjában — állami kezességvállalással biztosított lakáscélú hitel törlesztésére nem kötelezett.

(3) A (2) bekezdés a)–c) pontjaiban foglalt feltételek teljesülését, valamint a kezességvállalás alapjául szolgáló hivatásos szolgálati viszony fennállását az állományilletékes parancsnok igazolja.

(4) A (2) bekezdés d)–e) pontjaiban foglalt feltételek teljesüléséről a hivatásos állomány tagja a kölcsönt nyújtó hitelintézetnek nyilatkozik.

(5) A hivatásos állomány tagja az állományilletékes parancsnokának köteles bejelenteni a hitelszerződés megkötését követő öt munkanapon belül

a) a hitelszerződést kötő pénzintézet nevét, címét;

b) az állami kezességvállalással biztosított hitel nagyságát;

c) a hitel lejártának időpontját.

A fenti adatokban bekövetkezett változásokról a hivatásos állomány tagja haladéktalanul köteles tájékoztatni az állományilletékes parancsnokát.

(6) Amennyiben a hivatásos állomány tagjának szolgálati viszonya az 53. § a)–b), és e)–f), valamint az 56. § (2) bekezdés a)–b) pontja, továbbá az 59. § (1) bekezdés b), d) pontja alapján szűnik meg, a még fennálló állami kezesség után a központi költségvetés javára — a hitelintézet útján — egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetnie. A kezességvállalási díj mértéke a kezességgel biztosított kötelezettség összegének 2%-a.

(7) A hivatásos állomány tagja a hitelintézettel kötött szerződésben vállalja, hogy a hitelintézetet 8 napon belül értesíti a hivatásos jogviszonyában bekövetkezett (6) bekezdést érintő változásról.

(8) A hitelintézet a negyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja az Államháztartási Hivatalt a hivatásos állomány tagjainak nyújtott kölcsönök állami kezességvállalással érintett részének negyedév végén fennálló állományáról, továbbá e kölcsönök számáról.

(9) Amennyiben az állam a készfizető kezességvállalás alapján a hivatásos állomány tagja helyett a kezességvállalással

lással biztosított — a hitelintézetnek meg nem térülő — összeget kifizette, akkor a hivatásos állomány tagja ezen tartozása a Magyar Állammal szembeni köztartozássá válik, és azt adók módjára kell behajtani.

(10) A kezességvállalásból eredő helytállási kötelezettséget a pénzügyminiszter a Magyar Államkincstár útján teljesíti.”

58. § A Hszt. 119. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Fegyelemsértést követ el és fegyelmi eljárás keretében felelősségre kell vonni a hivatásos állomány tagját, ha szolgálati tevékenysége során a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét vétkesen megszegi.

(2) Fegyelmi eljárás keretében kell elbírálni a hivatásos állomány tagjának azt a szabálysértését, amelyet szolgálati helyen vagy a szolgálattal összefüggésben követett el.”

59. § A Hszt. 120. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) A fegyelmi eljárás elrendelése, illetve a fenyítés kiszabása mellőzhető, ha a fegyelemsértés olyan csekély súlyú, hogy — figyelembe véve a fegyelemsértőnek a magatartását és a szolgálati rendhez való viszonyát — az (1) bekezdésben meghatározott cél figyelmeztetéssel is elérhető. A figyelmeztetést írásba kell foglalni”

60. § A Hszt. a következő új 127/A. §-sal egészül ki:

„127/A. § (1) A rendelkezési állományba tartozóval szemben a fegyelmi jogkör gyakorlója, amennyiben a törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz

a) ha a szolgálatát a fegyveres szervet irányító miniszter irányítása alatt álló más szervnél vagy katonai, rendvédelmi oktatási intézménynél teljesíti, a miniszter által kijelölt vezető,

b) ha a rendelkezési állományba helyezés a 44. § (1) bekezdés b)–c), e)–h) pontja alapján történt, az országos parancsnok vagy az általa kijelölt vezető.

(2) A 49. § szerinti vezénylés tartama alatt a vezényelt felett a vezénylés helye szerinti állományilletékes parancsnok gyakorolja a fegyelmi jogkört, de szolgálati viszonyt és beosztást érintő fenyítést nem szabhat ki. A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományából a 303. § (2) bekezdése alapján vezényelttekkel szemben a fegyelmi jogkört — a gazdálkodó szervezet vezetőjének javaslata alapján — az állományilletékes parancsnok gyakorolja.”

61. § (1) A Hszt. 128. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi jogkör gyakorlója, ha a tudomására jutott tények alapján a fegyelemsértés alapos gyanúja megállapítható, a hivatásos állományúval szemben a fegyelmi eljárást elrendeli vagy a 120. § (2) bekezdése szerint figyelmeztetésben részesíti.”

(2) A Hszt. 128. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fegyelmi eljárás során vizsgálatot kell tartani, amelyet 30 napon belül be kell fejezni.”

62. § (1) A Hszt. 132. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a fegyelmi eljárást — a 131. § (2) bekezdés c) pontja alapján — büntetőeljárásra tekintettel függesztették fel, az (1) és (2) bekezdés szerinti felfüggesztés ennek tartamával meghosszabbítható.”

(2) A Hszt. 132. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő új (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szolgálati viszony megszüntetése vagy lefokozás fenyegetése esetén a hivatásos állományút fel kell függeszteni a határozathozattól az eljárás jogerős befejezéséig terjedő időre.

(6) A felfüggesztést haladéktalanul meg kell szüntetni, ha annak indokai megszűntek. Ha az eljárást a 140. § (1) bekezdés a)–d) és f) pontjában meghatározott okból szüntették meg, a visszatartott illetményt törvényes kamattal együtt 3 munkanapon belül ki kell fizetni.

(7) Aki beosztásból felfüggesztés hatálya alatt áll, a felfüggesztés napjától hatósági jogkörét, szolgálati előléptetési/jelölti jogait nem gyakorolhatja, szolgálati okmányait és fegyverét beszolgáltatni köteles, szolgálati helyére csak az állományilletékes parancsnok előzetes engedélyével léphet be. Egyéb tekintetben megilletik az e törvényben biztosított jogok és terhelik az e törvényben meghatározott kötelezettségek.

(8) Felfüggesztés elrendelése, illetve meghosszabbítása ellen, vagy a felfüggesztés megszüntetése érdekében az eljárás alá vont az elrendelő (meghosszabbításról rendelkező) parancsnok előléptetési parancsnokához halasztó hatállyal nem bíró panaszt nyújthat be. A panaszról az előléptetési a kézzelvitelétől számított 15 napon belül indoklással ellátott határozatot hoz.”

63. § (1) A Hszt. 134. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő mondat lép, és az alábbi harmadik mondatral egészül ki:

„...Az eljárás alá vont személy javára és terhére szolgáló körülményeket egyaránt fel kell deríteni, ennek keretében kell beszerezni az ügy szempontjából jelentős bizonyítékokat is. Bizonyítékként felhasználható más hatósági, illetve a bírósági eljárásban keletkezett irat vagy egyéb bizonyíték.”

(2) A Hszt. 134. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A fegyelmi eljárás alá vont személy és képviselője a fegyelmi ügy irataiba betekinthez, azokról — az állam és szolgálati titok védelméről szóló jogszabályok szerint — feljegyzést, másolatot készíthet, az eljárással összefüggő indítvánnyal élhet.”

64. § A Hszt. 137. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„137. § (1) Az egyszerű ténybeli megítélésű, csekély tárgyi súlyú fegyelemsértés esetén, ha a hivatásos állomány tagja a fegyelemsértést beismerte, a vizsgáló megbízása mellőzhető. Ez esetben a fegyelmi ügy az eljárás alá vont személynek az állományilletékes parancsnok által történt meghallgatása alapján is elbírálnak (egyszerűsített eljárás).

(2) Egyszerűsített eljárásban megállapított fegyelmi felelősség esetén csak a 123. § (1) bekezdés a)–c) pontjai szerinti fenyítés szabható ki.

(3) Ha a fegyelmi eljárás alá vont a személyes meghallgatásakor az egyszerűsített eljárást nem fogadja el, vagy a megállapított tényállást vitatja, a fegyelmi jogkör gyakorlója a vizsgálat megtartására és a vizsgáló kijelölésére a meghallgatásakor a jegyzőkönyvben, de legkésőbb 3 munkanapon belül intézkedik a 128. § (2) bekezdése szerint.”

65. § A Hszt. 140. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi eljárást meg kell szüntetni, ha

a) a cselekmény nem fegyelemsértés, vagy nem fegyelmi eljárásban elbírálnak szabálysértés, vagy katonai vétség,

b) nem állapítható meg, hogy a terhére rótt fegyelemsértést vagy fegyelmi hatáskörben elbírálnak szabálysértést, illetve katonai vétséget az eljárás alá vont elkövette,

c) a fegyelemsértést, vagy a fegyelmi eljárásban elbírálnak szabálysértést, illetve katonai vétséget nem az eljárás alá vont követte el,

d) a cselekményt fegyelmi eljárásban már elbírálták,

e) az eljárás alá vont meghalt, vagy szolgálati viszonya megszűnt,

f) a cselekmény elévült.”

66. § A Hszt. 143. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...Ha indokoltnak tartja, a lefolytatott bizonyítást kiegészíti és az iratok felterjesztésétől számított 15 napon belül, melyet szükség esetén további 15 nappal meghosszabbíthat, az első fokú fegyelmi határozatot helyben hagyja, vagy megváltoztatja: a fenyítés mértékét csökkenti, enyhébb fenyítést szab ki, illetőleg az eljárást megszünteti, vagy ha az elkövetett lényeges eljárási hibák a felülvizsgálat során nem orvosolhatók a fenyítést hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.”

67. § (1) A Hszt. 145. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a szabálysértési hatóság iratai alapján a tényállás és a felelősség kétséget kizáróan megállapítható és az eljárás alá vont felelősségét nem vitatja, mellőzni lehet a további bizonyítás lefolytatását és az egyszerűsített eljárás szabályai (137. §) alkalmazhatók.”

(2) A Hszt. 145. §-a következő új (5)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben a szabálysértésben más személy felelőssége is megállapítható, a felelősségi arányok vonatkozásában a szabálysértési hatóság határozata az irányadó.

(6) A pénzbírságot a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell befizetni. Az állományilletékes parancsnok az érintett kérelmére legfeljebb 6 havi részletfizetést, vagy halasztást engedélyezhet. A pénzbírságot meg nem fizetés esetén az illetményből kell levonni.”

68. § A Hszt. 146. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A fenyítés jogerős és végrehajtható, ha

a) az első fokú fegyelmi határozat ellen panaszt, vagy a másodfokú határozat, illetve a miniszter által hozott határozattal szemben a nyitva álló határidőn belül nem nyújtottak be keresetet, a határozat közlésének napjával,

b) a panaszt vagy a keresetet visszavonták, a visszavonás napjával,

c) a bíróság a másodfokú határozat, illetve a miniszter határozata ellen benyújtott keresetet jogerősen elbírálta, a jogerőre emelkedés napjával.”

69. § (1) A Hszt. 149. §-a előtti alcím a következő alcímmé változik:

„*Eljárás a szolgálattal össze nem függő bűncselekmény esetén*”

(2) A Hszt. 149. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a hivatásos állomány tagja a terhére rótt bűncselekmény elkövetését a büntetőeljárás során beismerte vagy tetten érték, és megfelelő bizonyítékok állnak rendelkezésre, a hivatásos szolgálatra méltatlanná válást az 56. § (6) bekezdés c) pontja alapján a büntetőeljárás jogerős befejezése előtt is meg lehet állapítani.”

70. § A Hszt. 182. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(4) A felső korhatár elérése előtt is teljes összegben kell folyósítani a szolgálati nyugdíjat, ha a hivatásos állomány tagja*]

„a) 25 év tényleges szolgálati viszonyban töltött idővel rendelkezik és szolgálati viszonya a törvény 56. § (1) bekezdés a)—c) pontja, az 56. § (2) bekezdés c) pontja, illetőleg egészségi, pszichikai, fizikai alkalmatlanság miatt szűnt meg.”

71. § A Hszt. 187. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Tny. tv. 50. §-a (1) bekezdése és a (2) bekezdésének a) pontja szerinti ideiglenes, illetve állandó özvegyi nyugdíj a 60%-a, a Tny. tv. 50. §-a (2) bekezdésének b) pontja szerinti özvegyi nyugdíj a 30%-a annak a szolgálati, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjnak,

amely az elhunytat a halála időpontjában megillette, vagy megillette volna.”

72. § A Hszt. 194. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)—(4) bekezdés számozása (3)—(5) bekezdésre változik:

„(2) A szolgálati panaszt a hivatásos állományú a munkáltatói intézkedés közlésétől számított 15 napon belül nyújthatja be a szolgálati viszony megszüntetésére vonatkozó, az összeférhetetlenség megállapításával kapcsolatos, valamint a beosztását érintően a szolgálati viszony fegyveres szerv egyoldalú módosításáról szóló munkáltatói intézkedéssel szemben. Egyéb esetben az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül lehet a szolgálati panaszt előterjeszteni.”

73. § A Hszt. 197. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és új (6) bekezdéssel egészül ki, továbbá a jelenlegi (6)—(7) bekezdés számozása (7)—(8) bekezdésre változik:

„(5) A fegyveres szerv kérelmére a bíróság mellőzheti a hivatásos állományú eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, hogy a hivatásos állományú továbbfoglalkoztatása a fegyveres szervtől nem várható el.

(6) Ha a hivatásos állomány tagja nem kéri vagy a munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi az eredeti munkakörbe történő visszahelyezést, a bíróság a fegyveres szervet — az eset összes körülményei, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével — a hivatásos állomány tagja részére legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezheti.”

74. § A Hszt. 245/D. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vezetői kinevezés visszavonása esetén — amennyiben az nem a 123. § (1) bekezdés g) pontja szerinti fenyítés végrehajtása miatt történik — az érintett részére a kinevezés visszavonásával egyidőben az adott fegyveres szervnek az állományilletékes parancsnok irányítása alá tartozó valamely szervezeti egységénél — feltéve, hogy felajánlható munkakörrel rendelkezik — a végzettségének, képzettségének és rendfokozatának megfelelő másik vezetői vagy más beosztotti munkakört kell felajánlani. A felajánlott munkakör elfogadásáról, vagy elutasításáról a hivatásos állomány tagja a felajánlástól számított 5 munkanapon belül írásban nyilatkozik.”

75. § A Hszt. 245/D. §-ának (5)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vezetői kinevezésről történő lemondás esetén az (1) bekezdés szerinti időtartam alatt az adott fegyveres szervnél — feltéve, ha felajánlható munkakörrel rendelkezik — végzettségének, képzettségének és rendfokozatának megfelelő munkakört kell felajánlani. A hivatásos állomány tagja a felajánlott munkakör elfogadásáról vagy el-

utasításáról a felajánlástól számított 5 munkanapon belül írásban nyilatkozik. A szolgálati viszonyról történő lemondásnak kell tekinteni, ha a fegyveres szerv nem tud megfelelő beosztást felajánlani, illetve a hivatásos állomány tagja a vezetői kinevezésről történő lemondást követően a végzettségének, képzettségének és rendfokozatának megfelelő felajánlott beosztást nem fogadja el.

(6) Ha a hivatásos állomány tagja a vezetői kinevezés visszavonását követően a számára felajánlott, a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő beosztást nem fogadja el, szolgálati viszonyát az 56. § (2) bekezdés c) pontja alapján felmentéssel kell megszüntetni.”

76. § (1) A Hszt. 245/H. §-a (2) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...E szervek országos parancsnoka államtitkári, helyetteseik helyettes államtitkári illetményre és juttatásra jogosultak, a területi szervek vezetője — ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik — főosztályvezetői, szervezeti egységek vezetője főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, a helyi szervek vezetője főosztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, szervezeti egységének vezetője osztályvezetői beosztási illetményre jogosult.”

(2) A Hszt. 245/J. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A központi tisztikart olyan hivatásos állományú tisztek, főtisztok tábornokok alkotják, akiknek a miniszterelnök „központi tiszt” címet adományozott. A központi tisztikar létszáma — ide nem értve a 245/K. § (1) bekezdésében meghatározottakat és a rendelkezési állományba helyezetteket — nem haladhatja meg a 150 főt.”

77. § A Hszt. 247. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fejezet hatálya alá tartozó fegyveres szerveknél állományilletékes parancsnok, az országos parancsnok, és a főigazgató, a megyei (budapesti) rendőrfőkapitány, a határőr igazgató, a megyei katasztrófavédelmi igazgató, a fővárosi önkormányzati tűzoltó parancsnok, a városi (budapesti) rendőrkapitány, a határőr kirendeltség-vezető, az önkormányzati tűzoltó parancsnok, valamint az ezekkel azonos jogállású szervezeti egység vezetője.”

78. § A Hszt. 251. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A középfokú rendvédelmi oktatási intézményekben tanulmányokat folytató személyeket — a miniszter által meghatározott rendben — az első oktatási év eredményes befejezését követően — legalább 6, de legfeljebb 12 havi próbaidő kikötésével — hivatásos állományba lehet venni.”

79. § A Hszt. a következő új alcímmel egészül ki, és a 255—256. §, 256/A. § helyébe a következő rendelkezés lép, és új 256/B—256/D. §-sal egészül ki:

„A határőrség hivatásos és szerződéses állományára vonatkozó szabályok.

255. § (1) A határőrség hivatásos és szerződéses állományú tagjaira (a továbbiakban e fejezetben együtt: hivatásos határőr) e törvény rendelkezéseit a Hvt.-ben foglalt rendelkezésekkel együtt kell alkalmazni.

(2) Ahol e törvény a szerződéses állomány tagját külön nem említi, ott ránézve a hivatásos állomány tagjára vonatkozó szabályok az irányadók.

A hivatásos határőr kötelessége

256. § (1) A hivatásos határőr a szolgálati előljárójától

a) a Hvt. 22. § (1) bekezdésének a)—d), valamint a 34. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott feladatok végrehajtására kapott parancsot önfeláldozásig terjedő bátorsággal köteles végrehajtani;

b) a Hvt. 22. § (1) bekezdés e)—f), h) és l), valamint a 34. § (1) bekezdés a)—d) pontjaiban meghatározott feladatok végrehajtására kapott parancsot akkor is köteles teljesíteni, ha az az életét vagy testi épségét közvetlenül vagy súlyosan veszélyezteti.

(2) A hivatásos határőr a szolgálati feladataihoz rendszerezett öltözetet az előírásoknak megfelelő módon köteles viselni.

256/A. § (1) Szerződéses szolgálati viszony olyan szolgálati beosztások ellátására létesíthető, amelyek a polgári iskolai végzettség és a kinevezéskor kötelezően előírt rendészeti képzés keretében szerzett szakképesítés alapján ellátható. Tiszthelyettesi beosztások esetében szerződéses szolgálati viszony általános iskolai és legalább szakiskolai végzettséggel rendelkező jelentkezővel is létesíthető.

(2) Szerződéses szolgálati viszonyt létesíteni a 30. életév betöltéséig lehet. Ez alól a miniszter indokolt esetben kivételt tehet.

(3) Szerződéses szolgálati viszony az (1)—(3) bekezdésben meghatározott feltételek megléte esetén is csak akkor létesíthető, ha a jelentkező, tiszti beosztás esetén legalább 5, tiszthelyettesi beosztás esetén legalább 3 év szolgálatot vállal.

(4) A szerződéses szolgálati viszony közös megegyezés alapján meghosszabbítható, amelynek együttes időtartama a 20 évet nem haladhatja meg és nem terjedhet túl az 52. § szerinti életkor betöltésén.

256/B. § A szerződéses szolgálati viszony megszűnésének esetei az 53. §-ban meghatározottakon túl;

a) a hivatásos állományba vétel,

b) a szerződésben meghatározott szolgálati idő letelte, ha annak meghosszabbítására nem került sor,

c) a szerződés felbontása

ca) létszámcsökkentés vagy átszervezés miatt,

cb) a szervezeti egység áttelepülése, megszűnése miatt, ha az érintett más helységbe, illetve más szervezeti egységhez történő áthelyezéséhez nem járul hozzá,

cc) a szerződéses határőr körülményeiben bekövetkezett, előre nem látható változás miatt, a szolgálat további ellátása számára aránytalan nehézséget, illetve hátrányt okozna.

256/C. § (1) A szerződéses határőrt, ha a szolgálati viszonya a szerződésben meghatározott idő leteltekor szűnik meg, leszerelési segély illeti meg. A leszerelési segély összegére a 63. § (2) bekezdésében meghatározottak az irányadók.

(2) Nem jár leszerelési segély annak a szerződéses határőrnek,

a) akit szolgálatának megszakítása nélkül hivatásos állományba vettek,

b) akinek szolgálati viszonya az 53. § b), e)—f) pontja, illetve a 66. § (2) bekezdése miatt szűnt meg,

c) aki szolgálati viszonya megszűnésekor rokkantsági nyugdíjra szerzett jogosultságot.

(3) Leszerelési segélyben részesültek esetében az ismételt létesített szerződéses szolgálati viszony megszűnésekor vagy később létesített hivatásos szolgálati viszony felmentéssel történő megszüntetésekor a leszerelési segély (hivatásos szolgálati viszony esetén a végkielégítés) alapjául csak az újabb szolgálati viszonyban töltött időt lehet figyelembe venni.

256/D. § A szerződéses határőr egyéni mérlegelés alapján lakhatási támogatást kaphat, ha a szerződéses szolgálatban 5 évet már eltöltött és összesen legalább 10 év szolgálatot vállalt.”

80. § A Hszt. 258. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Rendőri szolgálati jogviszony — a 37. § (1) bekezdésében és a 245/B. §-ban meghatározott feltételeken túl — akkor létesíthető, ha*

„a) a jelentkező életvitele kifogástalan és a vele egy háztartásban élők, illetve a közeli hozzátartozók életvitele a szolgálat törvényes és befolyástól mentes ellátását nem veszélyezteti, továbbá”

81. § A Hszt. 265. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szerződéses állomány tekintetében a 256/A—256/D. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

82. § A Hszt. 293. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 292. §-ban meghatározott pótlékon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában meghatározva pótlékok illetik meg. Azon illetménypótlékoknál, ahol a pótlék mértéke alsó és felső határ között állapítható meg, a pótlék tényleges mértékét az érintett munkakörének az általános munkakörülményektől való eltérése alapján kell meghatározni.

A pótlék mértéke:

Egy hónapra számítva:	
— személyi pótlék	50—100%
— tanácsosi pótlék	50%

— főtanácsosi pótlék	100%
— gépjárművezetői pótlék	13%

Teljesített óránként:

— délutáni pótlék	0,25%
— éjszakai pótlék	0,5%
— készenléti pótlék	0,25%
— akciószolgálati pótlék	0,5%

Szolgálatonként:

— ügyeleti díj	3,5—7,4%
— egyéb veszélyességi pótlék	2,1%”

83. § A Hszt. 308. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„308. § A 2. § alkalmazásában:

a) *munkáltatói jogkört gyakorló eljáró*: az országos parancsnok és helyettesei tekintetében a pénzügyminiszter,

b) *állományilletékes parancsnok*: az országos parancsnok és a közép fokú szerv parancsnoka,

c) *területi szerv*: a közép fokú szerv,

d) *helyi szerv*: a vámtörvény végrehajtására kiadott kormányrendelet által meghatározott alsó fokú szervek.”

84. § A Hszt. 325. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 329. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásnak minősül a határ-vámhivataloknál, a kábítószer felderítési szervezeteknél, az őrszolgálat akció alosztályánál ténylegesen teljesített szolgálat, valamint a nyomozati tevékenységet ténylegesen ellátók által teljesített szolgálat.”

85. § A Hszt. 328. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A más közszolgálati (közalkalmazotti, köztisztviselői, bírói, ügyészi) jogviszonyból áthelyezettek, illetve közvetlenül kinevezettek esetében pótszabadság mértéke és a jubileumi jutalomra jogosultság szempontjából az (1) bekezdésben meghatározottakon túl az ott eltöltött szolgálati időt is figyelembe kell venni.”

86. § (1) A Hszt. 342. §-ának (1) bekezdése a következő új e) ponttal egészül ki:

[*(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben részletesen szabályozza:*]

„e) az állami készfizető kezesség vállalásra vonatkozó további szabályokat.”

(2) A Hszt. 342. §-a (2) bekezdésének k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy a törvény hatálybalépését követő 6 hónapon belül a törvény alapján*

„k) a fegyelmi eljárás valamint az 56. § (6) bekezdés c) pontja szerinti méltatlanság megállapítása rendjének részletes szabályait, illetve a fegyelmi jogkört gyakorló eljárók körét.”

(3) A Hszt. 342. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés *k*) pontjában meghatározottakat a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok tekintetében az illetékes miniszter utasításban is szabályozhatja.”

87. § (1) A Hszt. 2. számú melléklete helyébe az e törvény 2. számú melléklete lép.

(2) A Hszt. 6/A. számú melléklete helyébe az e törvény 3. számú melléklete lép.

88. § A Hszt. 7. számú melléklete VI. pontja 15. és 16. gondolatjeles bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„— fenyítés(ek) és a folyamatban levő fegyelmi eljárások adatai,

— folyamatban levő büntetőeljárás(ok), büntető ügyben hozott érdemi döntések adatai”

A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény módosítása

89. § A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 2. §-a (32) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(32) Külföldi szolgálat: a külföldi állomáshelyen teljesített katonai szolgálat. A külföldi szolgálat teljesítésének formái különösen:]

„*a*) a Hvt. 259/A. §-ának *a*) pontja szerinti, külföldön történő alkalmazás;”

90. § (1) A Hjt. 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkaidő-kedvezmény mértéke valamennyi tisztségviselőt figyelembe véve összesen — eltérő megállapodás hiányában — minden három, a szervezeti egységnél szolgálati viszonyban álló szakszervezeti tag után havi két óra. E kedvezmény mértékébe a szervezeti egységgel való tárgyalás időtartama nem számít be. A munkaidő-kedvezmény felhasználásáról a szakszervezet dönt. A munkából való távolmaradást előre be kell jelenteni.”

(2) A Hjt. 36. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szakszervezet kérésére a (2) bekezdés alapján járó munkaidő-kedvezményből fel nem használt időtartamot, de legfeljebb a munkaidő-kedvezmény felét a honvédség köteles pénzben megváltani.”

91. § A Hjt. 41. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...Nemzetközi kötelezettség teljesítéséből, illetve együttműködésből eredő feladat végrehajtására önkéntes

jelentkezés alapján ennél rövidebb, illetve a nem katonai oktatási intézményben honvédségi ösztöndíjként végzetek esetében az ösztöndíj folyósításának időtartamával megegyező, de az utóbbiak esetében legfeljebb két év időtartamra is köthető szerződés.”

92. § A Hjt. 46. §-a (3) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Szolgálat az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül — vezénnyel — a következő szerveknél is teljesíthető:]

„*h*) a nem katonai felsőoktatási intézményeknél,”

93. § (1) A Hjt. 51. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„*Beosztásból felmentés, más beosztásba kinevezés, áthelyezés, rendelkezési állományba helyezés*”

(2) A Hjt. 51. §-ának (1) bekezdése a következő *c*) ponttal egészül ki:

[(1) Az állomány tagja a szolgálat érdekében felmenthető, ésegylejűleg:]

„*c*) rendelkezési állományba áthelyezhető.”

(3) A Hjt. 51. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés *a*)—*c*) pontjaiban foglalt esetekben az állomány tagjának beleegyezése nem szükséges, azonban kérelmére különös méltánylást érdemlő egyéni érdekét figyelembe kell venni.”

94. § A Hjt. 52. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az állomány tagját az ezzel járó sajátos szolgálati kötelezettségeknek, ezek teljesítése feltételeinek és körülményeinek ismertetése után a 3 hónapot meghaladó külföldi szolgálatra a miniszter, rövidebb időtartamra a jogszabályban meghatározott előjáró vezényelheti.”

95. § A Hjt. a következő 52/A. §-sal egészül ki:

„52/A. § Nem szükséges az állomány tagjának beleegyezése a 2. § (32) bekezdés *a*), *d*), *i*) és *j*) pontok szerinti esetekben, továbbá a szövetséges fegyveres erővel történő együttműködésre felajánlott katonai szervezetben külföldi katonai feladat végrehajtásában való részvételhez.”

96. § A Hjt. 53. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ideiglenesen megüresedett beosztás ellátásáért, a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítéséért, illetve a beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátásáért az illetményalap 25—100%-ig terjedő díjazás jár az állomány tagja részére.”

97. § (1) A Hjt. 59. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az állomány tagjának a szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni, ha:]

„b) az általános előmeneteli rendbe tartozó beosztás betöltése esetén a rendfokozatára megállapított maximális időtartamot leszolgálta és előléptetésére nincs lehetőség;”

(2) A Hjt. 59. §-ának (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[(2) Az állomány tagjának a szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni, ha:]

„d) az 51. § szerinti kinevezést, beosztásba, illetve állományba helyezést alapos indok nélkül elutasítja.”

(3) A Hjt. 59. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontja esetén az állomány tagja akkor menthető fel, ha iskolai végzettségének (szakképzésének) és rendfokozatának megfelelő más — akár átképzés után — betölthető beosztás, illetőleg más helységben levő ilyen beosztás nem biztosítható számára, továbbá, ha az átképzéshez, illetve a más helységbe, illetőleg más beosztásba való áthelyezéséhez — figyelemmel az 51. § (1) és (4) bekezdésére is — nem járult hozzá.”

98. § A Hjt. 67. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A végkielégítés összegének felére jogosult az állomány tagja, ha az 59. § (2) bekezdésének d) pontja alapján mentették fel, vagy az 59. § (3), illetve (5) bekezdése szerinti áthelyezéshez nem járult hozzá, kivéve, ha a hozzájárulását alapos indokkal tagadta meg.”

99. § A Hjt. 69. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Azon 47 évesnél idősebb, de a hivatásos szolgálat felső korhatárát el nem érő személy, aki a 41. §-ban meghatározott egyéb feltételeknek megfelel, hivatásos állományba visszavehető.”

100. § A Hjt. 78. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 44. §-ban foglaltakat az állomány tagjának magasabb rendfokozati állománycsoportba történő kinevezésekor is megfelelően alkalmazni kell.”

101. § A Hjt. 82. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az állományilletékes parancsnok az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmassági vizsgálatot, valamint a felülvizsgálatot végző szerv számára külön jogszabályban meghatározott módon és tartalommal a vizsgálatához szükséges adatokat szolgáltat.”

102. § A Hjt. 84. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állomány speciális beosztást betöltő tagja — az általa betöltött beosztásban elérhető legmagasabb rendfokozat eléréséig — kizárólag a (2) bekezdés szerinti meg-

határozott várakozási idő leteltekor lép elő a következő rendfokozatba”

103. § A Hjt. 87. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A hivatásos állomány legalább századosi vagy fő-törzsőrmesteri rendfokozatot elért tagját, aki az adott rendfokozatban a maximális várakozási időt letöltötte, de szolgálati nyugdíjra való jogosultságot nem szerzett, annak megszerzéséig — beleegyezésével — beosztásában kell tartani. A hivatásos állomány speciális beosztást betöltő tagja — beleegyezésével — a hivatásos szolgálat felső határáig tartható beosztásában.”

„(4) A nyugállományba helyezéssel egyidejűleg eggyel magasabb rendfokozatba lehet előléptetni a hivatásos állomány tagját, ha a nyugállományba helyezésre a hivatásos szolgálat felső korhatárának elérésével vagy azt követően, illetőleg 20 évi szolgálat után szolgálati kötelekkel összefüggő rokkantság miatt került sor, és szolgálati feladatait kiemelkedő eredményességgel látta el.”

104. § A Hjt. 89. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bizottság elnökének rendfokozata legalább ket-tővel, a bizottság tagjának rendfokozata pedig legalább eggyel magasabb az állomány rangsorolt tagjának rendfokozatánál.”

105. § (1) A Hjt. 91. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A miniszter által meghatározott készenléti jellegű beosztásokban az (1) bekezdésben meghatározottnál hosszabb, de heti 54 órát meg nem haladó szolgálatteljesítési idő állapítható meg.”

(2) A Hjt. 91. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A folyamatos ügyeleti szolgálat ellátására szervezett beosztásokban a szolgálatteljesítési időt éves keretben kell meghatározni.”

106. § A Hjt. 92. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 24 órás ór- és ügyeleti szolgálat után egy nap pihenőidőt, a pihenőnapon és a munkaszüneti napon teljesített szolgálat után ezen túlmenően még egy szabadnapot kell biztosítani. A legalább 24 órás lakáson kívül teljesített készenléti szolgálat első 24 órája után egy nap, ezen túl 48 óránként további egy-egy nap szabadnapot kell biztosítani. Amennyiben a lakáson kívül töltött készenléti legalább egyik napja pihenő- vagy munkaszüneti napra esik, azért még egy szabadnapot kell biztosítani. Az állomány külföldi szolgálatot ellátó tagjai részére a külföldi szolgálati helyen teljesített 24 órás ór- és ügyeleti szolgálat után

egy nap pihenőidőt kell biztosítani, készenléti szolgálat után viszont sem pihenőidő, sem szabadnap nem jár.

(4) A pihenőidőt a szolgálat leadása után, a szabadnapot pedig legkésőbb 90 napon belül kell kiadni. Amennyiben a szolgálati elfoglaltság miatt a szabadnapot, illetve az 58. § (1) bekezdésében, illetve külön jogszabályban meghatározott rendkívüli esetekben a pihenőidőt kiadni nem lehet, az ezekre járó távolléti díjat legkésőbb a tárgyhónapot követő negyedik havi illetménnyel együtt kell kifizetni.”

107. § A Hjt. 94. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A (2) bekezdésben írt korlátozás nem alkalmazható, ha a túlszolgálatra az 58. § (1) bekezdésében felsorolt rendkívüli esetekben kerül sor.

(4) Nem minősül túlszolgálatnak a külföldi szolgálatot ellátó személy más ország területén eltöltött heti tevékenységének 40 óra időtartamot meghaladó része, feltéve, ha azért a hazai illetményen túl külön díjazás (külföldi napi-díj, devizaellátmány stb.) jár.”

108. § A Hjt. 104. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Nappali tagozatos képzésben való részvétel esetén a szabadság kiadása szempontjából a tanítás nélküli munkanapokat az éves szabadság 75%-áig figyelembe kell venni.”

109. § A Hjt. 111. §-a (1) bekezdésének felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az állomány I. besorolási osztályába tartozó, külön rendeletben meghatározott parancsnoki (vezetői) beosztást betöltő tagja vezetői illetménypótléokra jogosult a következők szerint:”

110. § (1) A Hjt. 112. §-ának (2)–(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az idegen-nyelv tudását államilag elismert nyelvvizsga, illetve a hatályos NATO szabványnak megfelelő (STANAG 6001 követelményrendszer szerinti) eredményt igazoló bizonyítvánnyal, vagy azzal egyenértékű okirattal kell igazolni.

(3) A képzés szempontjából államilag elismert nyelvvizsga nélkül is felsőfokú nyelvvizsgának minősül a külföldön szerzett felsőfokú végzettség vagy az azt kiegészítő szakosító továbbképzésen, illetve a vezetőképzésen szerzett végzettség, ha a képzés időtartama az egy évet meghaladta.

(4) A STANAG 6001 követelményrendszer szerinti nyelvvizsga esetén a 3 3 3 3 vagy annál magasabb szint „C” típusú felsőfokú nyelvvizsgának a 3 3 3 3-nál alacsonyabb, de legalább 2 2 2 2 szint pedig „C” típusú középfokú nyelvvizsgának felel meg.”

(2) A Hjt. 112. §-a (6) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) Az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően angol, francia vagy német nyelvtudás alapján, „C” típusú nyelvvizsga esetén a pótlék alanyi jogon jár. A pótlék mértéke:]

„*b*) középfokú nyelvvizsga esetén az illetményalap 60%-a,”

(3) A Hjt. 112. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az állomány tagja az idegen nyelvből „A” vagy „B” típusú nyelvvizsgával rendelkezik, az (5), illetve (6) bekezdésben foglalt mérték 50%-ának megfelelő összegben jogosult a nyelvpótléokra.”

111. § (1) A Hjt. 114. §-a (1) bekezdésének *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép.

[(1) Az egyéb illetménypótlékok az illetményalap %-ban meghatározva a következők:]

„*j*) orvosi ügyeleti díj óránként 0,45—4,5%,”

(2) A Hjt. 114. §-ának (1) bekezdése a következő *s*) és *t*) ponttal egészül ki:

[(1) Az egyéb illetménypótlékok az illetményalap %-ban meghatározva a következők:]

„*s*) a honvédségi kórházakban és szanatóriumokban három műszakban foglalkoztatott egészségügyi tiszt-helyettes délutáni, illetőleg éjszakai pótlékának óránkénti mértéke a délutáni műszakban 0,5%, az éjszakai műszakban pedig 1,0%,

t) a jogszabályban meghatározott beosztásban szolgálatot teljesítő egészségügyi tiszt, tiszthelyettes és tisztos munkahelyi pótléka havonta 15—80%.”

112. § A Hjt. 123. §-ának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„...Rendszeres illetménypótlékként a 111—113. §-okban, valamint a 114. § (1) bekezdés *l*)—*q*) és *t*) pontjaiban felsorolt pótlékokat, továbbá a 252. § (2) bekezdésében meghatározott titkosszolgálati pótlékot kell figyelembe venni.”

113. § A Hjt. a következő 126/A. §-sal egészül ki:

„126/A. § (1) Ha a hivatásos állomány tagja lakás építéséhez, vásárlásához hitelintézettől igényelt — a lakáscélú állami támogatásokról szóló jogszabály szerint kamattámogatott — kölcsön összege meghaladja e lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének a hitelintézet által meghatározott legmagasabb arányát, a különbözetre az állam készfizető kezességet vállal. A hivatásos állomány tagja az állami kezességvállalást — az erre az állammal szerződésben kötelezettséget vállaló — hitelintézeten keresztül veheti igénybe.

(2) Az állam készfizető kezességet az (1) bekezdésben foglaltakon túl a hivatásos állomány azon tagjánál vállalhat:

a) akinek a szolgálati viszonyban töltött ideje meghaladta a három évet;

b) aki ellen nem folyik fegyelmi eljárás;

c) aki ellen nem folyik büntetőeljárás;

d) akinek nincs folyamatban a hivatásos szolgálati viszonyának megszüntetése;

e) aki korábban vagy egyidejűleg lakhatási támogatásként vissza nem térítendő juttatásban nem részesült, illetve nem részesül;

f) aki az általa és a vele együtt költöző hozzátartozója által bérelt (használt) HM rendelkezésű lakást kiürítve visszaadja a bérbeadónak;

g) aki az (1) bekezdés szerinti kezességvállalással biztosított hitelrészlet a hitelintézetnek kiegyenlítette, illetve a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettársa — az igénylés időpontjában — az állami kezességvállalással biztosított lakáscélú hitel törlesztésére nem kötelezett.

(3) A (2) bekezdésben foglalt feltételek meglétét a c) és g) pontok kivételével, valamint a kezességvállalás alapjául szolgáló hivatásos szolgálati viszony fennállását a jogszabályban meghatározott központi szerv igazolja.

(4) A (2) bekezdés c) és g) pontjaiban foglalt feltételek teljesüléséről a hivatásos állomány tagja a kölcsönt nyújtó hitelintézetnek nyilatkozik.

(5) A hivatásos állomány tagja a jogszabályban meghatározott központi szervnek köteles bejelenteni a hitelszerződés megkötését követő öt munkanapon belül

a) a hitelszerződést kötő pénzintézet nevét, címét;

b) az állami kezességvállalással biztosított hitel nagyságát;

c) a hitel lejártának időpontját.

A fenti adatokban bekövetkezett változásokról a hivatásos állomány tagja haladéktalanul köteles tájékoztatni a jogszabályban meghatározott központi szervet.

(6) Amennyiben a hivatásos állomány tagjának szolgálati viszonya az 56. § b), e), f) pontjai, valamint a 62. § (1) bekezdésének b), d), e), i) pontjai, vagy méltatlanság alapján szűnik meg, a még fennálló állami kezesség után a központi költségvetés javára — a hitelintézet útján — egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetnie. A kezességvállalási díj mértéke a kezességgel biztosított kötelezettség összegének 2%-a.

(7) A hivatásos állomány tagja a hitelintézettel kötött szerződésben vállalja, hogy a hitelintézetet 8 napon belül értesíti a hivatásos jogviszonyában bekövetkezett (6) bekezdést érintő változásról.

(8) A hitelintézet a negyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja az Államháztartási Hivatalt a hivatásos állomány tagjainak nyújtott kölcsönök állami kezességvállalással érintett részének negyedév végén fennálló állományáról, továbbá e kölcsönök számáról.

(9) Amennyiben az állam a készfizető kezességvállalás alapján a hivatásos állomány tagja helyett a kezességvállalással biztosított — a hitelintézetnek meg nem térülő — összeget kifizette, akkor a hivatásos állomány tagja ezen tartozása a Magyar Állammal szembeni köztartozássá válik, és azt adók módjára kell behajtani.

(10) A kezességvállalásból eredő helytállási kötelezettséget a pénzügyminiszter a Magyar Államkincstár útján teljesíti.”

114. § A Hjt. 132. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Fegyelmi eljárás keretében kell elbírálni az állomány tagja által

a) szolgálati helyén, illetőleg a szolgálattal összefüggésben elkövetett szabálysértést, valamint

b) külföldi szolgálati ideje alatt külföldön elkövetett bármely szabálysértést, ha annak elbírálását nemzetközi szerződés lehetővé teszi.”

115. § A Hjt. 217. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi számozatlan bekezdés jelölése (1) bekezdésre módosul:

„(2) A szolgálati panaszt a döntés, intézkedés vagy mulasztás tudomásra jutásától számított 30 napon belül lehet előterjeszteni:

a) a munkáltatói jogkört gyakorló előljáró egyoldalú intézkedésével végrehajtott állományba vételi, illetve kinevezési okmány módosításával,

b) a szolgálati viszony megszüntetésével,

c) a fizetési felszólítással [116. § (3) és (4) bekezdés] kapcsolatban.”

116. § A Hjt. 224. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Nem kell megtéríteni az illetménynek, az egyéb járandóságnak és kárnak azt a részét, ami máshonnan megtérült.”

117. § (1) A Hjt. 228. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A személyügyi alapnyilvántartásba betekinteni, illetve abból adatot átvenni jogosult:]

„d) a miniszter törvényességi felügyeleti jogkörében ellenőrzést végző, illetve a jogi képviseletet ellátó szervezet vezetője és feljogosított ügyintézője;”

(2) A Hjt. 228. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A személyügyi alapnyilvántartásba betekinteni, illetve abból adatot átvenni jogosult:]

„f) a miniszter, az államtitkár és a Honvéd Vezérkar főnöke, továbbá feladatai ellátása körében a más állami vezető, valamint az ilyen juttatásra jogosult személy;”

118. § A Hjt. 259. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az 1996. szeptember hó 1-je után létesített szolgálati viszony esetén a szolgálati viszonyban eltöltött időként csak a sor-, a tartalékos-, a póttartalékos, a továbbsszolgáló és a szerződéses katonai, a fegyveres szervnél hivatásos és szerződéses szolgálati viszonyban eltöltött, továbbá a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézménynél 1996. szeptember

tember 1-jét megelőzően hallgatói, növendéki, illetve a tiszthelyettesképző szakközépiskolában hallgatói jogviszonyban eltöltött idő vehető figyelembe.”

119. § A Hjt. 270. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi számozatlan bekezdés jelölése (1) bekezdésre módosul:

„(2) Ha az állomány tagja 2002. január 1-jén viselt rendfokozatánál alacsonyabb rendfokozattal rendszeresített beosztást tölt be, a viselt rendfokozatának megfelelő beosztásba 2006. december 31-ig áthelyezhető.”

120. § A Hjt. 272. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az állomány tagja 2002. január 1-jén viselt rendfokozatánál magasabb rendfokozattal rendszeresített beosztást tölt be — a beosztásra rendszeresített rendfokozat eléréséig — az egyéb feltételek megléte esetén az egyes rendfokozatokra meghatározott minimális várakozási idő elteltével lép elő.”

121. § A Hjt. 287. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi számozatlan bekezdés jelölése (2) bekezdésre módosul:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az állami készfizető kezesség vállalásra vonatkozó további szabályokat rendeletben állapítsa meg.”

122. § (1) A Hjt. 3. számú mellékletének 4.2. pontjában (Magasabb beosztásba kinevezés) szereplő katonai attasé helyettes sor helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hatáskör területe)	A munkáltatói jogkör megnevezése	A jogkör gyakorlója		
		miniszter	Honvéd Vezérkar főnöke	országos parancsnok

„— katonai attasé helyettes X”

(2) A Hjt. 3. számú mellékletének 5.5.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hatáskör területe)	A munkáltatói jogkör megnevezése	A jogkör gyakorlója		
		miniszter	Honvéd Vezérkar főnöke	országos parancsnok

„5. Vezénylés 5.1. Külszolgálatra
— tisztt, tiszthelyettes, tisztes 3 hónapon túl terjedő időtartamra X”

(3) A Hjt. 3. számú melléklete kiegészül a következő 7.7.10. ponttal:

(A hatáskör területe)	A munkáltatói jogkör megnevezése	A jogkör gyakorlója		
		miniszter	Honvéd Vezérkar főnöke	országos parancsnok

„7.10. Szolgálati idő módosítása

— tábornok X
— tiszt X”

A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény módosítása

123. § A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Hft.) 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a pályázatot a hivatásos állomány Hszt. hatálya alá tartozó tagja nyeri el, határozott vagy határozatlan időre rendelkezési állományba kerül a beosztás, illetve a munkakör elfoglalásának napjától.”

124. § A Hft. mellékletét képező katonai felsőoktatási intézmények ösztöndíjas hallgatói illetményének havi összegét megállapító I. táblázata a következők szerint egészül ki:

(I. Havi alapilletmény)

Évfolyam	Szorószám)
„V.	0,33”

A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény módosítása

125. § A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 103. §-a (1) bekezdésének *n*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) *Nem hívható be sorkatonai szolgálatra az a hadköteles, aki]*

„*n*) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény hatálya alá tartozó fegyveres szervek, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény szerinti fegyveres erő, hivatásos vagy szerződéses állományú tagja, illetve

e szervek hivatásos vagy szerződéses állományában legalább egy évet eltöltött.”

126. § A Hvt. 114. §-a (2) bekezdésének *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A váltási rendtől eltérő időpontban kell leszerelni azt a sorkatonát, akinek]

„*j*) a sorkatonai szolgálatából legalább 2 hónap letelt és vele a Hszt. vagy a Hjt. hatálya alá tartozó fegyveres szervnél hivatásos vagy szerződéses szolgálati viszony létesül.”

Záró rendelkezések

127. § (1) Ez a törvény a (2)—(5) bekezdés kivételével 2003. július 1-jén lép hatályba, és ezzel egyidejűleg

a) a Ktv. 19. §-a (4) bekezdésének első mondata, 42. §-ának (3) bekezdése, IV/A. fejezete, a 65/B. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja, a 65/C. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata, (3) bekezdésének *a*) pontja, 80. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja,

b) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény 4. számú melléklete,

c) a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvénynek a Ktv. 47. §-ának (1) bekezdését megállapító 76. §-ának (4) bekezdése,

d) a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/S. §-a (2) bekezdésének első mondata és (3) bekezdése,

e) a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény 4. §-a (1) bekezdésének első mondatában az „...önkormányzati rendeletben megállapított...” szövegrész,

f) a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 41. §-ában a „...továbbá idegennyelv-tudási pótlékra...” szövegrész,

g) a Hszt. 99. §-ának (3) bekezdése, a 245/G. §-ának (1) bekezdése, a 245/H. §-ának (4) bekezdése, a 245/I. §-a, a 245/O. §-a, a 260. §-ának (2) bekezdése, a 269. §-ának (1) bekezdése,

h) a Hjt. 46. §-ának (5) bekezdésében a „...hivatásos...” szövegrész, 75. §-a (1) bekezdésének *d*) pontjában a „...készültségi...” szövegrész, 92. §-ának (1) bekezdésében a „...készültségi...” szövegrész, 119. §-ának (4) bekezdésében a „...és a szolgálati viszony szüneteltetésének...” szövegrész, a 224. §-a (6) bekezdésének utolsó mondata, 266. §-a, valamint a Hjt. 3. számú mellékletének 6.6.2. pontjában a második gondolatjeles bekezdése hatályát veszti.

(2) Az e törvény 28. §-ával megállapított Ktv. 49/G. §-ának (1) bekezdése 2003. január 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 110—111. §-a 2004. január 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 71. §-ával megállapított Hszt. 187. §-ának (3) bekezdése, valamint e törvény 127. §-a (6) bekezdésének *c*) pontjával módosított Hszt. 190. §-ának (6) bekezdése 2003. november 1-jén lép hatályba.

(5) 2003. november 1-jén a Hjt. 209. §-ának (3) bekezdésében a „...24%-a...” szövegrész helyébe „...30%-a...” szövegrész, 211. §-ának (6) bekezdésében a „...28%-a...” szövegrész helyébe „...50%-a...” szövegrész lép.

(6) Az e törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény 107. §-ának (4) bekezdésében a „...Ktv. 17. § (1) bekezdésének *a*)—*d*) pontjaiban...” hivatkozás helyébe a „...Ktv. 17. § (1) bekezdésének *a*)—*f*) pontjaiban...” hivatkozás,

b) a Ktv. 65/A. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

[(2) A KÉT hatáskörébe az államigazgatásban foglalkoztatott köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak. Ezekkel kapcsolatban]

„*d*) a Köztisztviselői Etikai Kódex szabályait az Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanáccsal együtt állapítja meg és adja ki.”

c) a Hszt. 32. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe „A munkaidő-kedvezmény mértéke valamennyi tisztségviselőt figyelembe véve összesen — eltérő megállapodás hiányában — minden 3., a szervezeti egységnél szolgálati viszonyban álló szakszervezeti tag után havi 2 óra.”, továbbá a 190. §-a (6) bekezdésében a „...28 százaléka...” szövegrész helyébe a „...50 százaléka...” szövegrész,

d) a Hjt. 49. §-ának (6) bekezdésében a „...vezényelni...” szövegrész helyébe a „...kinevezni vagy áthelyezni...” szövegrész

lép.

(7) Az e törvény

— 7. §-ával megállapított Ktv. 17. § (2) bekezdésének *e*) pontját az e törvény hatálybalépése után kezdeményezett kérelmekre,

— 16. §-ával megállapított Ktv. 31. § (6)—(8) bekezdését az e törvény hatálybalépése után közölt vezetői megbízásról lemondásra, vezetői megbízás visszavonására,

— 23. §-ával megállapított Ktv. 44/A. §-a (1)—(2) és (5) bekezdésének, valamint az e törvény 25. §-ának (2) bekezdésével megállapított Ktv. 46. §-a (5) bekezdésének rendelkezéseit az e törvény hatálybalépését követően meg-

állapított illetménykiegészítésre, illetve vezetői illetménypótlékra,

— 27. §-ával megállapított Ktv. 48. § (5)—(8) bekezdésében foglalt rendelkezéseket az e törvény hatálybalépésétől,

— 30. §-ával megállapított Ktv. 49/I. §-ában foglalt rendelkezéseket az e törvény hatálybalépése után igényelt kezességvállalásokra

kell alkalmazni.

(8) Az e törvényben szereplő Ptv. módosítások költségterítésre, díjazásra és közszolgálati járadékokra vonatkozó rendelkezéseit 2004. január 1. napjától kell kötelezően alkalmazni, a helyi önkormányzat képviselő-testülete a rendelkezéseket e törvény hatálybalépésének napjától is alkalmazhatja.

Átmeneti rendelkezések

128. § Ha e törvény hatálybalépésekor a helyi önkormányzat képviselő-testülete által megállapított illetményalap meghaladja az e törvény hatálybalépésekor az államigazgatásban érvényes illetményalapot, akkor annak mértéke nem csökkenthető. A polgármester illetményének [Ptv. 3. § (2) bekezdés], tiszteletdíjának [Ptv. 4. § (1) bekezdés], továbbá az önkormányzati képviselő tiszteletdíjának [Ptv. 15. § (1) bekezdés] megállapítása során mindaddig a helyi önkormányzat képviselő-testülete által megállapított illetményalapot kell alkalmazni, amíg az államigazgatásban érvényes illetményalap azt el nem éri.

129. § (1) E törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója — 2003. július 1-jei hatállyal — köteles e törvény szabályai szerint a köztisztviselő illetményét megállapítani.

(2) A köztisztviselő alapilletményét az államigazgatásban érvényes illetményalap és a Ktv. 2. számú melléklete szerinti fizetési fokozathoz tartozó szorzószám alapján kell megállapítani.

(3) E törvény hatálybalépésével a Ktv. 43. §-ának (4)—(5) bekezdésében foglaltak alapján megállapított illetményeltérítésekről a hivatali szervezet vezetője a (2) bekezdés szerint megállapított alapilletmény alapulvételével az alapilletmény eltérítéséről ismételten határoz.

(4) A vezető — a minisztert, politikai államtitkárt kivéve — alapilletményét az államigazgatásban érvényes illetményalap és a Ktv. 45. § (1) bekezdésében megállapított szorzószám alapulvételével kell megállapítani. Vezető esetében a (3) bekezdésben foglaltakat megfelelően kell alkalmazni.

(5) Ha a vezető és a köztisztviselő 2001. július 1-jét megelőzően megállapított személyi illetménye — figyelembe véve az azóta bekövetkezett emeléseket is — magasabb, mint az e törvény szerint megállapítható illetménye, akkor a korábbi illetményére jogosult, s az nem csökkenthető azon közszolgálati jogviszonya fennállásáig, amely alapján a személyi illetményre jogosultságot szerzett. Ez esetben az illetményemelés mértékét (%-át) az éves költségvetési törvény állapítja meg. Az illetmény-megállapítás során mindaddig így kell eljárni, ameddig a korábban megállapított személyi illetmény összege az illetményrendszer szerint megállapítható illetményét el nem éri.

(6) Ha e törvény hatálybalépésekor a helyi önkormányzat képviselő-testülete által megállapított illetményalap meghaladja az e törvény hatálybalépésekor az államigazgatásban érvényes illetményalapot, akkor annak mértéke nem csökkenthető, s mindaddig érvényesnek kell tekinteni, amíg az államigazgatásban megállapított illetményalap azt el nem éri.

(7) Az e törvény hatálybalépésétől a helyi önkormányzat képviselő-testülete hivatalában a jegyző, vezető és köztisztviselő alapilletményét — a (8)—(9) bekezdés esetét kivéve — az államigazgatásban érvényes illetményalappal, az illetményalaphoz kötődő illetményelemeket és juttatásokat a (6) bekezdés szerinti illetményalap figyelembevételével kell megállapítani.

(8) Ha e törvény hatálybalépésekor a jegyző, vezető és köztisztviselő a (6) bekezdés szerinti illetményalap és a 2001. június 30-án hatályos Ktv. 45. §-a és a 2. számú melléklete szerinti szorzószámmal számított alapilletménye — figyelembe véve az azóta bekövetkezett emeléseket is — magasabb az e törvény szerint megállapítható alapilletményénél, akkor a magasabb alapilletményre jogosult. Ez esetben az illetményemelés mértékét (%-át) az éves költségvetési törvény állapítja meg. Az alapilletmény-megállapítás során mindaddig így kell eljárni, ameddig a korábban megállapított alapilletmény összege az illetményrendszer szerint megállapítható alapilletményt el nem éri.

(9) Ha a jegyző, vezető és a köztisztviselő 2001. július 1-jét megelőzően megállapított személyi illetményre jogosult, illetményének megállapításánál az (5) bekezdésben foglalt rendelkezés megfelelő alkalmazásával kell eljárni.

130. § Felhatalmazást kapnak a fejezet felügyeletét ellátó szervek vezetői, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak kezelői arra, hogy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozók ruházati költségterítési, illetve az étkezési hozzájárulás összegének emelésével összefüggésben keletkező kiadási többletek miatt saját hatáskörben — ezen összegek

erejéig — átcsoportosítást hajtsanak végre a kiemelt előirányzatok között.

131. § (1) A 2001. június 30-án a Ktv. hatálya alá tartozó közigazgatási szervnél foglalkoztatott ügykezelő munkaviszonya 2003. július 1-jén közszolgálati jogviszonnyá alakul át. Az átalakulás tényéről a munkáltatói jogkör gyakorlója kinevezési okiratban — e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül — intézkedni köteles.

(2) Az (1) bekezdés szerint alakul át a munkaviszonya közszolgálati jogviszonnyá annak a Ktv. hatálya alá tartozó közigazgatási szervnél 2001. július 1. és e törvény hatálybalépése között munkaviszonyt létesített ügykezelőnek is, aki a Ktv.-ben foglalt alkalmazási feltételeknek megfelel.

(3) Az (1)–(2) bekezdés szerinti kinevezésben rendelkezni kell a munkaviszony közszolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról azzal, hogy az átalakulás időpontjában érvényes alapilletmény és — ha erre jogosult — az illetménykiegészítés összege a személyi alapbérnél nem lehet kevesebb. Az ügykezelő alapilletményét az államigazgatásban érvényes illetményalap és az e törvény 2. számú mellékletében meghatározott szorzószámok figyelembevételével kell megállapítani. A helyi önkormányzat képviselő-testülete hivatalában az illetményalaphoz kötődő illetményelemeket és juttatásokat az e törvény 129. § (6) bekezdés szerinti illetményalap figyelembevételével kell megállapítani. Ha az ügykezelő 2003. június 30-án érvényes személyi alapbére magasabb az e törvény szerint megállapítható illetményénél, az illetményemelés mértékét (%-át) az éves költségvetési törvény állapítja meg. Az illetmény-megállapítás során mindaddig így kell eljárni, ameddig a korábban megállapított személyi alapbér összege az illetményrendszer szerint megállapítható illetményt el nem éri.

(4) Az e törvény hatálybalépésétől a helyi önkormányzat képviselő-testülete hivatalába kinevezett ügykezelő alapilletményét az államigazgatásban érvényes illetményalappal, és az e törvény 2. számú mellékletében meghatározott szorzószámok figyelembevételével, az illetményalaphoz kötődő illetményelemeket és juttatásokat az e törvény 129. § (6) bekezdés szerinti illetményalap figyelembevételével kell megállapítani.

(5) Az (1) és (2) bekezdés szerint kinevezett ügykezelő a Ktv. 12. § (2) bekezdése szerint a törvényhatálybalépését követő 30 napon belül esküt tesz. Ha az ügykezelő az esküt — önhibáján kívüli okból — határidőre nem tudja letenni, akkor a határidőt az akadály megszűnésétől kell számítani. Eskütel hiányában a munkaviszony közszolgálati jogviszonnyá nem alakul át, s a munkavállaló munkaviszonya a törvény erejénél fogva szűnik meg.

(6) Az (1) és (2) bekezdés szerint kinevezett ügykezelő esetében a jogviszony átalakulását megelőzően a közigaz-

gatási szervnél munkaviszonyban töltött időt úgy kell tekinteni, mint ha azt az ügykezelő az átalakítással létesített közszolgálati jogviszonyban töltötte volna.

(7) Ha az ügykezelő nem felel meg a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek, akkor a munkaviszonyát az e törvény hatálybalépésétől számított 30 napon belül rendes felmondással meg kell szüntetni.

(8) Ha az (1) és (2) bekezdés szerint kinevezett ügykezelő 2001. július 1. és e törvény hatálybalépése között a közszolgálati jogviszonyban töltött idő számítása alapján a jubileumi jutalom valamely fokozatát elérte, azt e törvény hatálybalépésétől számított 30 napon belül, a kifizetésekor esedékes illetménye alapulvételével ki kell fizetni. Nem jogosult a jubileumi jutalomra, ha azt ez alatt az idő alatt már megkapta. A jubileumi jutalomra való jogosultság megszerzése szempontjából a munkaviszonyban töltött időt olyannak kell tekinteni, mintha a munkavállaló közszolgálati jogviszonyban töltötte volna el.

(9) A közigazgatási szervnél az ügykezelő közszolgálati jogviszonya fennállásáig továbbra is biztosítani kell részére azokat a juttatásokat és egyéb jogosultságokat, amelyekre e törvény hatálybalépése előtt a közigazgatási szervnél munkaviszonyban állóként a kollektív szerződés alapján jogot szerzett.

(10) Az e törvény hatálybalépése napján felmondási idejét töltő ügykezelőt a közszolgálati jogviszonnyá alakulásra vonatkozó szabályok nem érintik, a jogviszonya megszüntetésére a Munka Törvénykönyve rendelkezései az irányadók.

132. § (1) Az e törvény hatálybalépését követő 120 napon belül — a 2002. december 31-i állapotnak megfelelően — vagyonyilatkozatot kell tennie a törvény hatálybalépésekor munkaviszonyból közszolgálati jogviszonnyá átalakult vagyonyilatkozat tételére kötelezett ügykezelőnek. Ha e kötelezettségének nem tesz eleget, közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.

(2) Az e törvény hatálybalépését követő 60 napon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója az e törvény 131. § (1) és (2) bekezdés szerint kinevezett ügykezelőről a Ktv. 61. §-a szerinti közszolgálati alapnyilvántartást köteles felfektetni.

(3) A közigazgatási szervek az e törvény 131. § (1) és (2) bekezdés szerint kinevezett ügykezelő alapadatairól első alkalommal az e törvény hatálybalépését követő 90 napon belül, ezt követően a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok alapulvételével adatszolgáltatást végeznek a központi közszolgálati nyilvántartás részére.

133. § (1) Az e törvény hatálybalépése napján az ügykezelő ellen folyamatban lévő hátrányos jogkö-

vetkezmény alkalmazásával összefüggő munkaügyi pert — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — meg kell szüntetni.

(2) Ha a per rendkívüli felmondás tekintetében folyik, a kereset elbírálásánál — a jog gyakorlására nyitva álló határidők kivételével — a rendkívüli felmondás szabályait kell megfelelően alkalmazni akkor is, ha az ügykezelő jogviszonya a per tartama alatt e törvény erejénél fogva közszolgálati jogviszonnyá alakul át.

134. § (1) Az ügykezelő munkaviszonyával kapcsolatban e törvény hatálybalépését megelőzően keletkező igényre az igény keletkezésekor hatályos jog, az igény érvényesítésére a Ktv. szabályai az irányadóak.

(2) Amennyiben az ügykezelő munkaviszonyának megszüntetése tárgyában az e törvény hatálybalépésének alapján munkaügyi per van folyamatban, és a jogviszony a per tárgyát képező jognyilatkozat folytán a fenti időpont előtt már megszűnt, a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítása esetén

— ha az ügykezelő a perben visszahelyezést kér, visszahelyezése esetén jogviszonyára a Ktv. rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell;

— ha az ügykezelő a perben visszahelyezését nem kéri, a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeit illetően a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit kell alkalmazni.

135. § Amennyiben az ügykezelő munkaviszonyának megszüntetése tárgyában az e törvény hatálybalépése napján munkaügyi per van folyamatban, és a jogviszony a per tárgyát képező jognyilatkozat folytán a fenti időpont előtt még nem szűnt meg, a jogviszony tekintetében a közszolgálati jogviszonnyá alakulásra vonatkozó szabályokat az e törvényben meghatározott eltérésekkel megfelelően alkalmazni kell.

136. § (1) Az Mt. 170—170/D. §-ának szabályai szerint leltárhiányért felelős ügykezelő közszolgálati jogviszonnyá alakult jogviszonya tekintetében az Mt. 170—170/D. §-ának rendelkezéseit 2003. december 31-ig lehet alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a leltárhiányért való kártérítési igényt közvetlen kártérítésre kötelezés helyett, az Mt. 173. §-a szerint kell érvényesíteni.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb 2003. október 31-ig köteles gondoskodni a leltározás elrendeléséről.

A leltározást követően kezdődő leltáridőszak tekintetében a Ktv. szabályait kell alkalmazni.

137. § (1) A hivatali szervezet vezetőjének általános szabályozási hatáskörébe tartozó tárgykörökről egységesen a közszolgálati szabályzatban kell rendelkezni. A közszolgálati szabályzatot e törvény hatálybalépésétől számított 120 napon belül kell elkészíteni. A szabályzatban foglaltakról a köztisztviselőket tájékoztatni kell.

(2) A képviselő-testület a Ktv. alapján hozott rendeleteit az e törvény hatálybalépését követő 120 napon belül köteles felülvizsgálni.

138. § Aki részére az e törvény hatálybalépését megelőzően „A” vagy „B” típusú nyelvvizsga alapján a Hszt. 104. § (4) bekezdésében meghatározott mértéket meghaladó nyelvtudási pótlékot állapítottak meg, az a törvény hatálybalépésétől számított két éven belül köteles az adott nyelvből „C” típusú nyelvvizsgát tenni. Ennek elmulasztása esetén ezt követően a meglévő vizsga típusának megfelelő mértékű nyelvtudási pótlékot kell részére megállapítani.

139. § (1) Öregségi nyugdíjra jogosult az a polgármester — az egyéb jogosultsági feltételek esetén —, akinek a megbízatása a 2002. október 20-i polgármesteri választások során a Ptv. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint szűnt meg, feltéve, hogy legalább három választási ciklus során — de legalább tizenegy évig — foglalkoztatási jogviszonyban polgármesteri vagy alpolgármesteri tisztséget töltött be, és a tisztségének megszűnését követő hetedik naptári év végéig a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXI. törvény 7. §-ának (1), (4) és (5) bekezdésében meghatározott öregségi nyugdíjkorhatárt, illetve a korkedvezménytel csökkentett, reá irányadó korhatárt elérte.

(2) Az (1) bekezdés hatálya nem terjed ki arra a társadalmi megbízatású polgármesterre, foglalkoztatási jogviszonyban álló vagy társadalmi megbízatású alpolgármesterre, akinek a megbízatása a 2002. október 20-i polgármesteri választások során szűnt meg.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt jogosultság igénybevételeiről a polgármester e törvény hatálybalépésétől számított három hónapon belül dönthet.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet 2003. évi XLV. törvényhez

„2. számú melléklet az 1992. évi XXIII. törvényhez

ILLETMÉNYRENDSZER

I. BESOROLÁSI OSZTÁLY (felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közfoglalkozási jogviszony időtartama (év)	Szorószám
Gyakornok	1	0—1	3,1
Fogalmazó	2	1—2	3,2
	3	2—3	3,3
Tanácsos	4	3—4	3,5
	5	4—6	3,7
	6	6—8	3,9
Vezető-tanácsos	7	8—10	4,2
	8	10—12	4,4
	9	12—14	4,6
	10	14—16	4,8
Főtanácsos	11	16—19	5,1
	12	19—22	5,2
	13	22—25	5,3
Vezető-főtanácsos	14	25—29	5,6
	15	29—33	5,7
	16	33—37	5,8
	17	37 év felett	6,0

II. BESOROLÁSI OSZTÁLY (középiskolai végzettségű köztisztviselők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közfoglalkozási jogviszony időtartama (év)	Szorószám
Gyakornok	1	0—2	1,6
Előadó	2	2—4	1,9
	3	4—6	2,0
	4	6—8	2,2
	5	8—10	2,25
	6	10—12	2,3
Főelőadó	7	12—15	2,5
	8	15—18	2,6
	9	18—21	2,65
	10	21—24	2,7
	11	24—27	2,8
	12	27—29	2,85
	13	29—31	2,9

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közzolgálati jogviszony időtartama (év)	Szorószám
Főmunkatárs	14	31—33	3,3
	15	33—35	4,0
	16	35—37	4,2
	17	37 év felett	4,4

III. BESOROLÁSI OSZTÁLY (ügykezelők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Közzolgálati jogviszony időtartama (év)	Szorószám
Ügykezelő	1	0—2	1,55
	2	2—10	1,85
	3	10—20	2,0
	4	20—30	2,25
	5	30—37	2,5
	6	37 év felett	2,75''

2. számú melléklet 2003. évi XLV. törvényhez

„2. számú melléklet az 1996. évi XLIII. törvényhez

TÁBLÁZAT a kiemelt munkáltatói jogkörök gyakorlásának rendjéről

A hatáskör területe	A munkáltatói intézkedés tartalma	A munkáltatói jogkör gyakorlója	
		miniszter	országos parancsnok
Szolgálati viszonytal kapcsolatos intézkedések	Hivatásos állományba vétel		
	— tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a KE-höz	x	
	— főtitzt, titzt esetében	x	x
	Szolgálati viszony megszüntetése		
	— tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a KE-höz	x	
	Hivatásos szolgálat meghosszabbítása		
	— tábornok, főtitzt, titzt, zászlós, titsthelyettes esetében	x	
	Szolgálati viszony szüneteltetése		
	— tábornokok esetében	x	
	— főtitsttek, titsttek, zászlósok, titsthelyettesek esetében	x	x
	Hivatásos állományba visszavétel		
	— tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a KE-höz	x	
	— főtitzt, titzt esetében	x	x
Rendfokozatot érintő döntések	Első titsti kinevezés	x	
	Magasabb rendfokozatba történő kinevezés, előléptetés		
	— tábornoki kinevezés előterjesztése a KE-höz	x	
	— ezredesi előléptetés	x	
	— főtitzt, titst soron kívüli előléptetése	x	x

A hatáskör területe	A munkáltatói intézkedés tartalma	A munkáltatói jogkör gyakorlója	
		miniszter	országos parancsnok
Szolgálati beosztásra vonatkozó döntések	Minisztériumi szerveknél hivatásos szolgálati beosztások meghatározása	x	
	Beosztásba történő kinevezés		
	— Határőrség parancsnokának kinevezésére, felmentésére, megbízására vonatkozó előterjesztés a KE-höz	x	
	— országos rendőrfőkapitány kinevezésére, felmentésére, megbízására vonatkozó előterjesztés a miniszterelnök-höz	x	
	— tábornoki beosztásokba történő kinevezés, felmentés, megbízás	x	
	— ezredesi beosztásokba történő kinevezés, felmentés, megbízás	x	x
	— tábornokok, főtiszték, tisztek más fegyveres szervhez történő áthelyezése	x	
	— zászlósok, tiszthelyettesek más fegyveres szervhez történő áthelyezése	x	x
Fegyelmi hatáskörök	Rendfokozatot, szolgálati viszonyt érintő fegyelmi fenytések kiszabása		
	— tábornokokra vonatkozó előterjesztés a KE-höz	x	
	— főtiszték, tisztek esetében	x	x
	Egyéb fegyelmi fenytések kiszabása		
Vezényléssel kapcsolatos intézkedések	— tábornokok, főtiszték, tisztek, zászlósok, tiszthelyettesek külszolgálatra történő vezénylése	x	
	— tábornokok, főtiszték, tisztek, zászlósok, tiszthelyettesek külföldi tanintézetbe, tanfolyamra történő vezénylése	x	
	hazai tanintézet alaptagozatára, tanfolyamaira történő vezénylés		
	— tábornokok esetében	x	
	— főtiszték, tisztek esetében	x	x
	— zászlósok, tiszthelyettesek esetében	x	x
Egyéb döntések	Egyenruha viselési jog engedélyezése, megvonása		
	— tábornokok esetében	x	
	Illetmény nélküli szabadság engedélyezése		
	— tábornokok esetében	x	
	Elhunytak minősítése		
	— hős halottá, szolgálati halottá nyilvánítás	x	
	— a fegyveres szerv halottjává nyilvánítás		x
	Elismerések adományozása		
	— kitüntetésre vonatkozó javaslat felterjesztése a KE-höz	x	
	miniszteri elismerések odaítélése	x	
	Összeférhetetlenség feloldása	x	
	Ágazati, Tárcaközi Érdekegyeztető Fórummal történő egyeztetés	x''	

3. számú melléklet 2003. évi XLV. törvényhez

„6/A. számú melléklet az 1996. évi XLIII. törvényhez

I.BESOROLÁSIOSTÁLY

Beosztási kategória	Fizetési fokozat	Beosztásban eltöltött idő	Szorószám
Pályakezdő	1	0—1	3,10
I.	2	2—3	3,20
	3	4—6	3,30
	4	7—9	3,40
	5	10—	3,50
II.	6	0—3	3,60
	7	4—6	3,85
	8	7—9	4,00
	9	10—	4,25
III.	10	0—3	4,45
	11	4—6	4,70
	12	7—9	4,90
	13	10—	5,10
IV.	14	0—3	5,30
	15	4—6	5,40
	16	7—	5,60
V.	17	0—3	5,70
	18	4—	5,80
VI.	19	0—3	5,90
	20	4—	6,00

II.BESOROLÁSIOSTÁLY

Beosztási kategória	Fizetési fokozat	Beosztásban eltöltött idő	Szorószám
Pályakezdő	1	0—1	1,60
I.	2	2—3	1,90
	3	4—6	2,00
	4	7—9	2,10
	5	10—	2,20
II.	6	0—3	2,30
	7	4—6	2,40
	8	7—9	2,50
	9	10—	2,60
III.	10	0—3	3,00
	11	4—6	3,20
	12	7—9	3,40
	13	10—	3,60
IV.	14	0—3	4,10
	15	4—6	4,20
	16	7—9	4,30
	17	10—	4,40''

2003. évi XLVI. törvény

a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény módosításáról*

1. § A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény a következő IV/A. fejezettel és 9/A. §-sal egészül ki:

„IV/A. fejezet

A párt működését segítő, tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítvány

9/A. § (1) A párt a politikai kultúra fejlesztése érdekében tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenység folytatása céljából, külön törvény rendelkezései szerint, az e §-ban meghatározott költségvetési támogatásra jogosult alapítványt hozhat létre.

(2) Az (5) bekezdés szerinti költségvetési támogatásra az az alapítvány jogosult, amelyik megfelel az alábbi feltételeknek:

a) az alapítványt alapító párt képviselői az Országgyűlésben legalább két, egymást követő országgyűlési választást követően képviselőcsoportot alakítottak, és

b) az Országgyűlés megválasztását követően az alakuló ülésen a párt képviselőcsoportja bejelentette megalakulását, továbbá

c) az alapítvány alapító okirat szerinti célja kizárólag az (1) bekezdés szerinti tevékenységre irányul.

(3) Az (5) bekezdés *a)* pontja szerinti költségvetési támogatásra az az alapítvány jogosult,

a) amely megfelel a (2) bekezdés *b)*—*c)* pontja szerinti feltételeknek, vagy

b) amelynek a (2) bekezdés szerinti támogatása azért szűnt meg, mert a képviselőcsoport az Országgyűlés mandátumának lejártával megszűnt.

(4) Az alapítvány a támogatási jogosultságát elveszíti:

a) ha nem felel meg a (2) bekezdés szerinti jogosultsági feltételeknek;

b) a (3) bekezdés *b)* pontja szerinti alapítványesetében a képviselőcsoport megszűnését követően megalakuló Országgyűlés mandátumának lejártával.

(5) A támogatás formái és mértéke:

a) *alaptámogatás:* az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségterítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény szerinti egyévi képviselői alapdíj huszonötszöröse;

b) *mandátumarányos kiegészítő támogatás:* képviselőnként az éves képviselői alapdíj 85%-a;

c) *eseti támogatás:* az éves költségvetési törvényben kiemelt célra rendelt, az *a)* és *b)* pontban foglaltak megfelelő alkalmazásával meghatározott összeg.

(6) Az (5) bekezdés *b)* pontjában foglalt támogatás számításánál a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti létszámot kell figyelembe venni.

(7) Az (5) bekezdés szerinti támogatás összegét a központi költségvetésről szóló törvény állapítja meg.

(8) Pártonként csak egy alapítvány részesíthető az e § szerinti költségvetési támogatásban.’’

2. § Ez a törvény 2003. július 1-jén lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi XLVII. törvény

a pártok működését segítő tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítványokról*

Az Országgyűlés a pártok Alkotmányban biztosított, a népakarat kialakításában és kinyilvánításában történő közreműködésének elősegítése, az állampolgári tájékoztatás szélesítése, a politikai kultúra fejlesztése érdekében történő politikai képzés, kutatás, tudományos és ismeretterjesztő tevékenység támogatására a következő törvényt alkotja:

1. § A pártok a politikai kultúra fejlesztése érdekében tudományos, ismeretterjesztő, kutatási és oktatási tevékenységük elősegítésére a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvényben meghatározott költségvetési támogatásra jogosult alapítványt (a továbbiakban: alapítvány) hozhatnak létre.

2. § (1) A költségvetési támogatás kifizetése negyedévenként történik, a negyedév első napján.

(2) A támogatásra való jogosultság megszűnése esetén az alapítványt a jogosultság megszűnése naptári negyedének utolsó napjáig illeti meg a támogatás.

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. június .23-i ülésnapján fogadta el.

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. június .23-i ülésnapján fogadta el.

3. § (1) Az alapítványra a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az alapítványhoz bárki feltétel nélkül csatlakozhat, az alapító okirat azonban előírhatja, hogy a csatlakozás elfogadásához a kezelő szerv jóváhagyása szükséges.

(3) Az alapítvány támogatást csak egyértelműen azonosítható személytől fogadhat el. A támogatás az azt nyújtó személy pénzforgalmi számlájáról az alapítvány pénzforgalmi számlájára történő átutalással történik.

(4) Az alapítvány számára támogatást nyújtó személy azonosításához szükséges adatok és a támogatás összege közérdekből nyilvános adatnak minősül, és azt a támogatás beérkezését követő harminc napon belül az alapítvány honlapján közzé kell tenni, ha

a) a támogatás összege az ötszázezer forintot, vagy

b) külföldről származó támogatás összege a százezer forintnak megfelelő értéket meghaladja.

(5) A (3)–(4) bekezdés rendelkezéseinek megsértésével elfogadott támogatást — az Állami Számvevőszék felhívására — tizenöt napon belül a központi költségvetésnek be kell fizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. Az alapítvány költségvetési támogatását az elfogadott támogatás értékét kitevő összeggel az Állami Számvevőszék felhívását követő negyedévben csökkenteni kell.

(6) Az alapítvány céljára legalább a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 9/A. § (5) bekezdés a) pontja szerinti alaptámogatás 1%-ának megfelelő összegű vagyont kell rendelni.

(7) Az alapítvány kezelő szervének tagjait az alapító párt országgyűlési képviselőcsoportja nevében a képviselőcsoport vezetője, amennyiben nem rendelkezik országgyűlési képviselőcsoporttal, az alapító jelöli ki ötéves időtartamra. Nem minősül a Ptk. 74/C. § (3) bekezdése szerinti meghatározó befolyásnak, ha a kezelő szerv tagja az alapító párt tagja. Állami vezető az alapítvány kezelő szervének tagja lehet.

(8) Az alapítvány nem tartozik a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4. §-ának (1) bekezdésében meghatározott kedvezményezettek körébe.

4. § (1) Az alapítvány törvényességi felügyelete során a Ptk. 74/F. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az alapítvány törvénysértése esetén az ügyész a bírósághoz fordul.

(2) Az alapítvány gazdálkodása törvényességének ellenőrzésére az Állami Számvevőszék jogosult.

(3) Államigazgatási szerv az alapítvány gazdasági-pénzügyi ellenőrzésére nem jogosult.

(4) Az Állami Számvevőszék kétévenként ellenőrzi azoknak az alapítványoknak a gazdálkodását, amelyek e törvény szerint állami költségvetési támogatásban részesültek.

(5) Ha az Állami Számvevőszék észleli, hogy gazdálkodása körében az alapítvány jogszabálysértően járt el, felhívja az alapítványt a törvényes állapot helyreállítására. Súlyosabb törvénysértés esetén, vagy ha az alapítvány nem tesz eleget a felhívásnak, az Állami Számvevőszék elnöke indítványozhatja, hogy az ügyészség az (1) bekezdés szerint bírósághoz forduljon.

5. § (1) Ez a törvény 2003. július 1-jén lép hatályba.

(2) Az e törvény alapján létrehozott alapítványok a költségvetési támogatás időarányos részére jogosultak.

(3) Az első alkalommal létrehozott alapítványokat a támogatás e törvény hatálybalépésének napjától számított időarányos része illeti meg, és részükre a nyilvántartásba vételt követő tizenöt napon belül a 2003-ban esedékes teljes támogatást rendelkezésre kell bocsátani.

(4) E törvény hatálybalépése a pártok által alapított, bejegyzett és közhasznúsági nyilvántartásba vett alapítványainak jogviszonyát nem érinti, e szervezetek továbbra is jogosultak költségvetési támogatás igénylésére.

(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az előző évek előirányzat-maradványaiból — függetlenül az eredeti felhasználási céltól — átcsoportosítást hajthasson végre az alapítványok 2003. évi támogatásának biztosítása céljából.

(6) A Ptk. hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet 91/A. §-ának (2) bekezdését az e törvény szerinti alapítványok nyilvántartásba vételénél azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a nyilvántartásba vételről vagy a kérelem elutasításáról szóló döntés meghozatalára nyitva álló határidőbe a hiánypótlásra felhívó végzés postára adásától (átadásától) a hiányok pótlásáig, illetőleg a hiánypótlás elmaradása esetén a hiánypótlásra biztosított határidő lejártáig eltelt időt is be kell számítani. A hiányok pótlására legalább tizenöt napot kell biztosítani.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

**Az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény,
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény,
az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény
és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
HATÁLYOS SZÖVEGE**

című, A/4 formátumú, 136 oldal terjedelmű kiadványt.

A különszám az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény tárgymutatóval ellátott hatályos szövegét tartalmazza.

A kézirat lezárva: 2003. április 15-én.

Ára: 1792 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

**Az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény,
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény,
az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény
és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
HATÁLYOS SZÖVEGE**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

**AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV
KONCEPCIÓJA ÉS TEMATIKÁJA**

című, A/4 formátumú, 144 oldal terjedelmű kiadványt.

A kiadvány a Kormány 1003/2003. (I. 25.) Korm. határozatával elfogadott új Polgári Törvénykönyv Konceptcióját és a Kodifikációs Főbizottság által jóváhagyott szabályozási Tematikát egybefoglalva tartalmazza.

Ára: 980 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

**AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV
KONCEPCIÓJA ÉS TEMATIKÁJA**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.1250 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosziszsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.